

Yolumuz Çayanların Yoludur!

**30 Mart-
17 Nisan
Bir Devrim
Stratejisidir**

**Kızıldere'nin
17 Nisanlar'ın
Yolu Zaferin
Yoludur**

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 152 / Tarih: 3 Nisan 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000 / 75 YKr
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**Şehitlerimizi,
118 şehit verdiğimiz
Büyük Direniş
içinde karşıyoruz**

**AKP,
gençliği
F tipi
üniversite
ve liselere
hapsetmek
istiyor**

**Şehitlerimizi anıyor,
umudu selamlıyoruz!**

**KIZILDERE
KURTULUŞUN
YOLUDUR**

**Ekmek
Adalet**

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

Gazi Temel Haklar'dan Yozlaşmaya Karşı Kampanya

GAZİ HALKINDIR YOZLAŞMAYA İZİN VERMEYELİM

Kapitalizm genç erkeklerimizi kızlarımızı esrarla, uyuşturucuyla, mafyayla ve her türlü ahlaksızlıkla yoketmek istiyor. Değerlerimiz yokedilmek isteniyor.

BİRBİRİMİZE SAHİP ÇIKALIM!

AİLELER GENÇLİĞİMİZE SAHİP ÇIKIN

Gençlerimizi uyuşturucuya, esrara, kumara, içkiye alıştırırlar onların yololmasını isteyenlerdir.

Aileler;

Gençlerimizi mafyaya, uyuşturucuya, sistemin pisliklerine teslim etmeyelim.

Gençlerimizi ülkemizi ve halkımızı seven, kendi değerlerini bilen insanlar olarak yetiştirelim. Onlar bizimdir..

GENÇLİĞİMİZ GELECEĞİMİZDİR. ONLARI YOKETMELERİNE İZİN VERMEYELİM!

GENÇLİĞİNE SAHİP ÇIKANLAR GELECEKLERİNE SAHİP ÇIKABİLİRLER

Gençlerimizi yokederek bütün halkı bilinçsiz ve gurusuz bir hale getirmek istiyorlar.

GAZİ TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİ

Aileler;

Çocuklarınızı **“aman bir şeye karışma, ülke sorunları sana mı kaldı”** şeklinde yetiştirmeyin. Düzen zaten böyle olmasını istiyor. Bir avuç para babası **“söz düşünmeyin, sizin önünüze attığım ahlaksızlıklarla, uyuşturucu ile içki ile uğraşın,**

asla ülke sorunlarıyla ilgilenmeyin” diyerek bizi sürü haline getirmek istiyorlar. Çevrenize bakın. Komşunuzun ve en yakınlarınızın çocukları ne ile uğraşiyor. Her gün içimizden birilerini bataklığın pisliğine buluşturuyorlar.

Aileler;

Genç kızlarımızı, erkeklerimizi ülke sorunlarını düşünen, okuyan, öğrenen, tartışan ve mücadele eden insanlar olarak yetiştirmeliyiz. Ancak çocuklarımızı böyle bataktan kurtarabiliriz. Aksi halde sistem bizi yokedecektir.

GAZİ HALKINDIR.

Gazi'de uyuşturucuya mafya çetelerine fuhuşa her türlü serseriliğe izin vermiyoruz.

Biraraya gelmenin zamanıdır.

Birleşelim, güç olalım, gençliğimizi ve geleceğimizi koruyalım...

GAZİ TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİ

Zübeyde Hanım Mahallesi
Fevzi Çakmak Cad. No:103
Gaziosmanpaşa/ İstanbul

HÜCREDEKİ ADALI'NIN RÜYASI

Taş duvar, demir karyola ve yerlerde sayısız izmaritler / İnsanı sersere çeviren kurşun gibi ağır bir hava / ... Ranzanın karşısında kafesli demir kapı, ... Günde beş kere büyük başlar bakar içeriye; Yüzlerinde tecessüs.

'Çılgın adam, 3-5 kişi ile koskoca karanlıklar İmparatorluğuna kafa tutan adalılar.'

Ama yine de 'çılgın adamın' karşısında Bir eziklik, bir burukluk duyuyorlar o başka. Gündüz gece diye bir ayırım yoktur hücrede, Zaman ve mekan özümlemiş artık. Sadece koldaki saat, geceyi gündüzü bildirir.

Işık yirmidört saat yanar.

Bir nefes, bir dumandır yoldaşım,

Cıgarımı her çeşitte duman olur,

Uçar giderim, ta uzaklara.

Çoğu kere Ada'ma giderim,

... Kahpe İstanbul'un, kahpe bir bölgesinde, bir evdeyim, yoldaşlarımla beraber.

Bu ev, yoldaşlık-dostluk-kardaşlık-mertlik-kazanç ve sevgi evidir.

Bu evde, herşey o kadar güzel ve o kadar anlamlıdır ki...

Ev de değil, ada, ada!

Satılmışlığın, kahpelğin, riyakarlığın, adiliğin ve her çeşit

aşgılılık ve

her çeşit yabancılaşmanın karışımı olan,

Karanlık Denizi'nin ortasında,

Güneşi batmayan bir ada.

Ben ne şuralıyım ne buralı,

Adalıyım adalı,

Adam ormanlıktır.

Dostluk yoldaşlık, mertlik ormanı,

bütün Ada'mı kaplar.

Erdemin güneşi yirmidört saat aydınlatır adamı

Biz ada sakinleri bilmeyiz karanlığı.

Ben adalıyım ey kahpe hücre, Ada'lı.

Doğru ya, sen nereden bileceksin Ada'mı.

asırlık, feodal, militarist hücre.

Ya, sen, öküzze benzetmek için kasılan,

şişen haset kurbağa hilkat garibesi bilir misin

ada'mı?

Dünya karanlıktır,

güneşi batmayan böyle bir ada

yeryüzünde yoktur.

Değil mi karanlıklar cücesi, zavallı acuze?

Ya sen yararsalar şairi,

pişkin Cacomocho?

Değil şiirlerde, masallarda bile böyle bir ada

yoktur.

böyle bir ada eşyanın tabiatına aykırıdır.

... Ada'm kalabalıktır hain hücre:

Elde mitralyözleyle,

Sierra Maestra'da, Falcon'da, Vietnam'da

Mozambik'te, Angola'da, Sina çöllerinde...

Özgürlüğün türküsünü söyleyenler.

Zulme, kahpeliğe, sömürüye karşı...

Dişle, tırnağıyla üç kıtada karşı koyanlar

benim evlatlarımdır kahpe hücre.

Benim adamın ormanlığından aldıkları fideleri,

“bırır bırır diyor, kahpeler koalisyonunun dünyasına .

Kel dünya, Ada'mın ağaçlarıyla ayıbnı örtüyor, güzelleşiyor artık.

İyi bak bana feodal duvar, iyi tanı beni.

Seni yerle bir edecek Ada'lıları iyi tanı.

Ada'm ve hemşerilerinin çoğu ne halde diye

dudak bükme, orospunun dölü utanç duvarı

Evet adamı karanlığın suları bastı.

Evet, benim gibi pek çok adalı

bu çirkef suların altında,

ama boşuna sevinme, Ada'm batmaz, yok olmaz

Ada'm, sadece karanlık denizinde yerini değiştirdi.

Hepsi o kadar.

Mahir Çayan

Gerçeğin Sesi'ni Herkes Duysun!

Ekmek ve Adalet Dergisi okurları, 28 Mart Pazartesi günü Kadıköy Boğa Heykeli önünden İşkele'ye kadar Ekmek ve Adalet Dergisi'nin 151. sayısının dağıtımını yaptı. Ekmek ve Adalet yazılı kırmızı önlükleri giyen ve **“Çayanlar'ın yolundayız”** diyen yaklaşık 25 kişi, ellerinde kapağında Mahir Çayan resminin olduğu dergilerle dağıtım başlarken polisler tarafından bekletilerek satış yapmaları engellenmek istendi. Ekmek ve Adalet okurları yaptıklarının meş-

ruluğuna duydukları inançla dergilerinin propagandasını yaparak satışlarına başladı.

Okurlarımız dergi satışı sırasında **“30 Mart-17 Nisanlarla Ümudu Büyütüyoruz, Ölüm Orucu Sürüyor, Irak'ta İşgal 2. Yılında, Hapishanelerde 118 İnsan Neden Şehit Düştü? Hepsini Ekmek ve Adalet Dergisi'nde okuyabilirsiniz”** sözleriyle derginin konularını tanıttılar.

Ekmek ve Adalet'i, yani gerçeği, tüm halka götürmeyi her okurumuz görevi saymalı.

Ekmek Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışlıları Müdürü: Pembe Özlüm OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adresi: İneboy Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınçılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyat: 750 000 TL/75 Ykr
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncı: Yayıncı
77 50733 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 - 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: Ziya Paşa Bulvarı Tapanyığı İşmerkezi Kat:2 No:152
Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatlı Apt.
Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Sakarya mah. Uluoğlu cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2 Osmangazi Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli Kültürhanesi Cad. No: 17/104 Tepeköy İş Merkezi
Konak Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakhan Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77
Mersin: Çankaya Mah. Türkhan İşhanı No: 106/9
NO:24 Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Düzenli Ulusoy İş Merkezi Çömlekçi
Yokuşu No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

- 3... *Düzenden ve düzeniçi solculuktan kopuş:*
KIZILDERE
- 5... *Gençliği teslim alamayacaksınız!*
- 8... *Şehitlerimizi ve umudu, ülkenin dörtbir yanında...*
- 10... *Başına çuval geçirenler önünde diz çöken...*
- 15... *Faşizmin koruyucusu CHP*
- 16... *Faşist grup Abdi İpekçi'deki TAYAD'lılara saldırdı*
- 18... *Umut biziz, çare sosyalizm!*
- 20... *30 Mart-17 Nisan, bir devrim stratejisidir!*
- 22... *TCK direnme hakkına saldırdı*
- 24... *Değişiklikler hak ve özgürlüklere değil, iktidar koltuğuna...*
- 26... *Oligarşinin gençlikten korkusu boşuna değil*
- 28... *Demagojiye son!*
- 31... *Borç batağı, bağımlılık batağı*
- 32... *'Aleviler, devrimin fidanlarıdır'*
- 33... *'Küreselleşmeye, emperyalizme ve siyonizme karşı konferans'*
- 34... *El Sadr Hareketi Temsilcisi Al-Zergani dergimize konuştu*
- 36... *İncirlik Üssü kapatılsın!*
- 37... *Avcılar'da yıkıma karşı yoksulların direnişi*
- 38... *Sandra Bakutz tahliye oldu*
- 39... *Hiç sönmeyen bir meşale*
KIZILDERE
- 42... *Adana Eğitim-Sen yönetimi neyin peşinde?*
- 43... *Dayatmacılığı teşhir etmeliyiz*
- 45... *Akıllı olacaksın!*
- 46... *Emperyalizm destekli naylon 'devrimler'!*
- 48... *Avrupa anayasasına hayır!*
- 49... *Adalet Bakanı'na sorular*
- 50... *Kahramanlar Ölmez*

Düzenden ve düzeniçi solculuktan kopuş: **KIZILDERE**

"Biz sağcı ideoloji ile uzlaşmıyor ve devrimci ideolojik bayrağı yükseklerde tutmaya çalışıyoruz. Bu doğru tutumdur. Biz doğru tutumumuzda sonuna kadar direniyoruz ve direneceğiz. Çünkü yollarımızın bu tutumla çelikleşeceğine, hareketimizin ancak bu kararlı tavırla ilerlere doğru hamleler yapacağına kesinlikle inanıyoruz..."

Mahir Çayan ve yoldaşları Türkiye Devriminin Yolu'nun netleşmesinde önemli dönüm noktalarından biri olan Aydınlık Sosyalist Dergi'ye Açık Mektup'ta böyle diyorlardı. Kızildere, düzenden ve düzeniçi soldan kesin bir kopuştur. Bu ne yalnızca teoriyle-stratejiyle, ne de yalnız savaşçılıkla sınırlı bir kopuş değildir. Düzenden, düzeniçi soldan ideolojik, politik, kültürel, ahlaki bir kopuştur. Bu kopuş gerçekleştirilmeden devrim ilerleyemez. Parti-Cephe anlayışının '72 sonrası etrafında topladığı büyük potansiyel, böyle bir kopuşun onlarda, Kızildere'de somutlaşmış olması nedeniyledir. Başta gençlik olmak üzere çeşitli halk kesimleri, bilinçle veya sezgiyle düzenden, düzen solundan kopuş sağlanmadan devrime ilerlenemeyeceğini görmüş ve devrim için Parti-Cephe anlayışının etrafında birleşmiştir.

Kızildere'den bize miras kalan yalnızca "Bütün Yazılar" değildir; bu mirasımızın temel önemdeki bir parçasıdır. Bunun ötesindeyse, 6-7 yıllık bir zaman dilimine sığdırılan, teoriğin pratikle, pratiğin Türkiye solu için "ilk" olan geleneklerle yoğrulduğu zengin bir birikim vardır. Devrimcilik bir bütündür. İdeolojide, politikada, kültürde, ahlakta, örgüt anlayışında, çalışma tarzında bütünlüklü bir **dünya görüşü** ve **yaşam tarzıdır**. Devrimcilik, Mahirler'le bu bütünlüğü içinde ele alınmış ve düzenden, düzeniçi soldan kopmuş yeni bir devrimcilik tarzı yaratılmıştır. O güne kadar ki, revizyonist, reformist pratik, parlamentoculukla, cuntacı hayallerle sınırlıydı, sosyalistlik düzeniçi yaşayan "aydın"larla özdeşleşmişti ve "salon sosyalizmi" diye ifade ediliyordu. Devrimci bir iktidar savaşının değişmez kuralı olan "ölmek ve öldürmek", yani savaşın kendisi, onlarla girdi Türkiye soluna. Oligarşinin kuşatmalarına direnmek, zindanlarından firar etmek, halk düşmanlarını cezalandırmak, devrim ve halk için kendini feda etmek... onların pratiğinde hayat buldu. Bu teori ve pratiğin sonucunda, "devlete karşı savaşılmaz" anlayışı yıkılırken, aynı zamanda o zamana kadar "proletarya devrimciliği" olarak gösterilen küçük-burjuva devrimcilik ve sosyalistliğin de tüm statükoları parçalanıp edildi. Bu, küçük-burjuva devrimciliğine öylesine büyük bir darbeydi ki, o günden sonra artık devrimcilik denilince Mahirler, Kızildere ölçü olacak ve onlar ortada eskisi gibi dolaşamayacaklardı.

Küçük-burjuvazi, işte bundan dolayı Kızildere'deki fiziki yenilginin ardından Mahirler'e en acımasızca saldıran kesim oldu. Mahirler'i "macera-cı, goşist" ilan ederek eski statükolarını ve eski sosyalistlik tarzını sürdürmeye çalıştı. Ama düzenden ve düzeniçi soldan kopuş temelinde şekillenen devrimciliğin yüzbinler tarafından sahiplenilmesi, onları ezip geçti, reformist, pasifist damgasıyla yaşamaya devam ettiler... Bu yüzden o gün bugündür küçük-burjuva çevrelerde sevilmez ve anılmaz Mahirler. Mahirler, Denizler, İbolar nezdinde 70'lerin başındaki mücadele ve direnişe yönelik sempatiyi istismar etmek içinse, tarihi çarpıtarak çizdikleri "hiç adam öldürmemiş" Deniz Gezmiş portresini yarattılar. Deniz Gezmişler'i böyle anlatmak ve böyle sahiplenmek, her şeyden

önce, onların düşüncelerine, mücadelelerine saygısızlıktı. Ama küçük-burjuva devrimciliğin hem geçmişe küfredip, hem de geçmişi istismar etme kaygısı, onlara bu saygısızlığı da yaptırdı ve yaptırmaya devam ediyor. “Onlar hiç insan öldürmedi” tartışması, hukuki değil, ideolojik, politik bir tartışmadır ve bunu gündeme getirenler, devrimci geçmişi tarihimizden silmek, devrimci önderlerin içini boşaltmak, tarihi bugünkü düzeniçi konumlarına göre yeniden yazmaya yeltenen düzeniçi solculuğun temsilcileridir.

Statükolarını alt üst ettiği, sınıflar mücadelesine ivme kazandırdığı ve mücadele artık daha büyük bedeller ister hale geldiği için Mahir’i hiç sevmeyenler, onun yolunda yürüyenleri de sevmediler. Farklı strateji ve taktikler savunuluyor olsa da, yoldaşlığın, siper yoldaşlığının sevgisini ve saygısını duymadılar. Çünkü Mahir’in yolunda yürüyenler de Mahir kadar sekter, uzlaşmazdı. Gerçekten de Cepheciler, siyasi tarihleri boyunca “maceracı, goşist” sözlerinin dışında en çok da “sekter” sözüne muhatap oldular. Ama işin doğrusu şu ki, bu “sekterlik” eleştirisini de pek kaale almadılar. O konuda kafaları çok açıktı. Mahir, daha o zaman şöyle demişti bu konuda: “Oportünist görüşlere karşı devrimci tavır, uzlaşmacı tavır değil, uzlaşmaz tavidir. Oportünist görüşlere sekter davranmayanlar, kendi emekçi halkına sekter davrananlardır.” Devrime karşı liberal, halkımıza karşı sekter olmayacağımıza göre, “sekterlik” suçlamalarını göze alarak devrimin geleceği, halkın çıkarları için ne gerekiyorsa onu yapmaya devam etmek, doğru olmalı.

Bu tavır, Kızıldere’deki kopuşun doğru kavranmasıdır. Tekrar özetlersek; “THKP-C’nin bir kopuş olması, 50 yıllık revizyonist geleneği yıtkması, sadece, parlamenter mücadelenin yerine silahlı mücadeleyi koymasıyla sınırlı değildir. Bu son derece ayırdedici bir yandır.

Mahir’i, PASS’yi savunduğunu iddia eden kimi anlayışlar, düzenden kopuşu sağlayamadıkları için bugün ya yokolmuşlar ya da düzeniçinde, parlamentoculuk batağında kulaç atmaktadırlar.

Ancak yine de bilinir ki, silahlı mücadele tek başına bir mücadelenin niteliğini belirlemez. Bu mücadeleyi nasıl bir örgütün, hangi hedefle, nasıl bir devrimcilik anlayışıyla yürüttüğü de en az silahlı mücadelenin kendisi ka-

dar önemlidir.”

Eğer kültürde, ahlakta, örgüt anlayışında düzenden ve düzeniçi solculuktan kopamamış bir tarz hakimse, teorik olarak Mahir’in tezlerini, PASS’yi savunuyor olmak, hiçbir şey ifade etmez. Nitekim ifade etmediği de çok çarpıcı örnekleriyle görülmüştür. Mahir’i, PASS’yi savunduğunu iddia eden kimi anlayışlar, düzenden kopuşu sağlayamadıkları için bugün ya yokolmuşlar ya da düzeniçinde, parlamentoculuk batağında kulaç atmaktadırlar.

Kızıldere’yi anlamak, ondaki bu kopuşu görmektir. Onlar proletarya ideolojisinin, halkın temsilcisidirler. Proleter devrimcilik, her şart altında devrimi ve halkı savunan, devrim iddiasını sürdüren ve bu yolda bıkmadan, ödenecek bedellerden korkmadan yürümektir. Proleter devrimcilik, oportünizmin, liberalizmin her türüyle uzlaşmamak, sonuna kadar mücadele etmektir. Oportünizmi, liberalizmi küçümsemek, onu ayakta tutmanın bir başka yoludur. Bugün solun büyük bölümünde “ABD, AB savunuculuğunun” bile meşru görülmesi, bu tür anlayışlara karşı kıran kırana ideolojik mücadele verilmemesi, düzeniçi solculuktan kopulamamasının sonucudur. Bunun bir başka açıklaması, kendilerinin de her an o zeminlere kayabilecek olmasıdır. Kızıldere’de kanla imzalanan çizginin bugüne kadar hiçbir savrulma yaşamaması, işte bu kopuşu o zaman sağlamış olmanın sonucudur. Bu çizginin düzenle, düzeniçi solculukla ayırım çizgileri o kadar kalındır ki, hiçbir sapma, ihanet, kuşatma aradaki bu duvarları kaldıramaz.

Kızıldere, siyasal anlamda olduğu kadar, tek tek her devrimci açısından da bir devrimci yaşam manifestosudur. Her devrimcinin ideolojik, politik, kültürel, ahlaki bu kopuşu sağlaması gerekir; değilse, sistem bir biçimiyle teslim alacaktır. Devrimcilik bütünlüklü olarak kavranıp hayata geçirilmediğinde, burjuva, küçük-burjuva ideolojisinin hayatın her alanına uzanan kuşatması yenilmez. O kuşatma altında boğulmak kaçınılmaz kader olur. Hiç kimse, sonuna kadar bir ayağı düzende, bir ayağı devrimde yürüyemez. Yolların daha keskin biçimde ayrıştığı bir nokta önüne mutlaka çıkar ve o iki ayağını birden tek bir yolun üzerine basmak tercihiyle karşı karşıya kalır. Devrim yolunda yürümek, Kızıldere yolunda yürümektir. Kızıldere yolu, düzenden, düzeniçi solculuktan ve onun kültüründen, ahlakından kopmayı başaran proleter devrimcilerin yoludur.

Gençliği Teslim Alamayacaksınız!

Gençlik Federasyonu 'Polis İdare İşbirliğine, Soruşturmalara Son' kampanyasını sürdürüyor. Kentlerin meydanlarında üç günlük açlık grevleri yapılarak, soruşturma terörü ile amaçlanan; örgütsüz, apolitik gençlik olmayacaklarını haykırdılar. Topladıkları imzaları, soruşturmaların yoğunlaştığı üniversitelerin rektörlüklerine gönderen öğrenciler, 18 Nisan'da Ankara'da YÖK Genel Merkezi önünde olacaktı.

İstanbul Taksim: Saldırıya Karşı Kararlılık

Gençlik Federasyonu

**F TİPİ
ÜNİVERSİTE
İSTEMİYORUZ**
GENÇLİK FEDERASYONU

nu üyelerinin 25 Mart günü Taksim Gezi Parkı'nda yaptıkları basın açıklamasının ardından başlattığı açlık grevi eylemine polis saldırdı.

Galatasa-

ray Postanesi önünde basın açıklaması yaparak, topladıkları imzaları üniversite rektörlüklerine faksleyen federasyon üyeleri, İstiklal Caddesi'nde bildiriler dağıtarak, Taksim Gezi Parkı'na geldi. Burada açlık grevine başlayan Hasibe Çoban, Fatma Doğan ve Aygün Kumru ile onlara destek veren öğrenciler, polis tarafından yaka paça gözaltına alındılar.

Polisin, kameralara şov yaparak "bakın cop kullanmıyoruz" oyununa karşın, öğrencilerin yüzlerine kelepçe ile vurdıkları ve bayan öğrencilere cinsel tacizde bulunduğu açıklandı. Gözaltına alınan öğrenciler serbest bırakılır bırakılmaz o gece eylemlerine Okmeydanı Sibel Yalçın Direniş Parkı'nda devam ettiler ve ertesi günü de Gezi Parkı'na geldiler. Basına açıklama yapan Hasibe Çoban, üniversitelerde uygulanan gizli soruşturmalar sonucu İstanbul Üniversitesi'nde 14, Zonguldak'ta 12 öğrencinin ceza aldığını kaydetti. Demokratik hakkını talep eden öğrencilerin "terörist" ilan edildiğini belirten Çoban'ın ardından konuşan Aygün Kumru ise, "gözaltında arkadaşlarımıza işkence yapıldı, bayanlara tacizde bulundular" dedi. 'Soruşturmalar Karşı Açlık Grevindeyiz' yazılı pankartın açıldığı, 'F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Okullarda Polis İdare İşbirliğine Son, Baskılar Bizi Yıldırılmaz' sloganlarının atıldığı açıklamanın ardından Gezi Parkı'nda eylem başlatıldı.

Öğrenciler, parkta üç gün, geceli-gündüzlü eylemlerine de-

vam ettiler. 27 Mart günü destek amaçlı açlık grevine başlayan grup adına açıklamada bulunan Elif Kaya, "Bizler Gençlik Federasyonu olarak soruşturma saldırısını püskürteceğiz. Bilim yuvası olması gereken üniversiteleri kışlalara çeviren zihniyeti teşhir etmeye devam edeceğiz" dedi.

Eylemin sonlandırıldığı 28 Mart'ta düzenlenen basın toplantısında ise federasyon üyeleri soruşturmanın en demokratik haklarını kullandıkları için açıldığını dile getirdiler ve Amerikan karşıtlığını geriletme politikasının okullara soruşturma terörü olarak yansıdığı söylendi. Açıklamayı okuyan Elif Kaya şunları söyledi:

"Soruşturmalar bir ilk değildir. Vatanın emperyalizme bağlılığına karşı duran, her ne pahasına olursa olsun vatanını sahiplenen devrimci gençlik de baskılardan nasibini böyle alıyor... YÖK, okullarda anti-Amerikancı devrimci-demokrat öğrenci istemiyor. Polisle işbirliği halinde, vatansever gençliği üniversite gençliğinden tecrit etmek için elinden geleni yapıyor. Baskı, yasak, gözaltı, işkence, satırlı-bıçaklı sivil faşistleri okullara sokma gibi her yöntemi kullanıyor. Bu da olmazsa, yasal bir basın açıklaması soruşturma sebebi olabiliyor. 'Hakkımızda neden soruşturma açıldı' sorumuza karşılık 'emniyet iste-

Gençlik Federasyonu; düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü savunan; apolitikleştirilmiş, yozlaştırılmış, Amerika ve Avrupa'ya kaçmaktan başka hiçbir ideali olmayan gençliğe isyan eden herkesin sesi oluyor. Onlara destek verelim!

di' cevabını alıyoruz. Yani AKP-YÖK-polis işbirliği halinde, emperyalizme daha iyi yaranmak için çalışıyorlar."

"Okullarımızın F tipi üniversite, ülkemizin F tipi ülke haline getirilmesine sessiz kalmayacağız" sözleriyle açıklamaya son veren Kaya'nın ardından kitle sloganlar attı. Açlık grevi boyunca öğrencilere, hukukçular, TAYAD'lılar ve çeşitli DKÖ'ler destek verdi.

Ankara'da Abdi İpekçi'de

Gençliğin Ankara'daki eylem yeri ise, Abdi İpekçi Parkı'ydı. Gençlik Federasyonu ve Sosyalist Gençlik Derneği eylemi birlikte gerçekleştirdiler.

25 Mart'ta, Yenışehir Postanesi'nde toplanan öğrenciler, topladıkları imzaları, Zonguldak Karaelmas, İstanbul ve Ankara Üniversitelerinin Rektörlükleri'ne gönderdiler. Burada yapılan açıklamada, "Polis İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son", "Soruşturmalara Hayır" yazılı önlükler giyen öğrenciler, "F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Soruşturmalara, Tutuklamalara, Bas-kılar Bizi Yıldırılmaz, Soruşturmalara Karşı Açlık Grevindeyiz"

dövizleri taşıdılar. 'Polis İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son' yazılı ortak pankart açan öğrenciler adına konuşan Eray Deste-gül, soruşturmalara karşı mücadelede bütün duyarlı, demokrat kişi ve kurumları yanlarında görmek istediklerini dile getirdi. Öğrenciler, daha sonra Abdi İpekçi Parkı'na kadar yürüyüş yaparak burada açlık grevine başladılar. Eyleme destek amaçlı katılan Mazlum-Der Başkanı Emrullah Baytar ve Ankara Aydın-Sanatçı Girişimi adına Mehmet Özer birer konuşma yaptılar.

Nöbet değişimleri ile eylemlerini sürdüren öğrencilere, TAYAD'lılar, 'Baş örtüsüne özgürlük' eylemcileri ve Haluk Gerger'in de bulunduğu, kişi ve kurumlar destek verdiler. 28 Mart günü düzenlenen basın açıklaması ile eylem sona ererken, mücadelenin süreceği bir kez daha vurgulandı. Eylem sırasında "F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Soruşturma Terörüne Son" sloganları atan öğrenciler, 18 Şubat'ta YÖK önüne çağrı yaptılar.

Adana İnönü Parkı: Vatansever Gençlik Baskılara Göğüs Gerecek

Açlık grevi yapılan yerlerden biri de Adana'ydı. Adana Gençlik Derneği üyeleri, İnönü Parkı'nda bir araya gelerek, "Soruşturmalara Karşı Açlık Grevindeyiz" yazılı önlüklerle eylemlerini başlat-tılar. "Polis İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son" yazılı pankart açarak basına açıklamada bulunan öğrenciler adına konuşan Erdoğan Onur Mart, soruşturma terörüne teslim olmayacaklarını belirtti. Açlık grevine HÖC'den de bir

kişi de katılarak destek verdi.

Üç günlük eylem boyunca, devrimci demokrat öğrenciler, açlık grevine ziyaretlerle destek verdiler. Halkın, gençliğin mücadelesi hakkında bilgilendirildiği eylem, 27 Mart günü yapılan basın açıklaması ile sona erdi. "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son" sloganları atılan açıklamada, Cenk Artan, "Bizler vatansever, devrimci gençlik olarak her zaman haksızlıkların karşısında göğüs gereceğimizi bir kez daha belirtiyoruz" diye konuştu.

Kocaeli: 18 Nisan Günü YÖK Önünde Olalım!

Kocaeli Gençlik Derneği üyeleri, topladıkları imzaları 25 Mart günü İzmit Merkez Postahanesi'nden ilgili rektörlüklere gönderdiler. Yapılan basın açıklamasında konuşan Nazlı Zeynep Şimşek, yoğunlaşan soruşturmaları hatırlatarak, "bu saldırıların amacı AKP iktidarı ve YÖK'ün apolitikleştirme politikalarını uygulamak istemesidir. Soruşturma terörünün arkasındaki zihniyet 12 Eylül zihniyetidir" dedi. Öğrencilerin tek tipleştirilip üniversitelerin F tipi kargahlar haline getirilmek istendiğini söyleyen Şimşek, "gençlik direnmekten, örgütlenmekten asla vazgeçmeyecektir" diye konuştu.

Çeşitli kurumlarca da desteklenen eylemin ardından, öğrenciler açlık grevine başlamak için CHP İl binasına gittiler. Parti binasını açmayacağını söyleyen il yönetimi, kapılarını kilitleyerek öğrencilerin hak arayışına demokratikleşme ile ilgilerinin olmadığını göstermişti. Bu tavır karşısında, il binasına girilerek fiili olarak açlık grevi başlatıldı. CHP il teşkilatı, gençliğin kararlılığı karşısında, kabul etmek durumunda kalırken, üç gün

boyunca destek ziyaretleri gerçekleştirildi. SES, ESP, Özgür Düşün, EHP, Makine Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu, Işık Sesi Gazetesi ve Halkevleri'nin yanı sıra CHP Merkez ilçe yöneticileri, direnişçileri ziyaret ederek, Gençlik Federasyonu'nun eylemlerini desteklediklerini belirttiler.

Eylemlerini, 27 Mart günü Belediye İşhanı'ndan İnsan Hakları Parkı'na kadar sloganlarla yürüyerek sonlandıran öğrenciler, burada yaptıkları açıklamada, "Susmadığımız, hakkımızı aradığımız, bağımsızlık istediğimiz için okullarımızdan atıldık, hakkımızda soruşturma açıldı. Ve biz bunlara direniyoruz" denildi. Açıklamayı okuyan İlknur Özdemir, 18 Nisan'a kadar çeşitli eylemlerle kampanyalarının süreceğini belirterek, 18 Nisan günü Ankara'daki YÖK önünde tüm Türkiye'den gelen öğrencilerle haklılıklarını dile getireceklerini söyledi. Eylemde; "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Soruşturmalar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz, Yaşasın Açlık Grevi Direnişimiz" sloganları atıldı.

Soruşturmalara Her Yerde Protesto

Açlık grevlerinin dışında, bir çok kentte Gençlik Federasyonu üyeleri çeşitli eylem ve etkinliklerle soruşturmaları protesto etmeye devam ediyorlar.

Erzincan Gençlik Derneği üyeleri 25 Mart'ta Merkez Postane önünde basın açıklaması yaparak, toplanan imzaları İstanbul, Ankara ve Zonguldak'taki üniversite rektörlüklerine gönderdiler. Açıklama sırasında 'Okullarda Polis-İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son' pankartı ve kızıl bayraklar taşındı.

Mersin Gençlik Derneği üyeleri, 25 Mart'ta, Taşbina önünde yaptıkları eylemde, "Polis İdare İşbirliğine Son, F Tipi Üniversite

İstemiyoruz" sloganları attılar. Eylemde konuşan Cihan Güler, soruşturmaların geri çekilmesi için, her türlü demokratik haklarını kullanacaklarını söyledi.

Samsun Gençlik Derneği üyeleri 24 Mart günü, "Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye İşbirliğine Son" yazılı önlükler giyerek caddelerde bildiriler dağıttılar. 25 Mart günü ise, **Amasya Gençlik Derneği** ile birlikte Samsun Çiftlik Postanesi önünde toplanan öğrenciler, "Okullarda Polis İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son!" pankartı ve flamalar açarak basın açıklaması yaptılar. Soruşturmalar hakkında bilgi verilen açıklamada, "Biz üniversitelerin gerçek sahipleriyiz. AB'ye, ABD'ye, ülkemizin sömürgeleştirilmesine, üniversitelerimizin F tipleştirilmesine ve her türlü hak gaspına karşı mücadeleye devam edeceğiz" denildi. Daha sonra rektörlüklere faks çekildi.

Balıkesir Gençlik Derneği'nin eylemi ise, 25 Mart'ta Ali Hikmet Paşa Meydanı'nda gerçekleştirildi. "Okullarda Polis-İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son" pankartı açılarak açıklama yapılmasının ardından imzalar fakslandı. 26 Mart günü ise, Cumartesi Pazarı'nda "Ne ABD, Ne AB Bağımsız Türkiye" yazılı önlükler giyen öğrenciler, "Bağımsız Türkiye Şiarını Yükseltmeye Devam Edeceğiz" başlıklı bildiriler dağıttılar.

Eskişehir Gençlik Derneği üyeleri 25 Mart'ta Merkez Postane önünde toplanarak basın açıklaması yaptılar. Federasyon adına konuşan Engin Gökoğlu, "bu saldırıları boşa çıkaracağız ve mücadelemizi yükselteceğiz" diye konuştu. Açıklamanın ardından rektörlüklere imzalar gönderildi.

İzmir Gençlik Derneği'nin topladıkları imzaları göndermesi sı-

Ankara

rasında, postane görevlilerinin işgüzarlığı yaşandı. Postana bahçesinde açıklama yapılmasına izin vermeyen Bornova Postanesi yetkilileri polisle işbirliği yaptılar. Bunun üzerine öğrenciler bahçe dışında basın açıklamasını yaptıktan sonra toplanan imzaları gönderdiler. "Okullarda Polis İdare İşbirliğine ve Soruşturma Terörüne Son!" pankartı açılarak yapılan eylemde, Gülşah Mersin, 31 Mart-2 Nisan arasında açlık grevi yapacaklarını duyurdu.

Muğla'da Gençlik Federasyonu üyeleri Sınırsızlık Meydanı'nda 30 Mart günü düzenledikleri eylemle, soruşturmaları protesto ettiler. Eyleme SGD ve BAGEH Gençliği de destek verirken, "Baskılar Bizi Yıldıramaz, F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Polis İdare İşbirliğine Son" sloganları atıldı ve dövizler taşındı. Yapılan açıklamada, okulların F tipine dönüştürüldüğü dile getirilerek, "Eğitim hakkımızı kimse elimizden alamaz!" denildi.

Okuldan atılmaların yaşandığı **Zonguldak**'da 28 Mart günü, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'nde oturma eylemi yapıldı. Rektörlük binası önünde yapılan eylemde yarım saat boyunca ağızlarını siyah bant takan öğrenciler, okul kitaplarını zincirlediler. Eylemin sonunda kitaptaki zincir sökölüp, ağızlarındaki bantlar yakıldı ve "Eğitim Hakkımız Engellenemez, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları atıldı.

Şehitlerimizi ve Umudu, Ülkenin Dörtbir Yanında Dalgalandırdığımız Kızıl Bayraklarla Selamladık

Bayraklarımızla meydanlardayız. En kanlı zulümlerde derleyip dürmediğimiz, toprak altlarına gömmediğimiz, alanlarda, direnişçilerin alın bantlarında, dağlarda ve şehirlerde, fabrikalarda ve kondularda dalgalandırdığımız bayraklarımızla kavgadayız.

Umudun neferleri kavga meydanlarındaki.

“Bayrağında umut / Umutların umudu bayrağında”... Sosyalizm yazıyor o bayrakta.

Kızıl bayraklar, dünya halklarının zaferlerini ülkemizin meydanlarına taşıyor; taşıyor çünkü, “bir kez de Türkiye’den sarsacağız dünyayı”.

Sabo demişti, bizi yokedemezsiniz, bizi yeneemezsiniz ve demişti ki, **“bayrağımız ülkenin her yanında dalgalanacak”**.

Dalgalanıyor işte. “Beyinlerini dağıttık” diyenlerin tarihsel yenilgisini gösteriyor dalga dalga.

Devrim yürüyüşümüzün sürdüğünü gösteriyor dost düşmana kızıl kızıl bakiyarak. Köprüler geçiyoruz kıldan ince, kılıçtan keskin, demir kapıları yırtıp kale duvarlarını yıkıyoruz. Ölümünün, ateşin ortasında dalgalanıyor bayraklarımız.

Kızıl Bayraklarımız Meydanlarda

Haklar ve Özgürlük Cephesi üyeleri, 30 Mart - 17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma ve Umudun Kuruluşunu Kutlama Günleri’ni kızıl bayraklarla karşıladılar.

30 Mart günü sabahı birçok kent merkezinde asılan çok sayıda kızıl bayrak,

umudu müjdeleyenlerken, Kızılder’de tutuşan alevin asla sönmeyeceğini haykırdı. HÖC’lüler, ülkenin dört bir yanında dalgalanan kızıl bayraklarla, Kızılder’de ölümsüzleşen Mahir Çayan ve

ON’lar şahsında devrim şehitlerini andıklarını ve devrimci hareketin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm kavgasını selamladıklarını vurguladılar.

Anadolu’da Samsun ve Hatay’da kızıl bayrakların asıldığı bilgisi elimize ulaşırken, dergimiz yayına hazırlandığı sırada, bayrak asılan yerlerden İstanbul’a ilişkin bilgiler elimizde bulunuyordu.

İstanbul’da; Bakırköy İncirli’de 25 adet, Çağlayan Halide Edip Adıvar Köprüsü üzerine 50 adet, Şişhane’de 25 adet, Unkapanı İMÇ Blokları’na 25 adet, Taksim İstiklal Caddesi’nde 25 adet, Kadıköy Meydan’ı Altıyol girişine biri 6 katlı bir binanın tepesinden sarkıtılan büyük boy olmak üzere iki adet, Gazi Mahallesi İsmet Paşa Caddesi üzerine 25 adet, Taksim Meydanı otobüs duraklarının bulunduğu alandaki bayrak direklerine asılan 25 adet kızıl bayrak, “bayrağımız ülkenin her yanında dalgalanacak” diyen kahraman şehitlerimizi selamladı.

Kızılder Manifestosu’nu yazarlara bin selam olsun haykırışıyla, Samsun Atatürk Bulvarı’nın üzerinde bulunan köprüye biri 2 metre uzunluğunda olmak üzere 10 adet, Dersim merkezinde üç ayrı bölgeye, Hatay’da kent merkezine kızıl bayraklar asıldı.

Bakırköy

Kadıköy

Başına Çuval Geçirenler Önünde Diz Çöken Halkın Karşısında Kükreyen Genelkurmay

Provokasyonu kim başlattı

Halkı birbirine düşürmek isteyen bölücüler kim

Genelkurmay ve MHP 'bayraklı yürüyüşlerden' ne medet umdular

Hani 'psikolojik savaş' kurmayı 'Toplumla İlişkiler Başkanlığı' lağvedilmişti

AB'ci medya niye çark etti

Mersin'de iki çocuğun bayrağı yere atmasının ardından yaşanan Genelkurmay'ın tehdit dolu açıklaması ve gelişen "bayraklı yürüyüşler", unutturulmak istenen Türkiye gerçeğini hatırlattı ve bu konuda söylenen yalanları yerlebir etti.

Son yıllarda devletin niteliği, demokratikleşme, Genelkurmay'ın siyasetteki etkisinin azaldığı, Kürt halkının "eksik de olsa haklarının verildiği" ve daha birçok yalan, görmek isteyen herkes için artık geçersizleşmiştir. Bu yalanlarla halkı besleyenler yine yalanlara devam edeceklerdir, ama Türkiye gerçeği bu ve benzeri her durumda onları yalanlayarak kendini hatırlatacaktır.

Hukuk Yok, Şovenizm Var!

Bayrak olayıyla ilgili olarak Mersin'de, yaşları 11-17 arasında değişen çocuklar okullarından önlükleriyle gözaltına alındılar ve M.A (11), C.S (12), F.B (12), V.S (14), S.T (16) ve E.B (17) isimli çocuklar tutuklandılar. Ne, çocukların sorgu ve mahkemelerine ilişkin yasaları, ne de başka hukuki prosedürleri kimse tartışmadı. Onların katli vacipti! Çünkü Genelkurmay ne yapılması gerektiğini açıklamıştı. Linç havası öylesine yaygınlaştırıldı ki, Mersin Barosu tarafından gözaltındaki

çocuklar için görevlendirilen iki avukat, savunma yapmayarak "Baro tarafından zorunlu olarak görevlendirildiklerini" söylediler.

Hukuk-çunun hukukçuluğunu, aydının aydınlığını unuttuğu bu ağır şovenizm havasında, tutuklanan öğrencilerden 12 yaşındaki C.S'nin, 'yürüyüş esnasında tanımadığı kravatlı iyi giyimli birinin bayrağı verip bunu yak, dediğini, ama kendisinin yakmayacağını söylediğini' belirten polis ifadesi dahi tartışılmadı. Komplo teorileri, şovenist tahliller boldu, ama bilimsel ve tarihsel gerçeklerin tartışılmasından kaçıldı. Çünkü bunlar tartışıldığında, devlet gerçeği tartışılacaktı. Örneğin, Kürt çocukları niye bayrağa tepkilidir? Bu bayrak, onyıllardır hangi politikalarla özdeşleşmiştir? Ya da, "nasıl bir demokratikleşme ve sivilleşme" ki, iki gün sonra konuşan Genelkurmay'ın işaretiyle tüm düzen güçleri seferber oluyor? Bugün kaçsalar da, bu gerçekleri yarın tartışmaktan kurtulamayacaklardır.

Gösterileri Kim Düzenliyor?

Kışkırtılmış, yanlış şekillenendirilmiş sıradan insanların da bayrak gösterilerine katıldıkları, ya da ev ve işyerlerine bayrak astıkları bir gerçek. Bu durumun sosyolojik ve siyasi tahlili ayrı bir yazı konusu olmakla birlikte, abartılarak yansıtılan gösterilerin nasıl yapıldığına birkaç örnek verelim:

"Tunceli'de 10 bin kişi elle-

rinde Türk bayraklarıyla yürüdü. Tunceli Jandarma Bölge Komutanı Tümgeneral Osman Eker, Vali Vekili Özkan Demir, 4. Komando Komutan Vekili Kurmay Albay Mustafa Kocabaş, Jandarma Alay Komutanı Kurmay Albay Namık Dursun da kortejde yer aldı. Jandarma Komutanlığı yürüyüşüne katılanlara kokteyl verdi."

28 Mart tarihli Cumhuriyet Gazetesi'ndeki bu haberden aktarmaya devam edelim: "İstanbul'da Beyoğlu Tünel'de toplanan Türkiye Emekli Astsubaylar Derneği üyesi bir grup, ellerinde Türk bayrağı tutarak Taksim Meydanı'ndaki Cumhuriyet Anıtı'na geldi..."

Bir örnek daha: "Batman Valiliği'nce Sanat Sokağı'nda düzenlenen 'Türk Bayrağı'na Saygısızlığa Tepki' yürüyüşüne on binlerce kişi katıldı."

Aynı haberden bir gösteri daha: "Tekirdağ'da... AKP ve CHP milletvekilleri de mitinge destek verdi."

Bir örnek de Trabzon'dan: 28 Mart'ta KTÜ Rektörlüğü tarafından üniversitenin kampüsünde miting düzenlendi. 3 bin kişi katılmıştı mitinge, çünkü rektörlük okulu tatil etti. Ama bununla da yetinilmedi, yurtlarda bir gece önceden öğrenciler faşistler tarafından tehdit edilerek, "katılmayan vatan haini olacak" denildi. Öyle ki yurtsever öğrencilerden dahi korkudan katılanlar oldu.

Kim düzenliyor sorusu sanırız cevabını buluyor: DEVLET!

Siz buna, oligarşik devletin onyıllardır vurucu gücü olan, bu tür durumlarda, kendi çıkar hesaplarını da yaparak emre hazır olan MHP'yi de ekleyin. Ki, kitle tabanını da asıl olarak MHP, BBP, AKP ve devlet güdümündeki dernek, sendika

vb. oluşturmaktadır. Tam da burada, MGK Genel Sekreterliği'nin 'sivilleşmesi' olayının 'büyük demokratikleşme devrimi' olarak pazarlandığı günlerde deşifre olan Gizli Yönetmeliği hatırlayın. Satır satır yazılı olan halka karşı psikolojik savaşta, bu tür kurumların kullanılmasını hatırlayın.

Genelkurmay Psikolojik Savaş Uzmanıdır!

27 Ağustos 2003 tarihli Radikal Gazetesi'nde yayınlanan MGK Genel Sekreterliği 'Gizli Yönetmeliği'nin her satırında halka düşmanlık ve halka karşı psikolojik savaşın nasıl yürütüleceği yeralıyordu. Örneğin maddelerinden birinde; *"Devletin varlığı ve bağımsızlığı, ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği, toplumun huzur ve güvenliği ve anayasal rejimin korunması; Türk toplumunun Atatürkçü düşünce, Atatürk ilke ve inkılapları, milli ülkü ve değerler etrafında birleşerek milli hedeflere yönlendirilmesinde gereken milli birlik ve bütünlüğü sağlayan her türlü psikolojik tedbirlerin alınması"* deniliyordu.

Bugün Genelkurmay bildirişi ve devamında yaşananlar; tam da burada anlatılanlardır. "Bayrak, vatan" kavramları arkasına gizlenerek halka karşı savaş sürdürülmektedir. Oligarşinin başka bildiği bir yönetim tarzı yoktur. Ezip yoketmek, sindirmek, provokasyonlar yaratmak on yıllardır değişmeyen yöntemleridir.

İster çocukların eline verenler kendileri olsun, isterse ortaya çıkan bu durumu fırsat bilip değerlendirmiş olsunlar, bu gerçek değişmiyor. En fazla hukuki olabilecek bir sorunun, bu boyuta sıçratılması ve açıklamada kullanılan **"sözde vatandaş... hainler"** gibi ifadeler, bu konuda başka kanıta gerek bırakmıyor.

Bu psikolojik harekatta

"yönlendirilen" kitleler ve kullanılan faşistler neye hizmet ettiler? Neydi Genelkurmay'ın şu "milli hedefleri";

Birincisi; Kürt halkının sindirilmesi ve bu konuda arkalarında ne kadar şovenist desteğin olduğunu görmek. Bir anlamda, halka karşı savaşta yeniden bir prova yapıldı. Genelkurmay, son noktada ihtiyaç duyarsam, halkları birbirine çatıştırırım demektedir. Asıl bölücünün, halkları birbirine kırdırmak isteyen oligarşi olduğu bir kez daha görülmüştür bu olay nezdinde. "Sözde vatandaş" zihniyeti, bütün o "kardeşlik" demagojilerini bir yana atarken, asıl ege-

men politikanın inkar ve imha olduğu en üst düzeyde itiraf edilmiştir. Kürt halkına denildi ki; *"ulusal, siyasal hak ve özgürlüklerinizi isterseniz, hainsiniz, düşmansınız, tarihimizde ne yapmışsak yine onu yaparız"*. Buna paralel olarak DEHAP'ın sindirilmesi, "PKK'nin siyasallaşmasının engellenmesi" gibi politikalara hizmet eden bir psikolojik hareket olduğunu da ekleyelim. Tehdit doğrudan Kürt halkına yöneltilirken, elbette bununla sınırlı görülmemelidir. Tehdit, düzene muhalif bütün halk kesimlerine ve güçlere de yöneliktir. Aleviler'den devrimci, demokrat kişi ve kurumlara kadar, oligarşinin düşman gördüğü herkesedir. "Söz-

Amerikan askerlerinin TSK askerinin başına çuval geçirmesine tepki: "ABD'nin bir politikası olarak görmüyoruz. Biz ABD ile Kore'den beri omuz omuza görev icra ettik..." Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök

İki Kürt çocuğunun bayrağı yere atmasına tepki: "Bayrağın, kendi topraklarında, sözde kendi vatandaşlarınca böyle bir muameleye maruz kalması hiçbir şekilde mazur görülmez. Bu haince bir davranıştır."

de vatandaş", bir avuç işbirlikçi ve destekçileri şovenistler dışında herkeştir. Hatta, Genelkurmay'ın şovenist kampanyasına bilinçsiz olarak katılanlar da yarın haklarını ararsa "sözde vatandaş" olacaklardır. Tıpkı kurşunlanan Akkise halkı gibi.

Bir diğer nokta ise; oligarşi içi iktidar kavgasında, Genelkurmay asıl yönetenin kendisi olduğunu göstermiştir.

ABD'ye, *"bakın halkımız tepkili, PKK'yi imha etmezseniz kamuoyu baskımız nedeniyle sizinle işbirliğini sürdürmeyiz"* mesajı verilirken, AB'ye *"iktidar alanımıza fazla karışma"* mesajları veriliyor. Ancak belirtelim ki aslolan, halka verilen mesaj ve halka karşı savaş-

provokasyondan notlar

- ✓ Diyarbakır E Tipi Hapishane-si'nde, 21 Mart günü, Newroz kutlaması için hapishane idaresinden odun isteyen tutsaklar, bu isteklerinin reddedilmesi üzerine eski elbiselerini yakarak kutlama yaptı. Bu nedenle 6 bayan tutsağa 1 ay ziyaret cezası verildi.
- ✓ Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi'nde okuyan 20 öğrencinin evlerine ya da okullarına gönderilen mektuplarda Kürt halkına hakaretler yağdırılarak, ulusal, kültürel taleplerini dile getirenler için "Allah'ın izniyle bu hainlerin kökünü kazıyacağız" denildi.
- ✓ Ankara'daki Gazi Üniversitesi'nde iki öğrenci, "bayrak eylemi" sonrasında faşistler tarafından demir sopalarla dövüldü. 23 Mart günü meydana gelen olayla ilgili açıklama yapan öğrenci Miraç Vayış, kendisiyle birlikte resim bölümü öğrencisi Osman Bingöl'e de demir sopalarla saldırı düzenlendiğini söyledi.
- ✓ Van'ın Özalp İlçesi'nde bayrak mitingi yapıldığı gün araçlarına bayrak takmayanların plakaları alınarak ceza kesildi.
- ✓ Şovenist gösterilere İngilizler de katıldı. Didim'de yaşayan İngilizler, Türkiye Cumhuriyeti bayraklarıyla gösteri yaptılar.
- ✓ Malatya'da polis "bayrak yürüyüşü" öncesi esnafı dolaşarak bayrak asmalarını istedi. Böylece o bayrakların sadece yaratılan şovenist havanın etkisiyle de değil, polis zoruyla astırıldığı görülüyor.
- ✓ 26 Mart günü düzenlenen yürüyüş sırasında faşist grup DEHAP İl binası önünde yaklaşık yarım saat bekleyerek tehdit ve küfür içeren sloganlarla provokasyon yaratmaya çalıştı.
- ✓ Ankara Newroz Mitingi'ne katılan ve tertip edenlerden 10 kişi tutuklandı.

tır, diğerleri talidir.

MGK Genel Sekreterliği "sivilleşince", bugüne kadar halka karşı savaşta üstlendiği misyon, asıl yerine yani Genelkurmay'a devredilmiştir. Psikolojik savaş yürüten **Toplumla İlişkiler Başkanlığı (TİB)**, Genelkurmay'dadır. **Faşizm yıkılmadan demokrasi geleceği hayalini kuranlar**, kendi yarattıkları yalan dünyasından çıkmalıdır. Her demokrasicilik oyununda **"artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmaya-cağı"** yalanına son vermelidirler. TİB olayında da ve her fırsatta, bu tür tahlillerin bilinçli bir sapıtma değilse yanlıgı olduğunu belirterek, halka karşı savaşın psikolojik, fiili her boyutta sürecini söylemiştik. Genelkurmay, bugün yürüttüğü 'psikolojik harp' ile, bizi bir kez daha teyid etmiştir.

AB'cilik oyunu nedeniyle yarım saatlik Kürtçe yayın, dil kursları gibi aldatmacalarla *"Kürt sorunun çözümü konusunda adımların atıldığını"* söyleyenler, bugünkü havaya dönüp baksınlar. Ne hakkı, ne sorun çözmesi; sadece asarız keseriz vardır. Benzeri görüşleri savunarak, Kürt milliyetçilerine "silah bırakın" diyen reformistler de, nasıl bir aldatmaya hizmet ettiğini umarız yeniden düşünür.

Ne oligarşinin yönetme tarzında, ne devletin en küçük bir biriminde bir değişim söz konusu değildir. Bu devlet, **halka düşmandır** ve halka karşı savaşır. Bu yüzden ordusundan bürokrasisine kadar **"iç savaşa göre örgütlenmiştir"**. Bu gerçek hala sürüyor. 6 Mart'taki saldırı ile bütünleşen bayrak provokasyonu, "değişim" söylemlerini yerlebir etmiştir.

AB'ci Medya Çark Etti

İki gün sustular ve Genelkurmay'ın açıklaması ile birlikte, manşetlerinin, köşe yazılarının tümü birden değişti. Ve bir kez daha Türkiye'de medya ve onun

halka karşı savaşındaki rolü gözler önüne serildi. Histerik çılgınlıkların atıldığı gazete sayfalarında, TV ekranlarında gerçekte konuşan, yazar Genelkurmay'dı.

AB'ci medya, günler sonra Genelkurmay'ın oligarşi içi iktidar kavgasından, gelişmelerin AB hedefini riske edeceğine kadar çeşitli kaygılarla çark etti. Bu kez, "zaman sağduyu zamanı..." demeye başladı.

Basın zihinsel olarak Genelkurmay'ın tahakkümü altındadır. Elbette bu, "korku" ya da başka bir nedenle değildir. Bunun zemini, özünde aynı düşünüyorlar. Ama AB'cilik, demokratlık maskeleri gereği basın çoğu zaman gerçek düşüncelerini açık edemiyor ve Genelkurmay bunları dile getirdiğinde de üzerine atılıyorlar. İster yazılı, isterse bu objektif durumdan kaynaklı olsun, medya hala andıçlarla yönetilmektedir.

MHP Devletin Vurucu Gücü Olmayı Sürdürüyor

Bu süreçte kendine fırsat doğduğunu düşünen sivil faşist hareket, şovenist dalgayı yükseltmek için harekete geçti. Ancak burada dikkat edilmesi gereken nokta, bunun doğrudan Genelkurmay'ın işaretiyle olduğudur. Devlet istediği için kanlı salyalar akıtılmıştır sokaklarda. MHP'li yöneticilerden Şevket Bülent Yahnici, 30 Mart günü çıktığı CNN Türk'te M. Ali Bırand'ın, *'neden Genelkurmay açıklamasına kadar bir şey olmadı'* sorusuna karşılık, işaret aldıklarını açıkça itiraf etmiştir.

Halkların Birliği ve Mücadelesi İle Provokasyonları Bozalım

Halka, gösterilenlerin ötesindeki gerçekleri açıklamalı, oligarşinin şovenizmi kıskırtarak ne yapmaya çalıştığını göstermeliyiz. Ezmekten, yoketmekten başka hiçbir şey bilmeyen bir düzende ne demokrasinin

olabileceğini, ne de sahte milliyetçilikle bağımsız olunabileceğini anlatmalıyız.

Halkımız, bayrak şovu yapanlara; Genelkurmay'a, MHP, CHP ve AKP'ye sormalıdır; **bayrağı İncirlik Üssü'nün tepesine dikebiliyor musunuz?**

Dikemezler! Çünkü gerçekte işbirlikçidirler. Bağımsızlık, millilik söylemleri sahtedir, iktidar kavgalarının bir aracından, hal-

kın bir kesimini sindirmenin argümanlarından ibarettir.

AB'cisiyle, "milliyetçisiyle" düzen güçleri aynı değirmene su taşıyanlardır. Hepsinin tek derdi, bu düzenin bekaasıdır. Asla faşizmin yıkılmasını, kapitalist sistemin sona ermesini, BAĞIMSIZ TÜRKİYE'yi istemezler. Aralarındaki çatışma "demokrasi" ya da "vatan millet" söylemlerine karşı, kimin yöneteceği çatışmasıdır. Susur-

lukçuların, MGK destekçilerinin bayrak şovlu milliyetçilikleriyle, AB'ye sırtını dayayarak demokrasiden sözedenlerin demokratlıkları aynı niteliğe sahiptir; sahtedir.

Tüm milliyetlerden Türkiye halkı olarak; birleşerek, mücadele ederek, halkların kardeşliğini, faşizme ve emperyalizme karşı savaşta somutlayarak bu oyunları bozup, yüzlerdeki maskeleri indirebiliriz.

HÖC, Oligarşinin Provokasyonunu Alanlarda Cevaplıyor:

"Yaşasın Halkların Birliği ve Mücadelesi"

Genelkurmay'ın emriyle harekete geçen faşist ve gerici güçler, halklar arası düşmanlık tohumları ekmek için meydanlara çıkarken, Haklar ve Özgürlükler Cephesi (HÖC) üyeleri provokasyona karşı pratik tavır geliştiriyor.

İstanbul Taksim: "YAŞASIN HALKLARIN BİRLİĞİ" DİYEN HÖC'LÜLERE SALDIRI

HÖC üyeleri, 29 Mart günü Taksim Anıtı önünde basın açıklaması yapmak istedi. Pankartları, dövizleri ve kızıl bayrakları ile anıtın bulunduğu yere gelen kitleye polis saldırarak; bu ülkede halkları düşmanlaştırmanın serbest, halklar arası kardeşliği, dayanışmayı, birlikte mücadeleyi savunmanın, şovenizme karşı çıkmanın yasak olduğunu gösterdi.

HÖC'lüler basın açıklaması için Taksim Anıtı

önünde biraraya geldiklerinde polis barikatıyla karşılaştılar. Daha iki gün önce aynı yerde, şovenistlerin basın açıklaması yaptığını hatırlatan HÖC'lüler, kendilerinin de bu hakları bulunduğunu dile getirdiler. Ancak keyfi olarak valilik izni gibi demagojilere başvuran polisin, saldırıyı önceden planladığı ortaya çıktı ve gözaltına almak için kitleyi kuşattı. Bunun üzerine oturma eylemine geçen HÖC'lüler, uzun süre birbirine kenetlererek **"Yaşasın Halkların Birliği, Mücadelesi, Halkız Haklıyız Kazanacağız"** sloganlarını attılar. Saldırıya uğrayanlardan 25 HÖC'lü yaka paça gözaltına alınarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüler. Gözaltına alınanlardan 23'ü aynı gün serbest bırakılırken, Musa Aykamat ve Güven Güzeller siyasi şubeye teslim edildiler.

HÖC, birgün önceki eylem çağrısında; basın açıklamasının amacını; "devlet, Genelkurmay'ın talimatıyla provokasyon yaratıyor. Buna karşı çıkalım, halkların birlikte mücadelesi şiarıyla provokasyonları bozmak için sesimizi yükseltelim. **Tüm milliyetlerden halkımız; birleşelim! Şovenist kışkırtmaları, oyunları boşa çıkartalım!**" sözleriyle açıklamıştı.

Mersin HÖC, Faşizmin Halkı Kullanmasına Karşı Tavır Aldı

HÖC'lüler, oligarşinin şovenist kışkırtmaya gerekece yaptığı olayın yaşandığı Mersin'de de eylem yaptılar.

Sayı 152

13

3 Nisan
2005

3 0
M a r t
g ü n ü
Taşbina
önünde
topla-
n a n
H Ö C

üyeleri, "**Provokasyona Son Yaşasın Hakların Birliği ve Mücadelemiz**" yazılı pankart açtılar. Açıklamada konuşan HÖC üyesi Sema Peynirci, Mersin'de yaşanan bayrak olayının ardından Genelkurmay Başkanlığı'nın talimatı ile ülke genelinde şovenist kampanya başlatıldığını belirterek, "Oligarşi yıllardır halkın talepleri karşısında bu politikaya başvuruyor. Halka, halktan yana olan herkese düşen görev bu oyuna izin vermemektir. Bu olayda provokasyon aranacaksa bu oligarşinin kendisidir. Halkları birbirine kışkırtan oligarşidir" diye konuştu.

Mersin'deki tek tavır bu değildi. Çoğunlukla Arap, Alevi halkının yaşadığı Kazanlı Beldesi'nde örnek bir kitle çalışması yapılarak, belde halkı şovenizme karşı uyarıldı.

26 Mart günü Kazanlı Beldesi'nde belediye aracılığıyla bir yürüyüş düzenlendi. Kürt emekçilerinin mevsimlik işçi olarak yoğun bulunduğu Kazanlı'nın seçilmesi tesadüf değildi. HÖC'lüler yürüyüşün haberini almalarından sonra kitle çalışması yaparak, bu eylemin bir provokasyon olduğunu ve amacının halklar arasında düşmanlık yaratmak olduğunu anlattılar. Bu çalışma sırasında bir kısım belediye meclis üyesinin de provokasyondan habersiz olduğu ve anlatıldığında karşı çıktıkları ve yürüyüşe katılmadıkları görüldü. Sonuç olarak oligarşi, kitlenin olmadığı

bir yürüyüşle yetinmek zorunda kaldı.

Yürüyüşün ertesi günü HÖC'lüler halka, "İrkçılardan ve işbirlikçilerin yönetme tarzı, ezmek ve yoketmektir!" başlıklı HÖC açıklamasını halka dağıtarak, aynı içerikli konuşmalar yaptılar. Bildiri dağıtımını esnasında sivil polisler HÖC'lüleri engellemek için kimlik kontrolü yapmak ve gözaltına almak istedi. Ama, Kazanlı halkının sahiplenmesi sayesinde bu amacına ulaşamadı ve bildiri dağıtımını sürdürdü.

Ankara HÖC: PROVOKASYONA SON!

Ankara Haklar ve Özgürlükler Cephesi de şovenist kampanyaya karşı, halkların birliği ve mücadelesini haykırdı. 30 Mart günü Yüksel Caddesi İnsan Hakları Heykeli önünde bir araya gelen HÖC'lüler "Provokasyona Son, Yaşasın Halkların Birliği ve Mücadelesi" yazılı pankart açtılar. "Halkız Haklıyız Kazanacağız, Kahrolsun Faşizm Yaşasın Halkların Kardeşliği, Ne ABD Ne AB Yaşasın Bağımsız Türkiye" sloganlarının atıldığı eylemde kırmızı flamalar taşındı. HÖC Ankara Temsilciliği adına konuşan Hakan Yılmaz, provokasyona karşı birlikte mücadele çağrısında bulundu.

Taksim'de HÖC'lülerin gözaltına alınmasının ardından bir açıklama yapan İstanbul Temel Haklar da, gözaltına alınanların serbest bırakılmasını isterken, provokatörlere dikkat çekti. Temel Haklar açıklamasında; "Oligarşinin, 'bayrak' bahanesiyle sürdürdüğü saldırıyı teşhir ettiğimiz için saldırıya uğradık. **Oligarşinin provokasyonlarına karşı birlikte mücadele etmeliyiz.** Bu politikayı bozacak, kazanacağız" ifadelerine yer verildi.

Kitabı Yetmez, Kendini Yakın!

Orhan Pamuk'un Ermeni soykırımına ilişkin sözlerini bahane eden oligarşinin Sütçüler Kaymakamı, Pamuk'un kitaplarının imhasını emretti.

Isparta'nın Sütçüler Kaymakamı Mustafa Altınpınar, kamu kuruluşlarına gönderdiği emirde, "yazar olduğu iddia edilen Orhan Pamuk denen adlı azınlık ırkçısı yazarın, kamu kurum ve kuruluşlarımızın kütüphanelerindeki kitapları ayıklanarak imha edilecektir. Konunun hassasiyetle takibi..."

Emir böyleydi ancak, ilçede Orhan Pamuk'un hiçbir kitabı bulunamadı. Kaymakam bu talimatla halkı galeyana getirip yazarlara düşmanlaştırırken, ilçe eşrafı da bayrak mitingi yapıp Orhan Pamuk kitabı aramaya hazırlanıyor!

Kaymakam oligarşinin beyniyle düşünüyor ve çeşitli nedenlerle ifade edemediklerini ediyor. Kitap imha-

şı bu çağda olur mu? diyenler, insanların bu ülkede diri diri yakıldığını unutmazınlar. Anında böyle bir kaymakamı görevden almayanlar, dolaylı olarak bu sözleri de onaylıyorlar demektir. Soruşturma açmış olmaları göstermelidir. İzleyin bu kaymakam, adı unutturulduktan sonra devletin başka etkili yerlerinde yine karşımıza çıkacaktır. Çünkü, o devletin adamı, inkarcı, ırkçı kafasını taşıyor. Oligarşi ondan daha iyisini mi bulacak.

Türk-İş De MGK'dan İşaret Aldı

Türk-İş de bayrak dağıtma, yürüyüşler düzenleme dalgasına katıldı. Türk-İş, birçok kez görüldüğü üzere, Genelkurmay ve MGK paralelinde bir "işçi örgütü"dür. Yol-İş üyelerinin Ankara'da bayrak dağıtması, Türk-İş'e bağlı sendikaların Bursa'da bayrak konvoyları düzenlemeleri bu niteliklerinin sonucudur. Aynı Türk-İş'in, emekçilere yönelik saldırılar karşısındaki duyarsızlığı, direnişleri satması da, onun MGK'cı kimliğinden ayrı değildir.

Faşizmin Koruyucusu CHP 'Sosyal-Demokrat' CHP Şovenistlikte Faşist MHP İle Yarış Halinde

dık savunucusudur.

AB'ye "mesafeli" durması, vatanseverlikten, ulusal bağımsızlığı savunmasından değil, Genelkurmay'la aynı nedenlerledir; yani hem AB'ye üye olalım, hem de faşizmi bildiğimiz gibi sürdürelim anlayışının sonucudur.

Faşizmin Türk ve Sünni olmayan diğer ulus ve inançlara karşı izlediği yoketme-sindirme-asimilasyon politikası, CHP'nin TEMEL ve DEĞİŞMEZ politikalarıdır. Baykal genel başkan seçildiğinde ilk işi "CHP Kürt ve Alevi partisi olmayacak!" diye tasfiyeye girişmek olmuştur.

Düzenin en sadık partisidir. Nasıl ki, MHP döneme, koşullara göre, düzen ondan hangi misyonu oynamasını bekliyorsa, ona göre kılık değiştiriyorsa, aynı şey CHP çizgisi için de geçerlidir.

"Düzen değişecek" sloganıyla meydanlara çıkan da, sıkıyönetimler ilan eden, "komünizmi biz önleriz" diyen, en yoğun infaz politikalarını uygulayan da, "meydanlar konuşur, daha büyük kriz çıkar" diye Kürt halkını tehdit eden de CHP'dir. CHP'nin başında Ecevit, Baykal, İnönü, Karayalçın'ın olması bir şeyi değiştirmez. Kendilerinin de sık sık söylediği gibi, CHP "devlet partisi"dir. CHP kökenli "sosyal-demokrat" politikacıların beyin yapısı böyledir.

Baykal, açıklamasında şovenist yüzünü gizlemek için bir de "Türkiye'ye faşizm gelmez, kimse merak etmesin" buyurmuş. Faşizmin avukatı Baykal'a şunu sormak gerek: Zaten olan şey niye gelsin!

Bayrak etrafında geliştirilen şovenist dalgaya, CHP de tüm gücüyle katıldı. Genelkurmay'ın işareti ile İzmir'de kendisi miting düzenleyen CHP, kimi yerlerde de AKP ve MHP'lilerle yanyana gösterilere katılırken, CHP Genel Başkanı Baykal, verdiği demeçlerle, Kürt halkına tehditler yağdırarak şovenizmi daha da tırmandırmaya niyetli olduklarını gösterdi.

Baykal, şovenist gösteriler düzenlemelerinin gerekçesini de şöyle açıklıyor: "Yerinde bir tepkidir. Türkiye'ye karşı yapılan haksızlıklar karşısında hükümet sarsarsa, meydanlar konuşur".

Peki o zaman sormazlar mı adama; Türkiye'ye karşı yıllardır ilk kez mi haksızlık yapılıyor da, CHP yıllardır ilk kez meydanlara iniyor?

IMF talimat üstüne talimat verirken veya ABD Türk askerinin kafasına çuval geçirirken, ABD, AB yetkilileri Türkiye'yi fırçalar ve "hükümet susarken" neredeydiniz? O zamanlar niye gıkın çıkmadı Ey Baykal!

Çıkmaz. Çünkü CHP, faşizmin savunucusudur. Siyasi arenadaki asıl misyonu budur.

Faşizmin savunucusu olarak şovenizmi, MGK'cılığı, infaz, katliam savunuculuğu, hiçbir faşist partiden geri kalmaz.

"Sosyal-demokrat" etiketli bir parti olduğu için, kimi aydınlar, Aleviler, demokrasi, insan hakları konusunda en duyarlı düzen partisinin o olacağını bekler. Ama hiç ilgisi yoktur.

CHP, her durumda, faşizmin, Genelkurmay iktidarının en sa-

**BİR YANDA
Vatan Bayrak
EDEBİYATI**

**BİR YANDA
Çek Senet
TAHSİLATI**

MHP'nin dört bir yanda şovenist hezeyan içinde bayrak mitinglerini örgütlediği günlerde, gazetelerde MHP'ye ilişkin şöyle bir haber yeralıyordu:

İzmir'de çıkar amaçlı suç örgütü oluşturma, zorla senet imzalatma suçlarıyla bir çeteye karşı başlatılan operasyonda **Ülkü Ocakları Ege Bölge Başkanı Abidin Bilgin** de gözaltına alındı.

Esasında haberin bir "ilk" niteliği yok. Her mafya çetesinde MHP'li-Ülkü Ocak'lı birilerinin olması adeta kuraldır.

Her katliamda, provokasyonda onlar vardır; oligarşinin emrine amade kontrgerilla gücüdürler. Eh, bunun karşılığında da her türlü mafyacılık işlerinin ihalesi onlara kalmıştır. Düzen onlara göz yumar bu işlerde. Vatan bayrak edebiyatıyla, çek senet tahsilatçılığını birarada yürütürler.

Faşist Güruh Abdi İpekçi'deki TAYAD'lılara Saldırdı Taniyin Bu Provokatörleri!

Mersin'deki bayrak olayını bahane eden faşist, gerici güçler, halk kitlelerini de kışkırtarak, Genelkurmay'ın emriyle sokağa dökülmekle kalmıyor, halk güçlerine, yurtseverlere karşı giriştikleri saldırılarla provokasyonlar yaratmaya çalışıyorlar.

Amerikancı Genelkurmay'ın talimatı ile sokağa çıkan şovenist güçlerin eylem yaptığı yerlerden biri de Ankara Abdi İpekçi Parkı'ydı. 26 Mart günü gerçekleşen gösteride, MHP'liler, Genelkurmay sendikacıları, parkta zulme karşı direnen TAYAD'lıların eşyalarını parçalayarak, ne kadar aciz olduklarını gösterdiler.

Kamu-Sen, Türk-İş, Ankara Ticaret Odası (ATO) ve Türk Dünyası İnsan Hakları Derneği tarafından düzenlenen şovenist gösteride 300 kişilik güruh biraraya geldi. Gösteri öncesi, polis TAYAD'lılara eşyalarını toplamalarını, yoksa "kendilerini koruyamayacaklarını" söyleyerek, provokatörlerin ipinin kendi ellerinde olduğunu da açık etmiş oldu. Aylardır TAYAD'lıların direnişini kıramayan polis de, kışkırtılmış kitleleri ailelere karşı kullanmayı ihmal etmedi.

TAYAD'lıların kim olduklarını dahi bilmeden, MHP'liler "Apo'nun piçleri, Apo'nun metresleri, dağlara gidin" gibi küfürlerle TAYAD'lıları taciz etmeye başladılar. TAYAD'lılar olası bir provokasyona meydan vermemek için geçici olarak park dışında beklerken, döndüklerinde bütün eşyalarının parçalanmış olduğunu, emperyalizmin hücrelerine karşı direnişte şehit düşen 118 kahramanın resimlerinin yırtıldığını gördüler.

Şovenist grup, Kürt halkına yönelik küfürlerle ahlakını ortaya koyarken, başlarına çuval geçirildiğinde - Genelkurmay'dan talimat gelmediği için sesi çıkmayanlar, bol bol vatan millet edebiyatı yaptılar.

Kamu-Sen, Türk-İş, ATO ve Türk Dünyası İnsan Hakları Derneği'nin şovenist gösterisinde MHP'li güruh polisin talimatı ile TAYAD'lılara saldırdılar.

TAYAD: Saldırı Polisin Planlamasıdır

Şovenist güruhun saldırganlığına ilişkin bir açıklamada bulunan TAYAD, olayı "faşizmin tahammülsüzlüğü" olarak değerlendirdi. Parkta bir yılı aşkın süredir zulme karşı direndiklerini hatırlatan TAYAD'lılar, saldırının polisin planlaması ile, direnişlerine karşı tahammülsüzlüğün bir ürünü olarak yaşandığını belirttiler.

TAYAD'lı Aileler şunları söylediler: "Polisin istediği; miting yapmak için toplananları galeyana getirerek ailelere saldırmaktı. Ama bu kez yanlış hedef seçmişti. Polis amacına ulaşamadı. Çünkü Ankara halkı artık Abdi İpekçi'deki aileleri tanıyor; hapishanelerde tecrit altındaki evlatlarının sesi soluğu olmaya çalıştıklarını biliyordu. Dün olduğu gibi bugünde bir kez daha Ankara polisinin oyunu TAYAD'lı Aileler tarafından boşa çıkartılmıştır."

TAYAD'lı Aliler'e yönelik saldırı, çeşitli kurumlarda da yapılan açıklamalarla kınandı.

BİZ VE ONLAR; SAFINI SEÇ!

Biz bağımsızlık için döğüşüyoruz!

Onlar yeni IMF heyetlerini kabul ediyor, AB'ye bağıllık mektupları gönderiyor, incirlik'i peşkeş çekiyorlar.

Biz halka gerçekleri anlatmak, halkı örgütlü hale getirmek için gayret sarfediyoruz.

Onlar, halkı sindirmek, susturmak için terör uyguluyor.

Biz halkların kardeşliğini savunuyor, her kesimden, her milliyet ve inançtan

halkın birliğini sağlamaya çalışıyoruz.

Onlar, halkı birbirine düşürmek için provokasyonlar tertipliyor.

Biz demokrasiyi, sosyalizmi savunuyoruz; hak, adalet, eşitlik, özgürlük olsun, sömürü olmasın diyoruz;

Onlar, çıkardıkları yasalarla faşizmi daha da pekiştiriyorlar.

TAYAD'lılar Hapishanelerde Neler Yaşandığını Halka Anlatmaya Devam Ediyor

TAYAD'lı Aileler'in başlattığı "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" isimli kampanya, basın açıklamaları ve halkı hapishanelerde neler yaşandığına ilişkin bilgilendirme amaçlı bildiri dağıtımlarıyla sürüyor. TAYAD'lılar, birçok kentte gruplar halinde caddelerde bildiriler dağıtarak halka gerçekleri anlatıyorlar.

İstanbul'da, Galatasaray Postanesi önünde yaptıkları basın açıklamasının ardından İstiklal Caddesi'nde bildiri dağıtımını sürdüren TAYAD'lılar, megafonlarla tecrit üzerine konuşmalar yaptılar.

Ankara'da 26 Mart günü Yüksel Caddesi'nde biraraya gelen TAYAD'lılar, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" yazılı pankart açıp, sloganlar attılar. Basın açıklamasını okuyan Nurşen Toksoy F tiplerinin tecrit demek olduğunu belirterek, "Tecrit, insanı yalnızlaştırarak, işkenceli ölüm hücrelerinde düşüncelerini değiştirmeye zorlamaktır. Bugün hapishanelerde tecritin en koyusu uygulanarak susan, düşünmeyen insanlar yaratılmak isteniyor" di-

ye konuştu.

Üzerinde "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" yazılı önlükler giyen TAYAD'lılar açıklamanın ardından grup halinde; Konur Sokak, Meşrutiyet Caddesi, Karanfil Sokak ve Yüksel Caddesi boyunca halka bildiriler dağıtırken, ajitasyon konuşması yaptılar.

Aynı gün, **Malatya** TAYAD'lı Aileler de sokaklardaydı. Kampanya faaliyetlerine 26 Mart günü kent merkezinde bildiriler dağıtarak başlayan TAYAD'lılar, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun TAYAD" yazılı önlükler giydiler. Bildiri dağıtım sırasında tecriti, uygulanan sansürü ve F tiplerinin gerçeklerini anlatan konuşmalar yapılarak duyarlılık çağrısında bulunuldu.

28 Mart günü **Adana** İnönü Parkı'nda toplanan TAYAD'lılar, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun-TAYAD'lı Aileler" imzalı pankart açarak basın açıklaması yaptılar. Açıklamanın ardından kalabalık bir grup halinde caddelerde bildiri dağıtımını yapan TAYAD'lılar, megafonlarla halka tecrit gerçeğini anlattılar. "Türkiye hapishanelerinde neler oluyor bilmek hakkınız, 6 kadını diri diri yaktılar. Tecrit zulmüne son vermek için sesimizi yükseltelim" diyen TAYAD'lılara, ESP, İşçi-Köylü ve SDP de destek verdi. Bildiri dağıtım sırasında, birçok insanın tecrit konusunda sorular sorduğu ve ölüm orucu-

nun hala sürüp sürmediğini merak ettiği görüldü.

Elazığ TAYAD'lılar da 29 Mart günü Hozat Garajı'nda yaptıkları basın açıklamasının ardından, üzerlerinde "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" yazılı önlüklerle bildiriler dağıttılar. Halka, "F tipleri, tecrit hepimizin sorunudur. İdeolojisi, kimliği, milliyeti, dili ne olursa olsun insan düşünceleriyle, inançlarıyla insandır. Tecritle insanların insanlığı yokedilmek isteniyor. Ölüm orucu işte bu yüzden ilk günkü kararlılığıyla sürüyor" diye seslenen TAYAD'lılar, tecrit zulmüne karşı birlikte mücadele çağrısında bulundular.

"Hapishanelerde neler yaşıyor?" sorusunun cevabının verildiği yerlerden biri de Adıyaman. 26 Mart günü Gölbaşı Caddesi ile diğer ana caddelerde, TAYAD bildirileri dağıtıldı. Adıyaman halkının, TAYAD'lıların ölüm orucu ve tecrite ilişkin konuşmalarına ilgi gösterdikleri görüldü.

Bu bir tarih anlatımıdır

30 Mart - 17 Nisanlarla Umudu Büyütüyoruz

35 yıllık onurlu bir tarihin ve bağımsız, özgür bir geleceğin temsilcisi olarak huzurunuzdayız

UMUT BİZİZ, ÇARE SOSYALİZM!

Mahir Çayan'ın önderliğinde gelişen siyasi ve sonraki yıllarda kısaca Parti-Cephe olarak anılan hareket, 35 yıldır kesintisizliğini sağlayabilmiş olma özelliğine sahip. Bu anlamda Kızılder'e'nin, Mahirler'in mirası hiçbir zaman sahipsiz kalmadı. Zaman zaman bu "miras"ın devamcısı olduğunu söyleyen birçok güç siyaset sahnesine çıksa da, pratik zamanla bu iddiada bulunanların çoğunu siyaset sahnesinin dışına savurdu. THKP-C çizgisinin 30 Mart 1994'te kuruluş kongresini toplayan Devrimci Halk Kurtuluş Partisi tarafından temsil edildiği noktasında bugün artık bir tartışmaya yer yoktur. Bu anlamda Kızılder'e'nin yıldönümünde hiç kuşku yok ki, son söz hakkı da onundur. Aşağıda Parti'nin 30 Mart-17 Nisan vesilesiyle yayınladığı 29 Mart 2005 tarihli 34 No'lu açıklamasının bir özetini sunuyoruz.

himizle değil, geleceğe ilişkin iddia ve hedeflerimizle varız. Dolayısıyla sadece 35 yıllık onurlu bir tarihin temsilcileri olarak değil, aynı zamanda bağımsız, özgür bir geleceğin temsilcisi olarak huzurunuzdayız. (...)

Bizi katledenler, yoketmeye çalışanlar 35 yıldır halka ne verdi?

Amerikan imparatorluğunun ve tüm karşı-devrimci propagandanın özü, halklara alternatifsizliği dayatmak, halkları umutsuzlaştırmaktır. Bu düzenin değişmeyeceğini kabul ettirmek istiyorlar bize. Kabul etmiyoruz, bu düzenin değiştirilebileceğini, değiştirmek için halkın savaşının şart olduğunu söylüyor ve bu doğrultuda savaşıyoruz.

35 yıldır zulmün bizi yoketmeye çalışmasının nedeni de budur. Biz çareydik. Alternatiflik. Böyle olduğu için devrimci gerçeği kitlelerin gözünden gizlemek için onyıllardır önümüze "anarşist, terörist" demagogilerinden oluşan bir perde çekiliyor.

Peki, herkes şu soruyu sorsun kendine: 35 yıldır bizi katledenler, bizi terörist diye karalayanlar, halka ne verdi?

Ülkemizin, dünyanın bugünkü haline bakın. 70 milyon halkımız yoksulluğa sürükleniyor. Hakları, özgürlükleri gasbedilmiş, hak isteyen zulme maruz kalıyor. Ülkemiz talan ediliyor. Tüm dünyada emperyalizmin kurduğu düzende ise, milyarlar aç; milyonlarca çocuk satılıyor. Onların dayattığı düzeni kabul etmek, bütün bu haksızlıkları, adaletsizlikleri, eşitsizlikleri kabul etmek demektir. Bizi yoketmek isteyenler, halkları bu dünya düzeninin alternatifi olmadığına inandırmak isteyenler, bu adaletsiz düzeni sürdürmeye çalışıyorlar.

(...) Sorunlarımızın çaresi devrim, alternatifi-miz sosyalizmdir. Biliyoruz ki, bunun ortaya konulduğu her durumda karşı-devrim ortaya "işte onlar da yıkıldı" gerekçesini ileri sürüyor. Evet, sosyalizmin uygulanmasında sorunlar olmuştur. Bu sorunlar, sosyalizmi zayıflatmış ve emperyalizmin karşı-devrimci darbelerine dayanamaya-

"Ümut Biziz, Çare Sosyalizm" başlığını taşıyan açıklama, şöyle devam ediyor:

Düzen partilerinin dahi uzun ömürlü olamadığı, düzen dışı örgütlerin faşizmin terörü sonucunda yaşadıkları savrulmalar nedeniyle kimliklerini kaybettikleri bir ülkede, 35 yıldır aynı siyasi çizgiyi sürdüren bir güç var. Parti-Cephe, siyasi ve örgütsel sürekliliğini, 35 yıllık bir zaman diliminde büyük bir irade savaşı içinde korudu. Katledildik, ölümlerimizden çoğaldık. Tutsak edildik, kendimizi yeniden yarattık. Yakıldık, küllerimizden doğduk. Kuşatıldık, faşizmin kurşunları, burjuvazinin zehirli okları üzerimize yöneldi; ama bir an bile devrim iddiamızdan, sosyalizm hedefimizden vazgeçmeyi düşünmedik.

Türkiye Halkları!

Eğer vazgeçseydik; emperyalizmin kuşatmasına, dayatmalarına boyun eğseydik, sinseydik, yılsaydık, döneklik yapsaydık; bugün ülkemiz ve dünya halklarının karşısına bu şekilde alınıyor, başı dik çıkabilecek bir Parti-Cephe de olmayacaktı kuşkusuz. Fakat bugün var.

35 yıllık onurlu bir tarihin temsilcisi olarak huzurunuzdayız.

35 yıllık tarihimiz gücümüzdür. Geleceğe ilişkin iddialarımızı büyüten bir mirastır. Yalnız tari-

Sayı 152

18

3 Nisan
2005

30 MART

Selam olsun bu yolda düşenlere...

17 NISAN

30 Mart-17 Nisan, bir devrim stratejisidir!

Kızıldere, rastlantılar zinciri sonucunda ortaya çıkmış değildir. Kızıldere, kendiliğinden bir süreç veya anlık bir karar sonucu ortaya çıkan bir eylem de değildir. Kızıldere'ye giden süreçte "zorunluluklardan" sözedilebilir; ancak bu zorunluluklar da belli bir **stratejik tercihe bağlı olarak** karşılaşılan zorunluluklardır. Böyle bir stratejik tercihte bulunmayanlar, elbette Kızıldere'ye giden yolda karşılaşılan türde zorunluluklarla da karşılaşmayacaklardır.

Mahirler, 50 yıllık pasifizme, revizyonizme karşı sürdürülen yoğun ideolojik mücadelenin ve bu mücadele sonucunda netleştirilen "devrim yolu"nun sonucunda Kızıldere'deydiler. Kızıldere, silahlı mücadeleyi temel alan ve iktidarı hedefleyen bir çizginin eylemidir. 17 Nisan, aynı şekilde silahlı mücadele temelinde iktidarı hedefleyen bir çizginin karşı karşıya kalacağı türden bir saldırdır.

Uzun bir "barışçıl" hazırlık evresinin ardından ayaklanmayı savunan bir stratejik çizginin veya legal particiliğe batmış bir siyasi hareketin veya silahlı mücadeleden sözeden ama iktidar perspektifinden yoksun hareketlerin tarihinde ne Kızıldere'ye, ne 17 Nisanlar'a rastlayamazsınız. Sadece bu olgu bile, Kızıldere'lerin, 17 Nisanlar'ın belli bir devrim stratejisinin sonucunda varolduğunu göstermeye yeter. Türkiye solunun tarihine bakınca bu açıkça görülür.

Kızıldere'yi bir "intihar eylemi"ne veya en iyi ihtimalle bir "kahramanlığa", 17 Nisan'ı, "Devrimci Sol'un polisle düellosu"na indirgeyenler, strateji denilen şeyden ya bihaberdirler, ya da o stratejiyi bilinçli bir biçimde gözlerden gizlemek istemektedirler.

Bu durum, Türkiye solunun bugününde özellikle çok daha aşikâr hale gelmiştir. Bugün Türkiye solunun büyük bölümü açısından ideolojik mücadele cephesinde strateji diye bir kavram adeta yoktur. Strateji tartışmaları yapılmamakta, gündeme getirilen mücadele ve örgütlenmelerin stratejiyle herhangi bir bağı kurulmamaktadır. Stratejisizlik, kendiliğindenciliktir veya başka bir ifadeyle günlük politikanın peşinde sürüklenmektir. Bu durum, esas olarak iktidar iddiasının ve perspektifinin kaybedilmesiyle çıkar ortaya.

Mahir ve yoldaşlarının önderliğinde siyasi arenada yeralan Parti-Cephe'yi, kendinden önceki siyasi hareketlerden ayırdeden en önemli noktalardan biri de bu iddia ve perspektife sahip

olmasıydı. Bu çizgiyi sürdüren devrimci hareketin kendi dışındaki solla en temel ayrım noktalarından biri de bu olagelmıştır.

Mahir Çayan'ın Maltepe Askeri Hapishanesi'nden firarından sonraki zor koşullar içinde "savaşı kaldığı yerden sürdürme" kararı vermesi, Denizler'in idamına karşı tavır almayı "devrimin prestiji" olarak görüp Kızıldere eylemine karar verilmesi, Kızıldere'de "teslim olun" çağrısının reddedilmesi, stratejik bir bakış açısından, yani iktidar perspektifinden ve devrim hedefinden bağımsız düşünülemez. Kim ki bu bağı koparırsa, ne Kızıldere'yi, ne 17 Nisan'ı doğru anlaması mümkün değildir.

Stratejisiz "sosyalistlik"! Devrimsiz "devrimcilik"!

Her devrim, belli bir stratejiye tekabül eder. Bir stratejiye sahip olmaksızın ve bu stratejide kararlılık göstermeksizin, herhangi bir hareketin devrimi zafere götürmesi mümkün değildir. Çünkü eğer bir stratejiniz yoksa, sahip olduğunuz örgütlenmeler ve araçlar, gerçekleştirdiğiniz eylemler, nihai bir hedeften de yoksun demektir. Ki bunun adı da "düzen içi siyaset"tir.

"Biz, Kızıl Ordu'yu niçin örgütledik? Düşmanı yenmek için. Savaş yasalarını niçin inceliyoruz? Onları savaşta uygulamak için." (Mao)

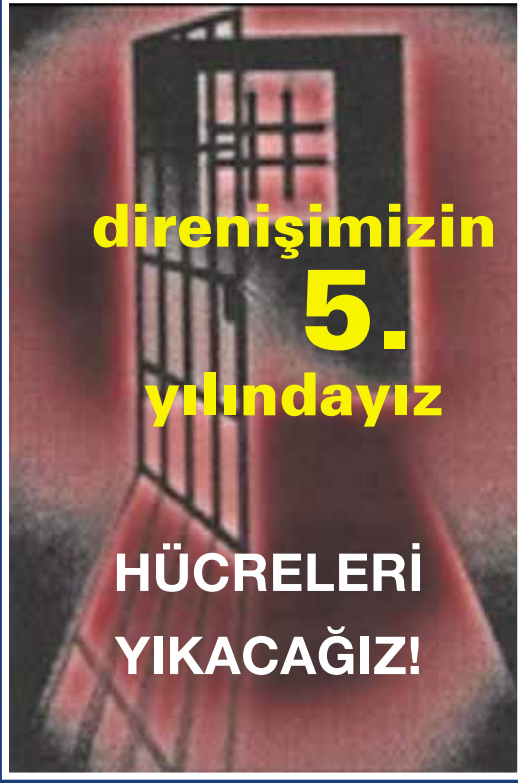
Mao'nun bu sözleri ilk okunduğunda "bunu bilmeyecek ne var!" diye düşünülebilir. Doğrudur, bu tespit Mao, ne çok büyük bir keşif yapıyor, ne de felsefi bir formülasyon geliştiriyor. Mao, son derece açık, düz bir gerçeği ifade ederken, kuşkusuz açık, düz gerçekleri bile tahrip etmekten çekinmeyenleri hedef alıyordu.

Bu açık ve düz gerçekler, sağa savruldukça, düzenileştikçe, devrimcilikten uzaklaştıkça, daha fazla çarpıtılır. Bugün Türkiye solunda olduğu gibi...

Mesela, legalizmin batağındaki bir partinin kongresinde Mahir Çayan'ın resimlerinin açılması böyle bir çarpıtma değil midir? Mao'nun düz sorusu çerçevesinde bakarsak, "halkın savaşçı öncülerinden" oluşan ve bir "savaş örgütü" olan Cephe'yi niçin örgütlemişti Mahirler? Düşmanı silahlı savaşla yenmek için değil mi? O halde legal particilerin Mahir Çayan'ı savunuyor olması mümkün mü? Legal particiliğin "anti-empyrist, anti-oligarşik" devrim stratejisiyle, Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisi'yle bir ilgisi olabilir mi?

17 NISAN

TCK Direnme Hakkına Saldırısıdır

Yeni Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) tartışılmayan yönlerinden biri de, binlerce yıldır halkların mücadeleleri ile yaratılan ve BM maddelerine girmesi dahi sağlanan; baskıya, zulme, gayriinsani yaptırımlara karşı direnme hakkına getirilen cezalardır. Tutsaklara yönelik olarak ele alınan bu cezalandırma, mantığı itibarıyla gerçekte bütün kesimleri ilgilendirmektedir. Zira, direnme hakkını yasaklayan ve cezalandıran bir sistem, halkı baskı ve zulümle yönetmekten başka bir yol bilmiyor demektir. Bu durum ise, "hak ve özgürlükler" adına söylenen bütün sözleri, çıkarılan bütün yasaları, bir anda çöpe atmaya yeter de artar bile. Ve her fırsatta faşizm, bu gerçeği pratikte de gösterir.

Yeni TCK'nın, direnme hakkını cezalandırdığı maddeleri şöyle: "Hükümlü ve tutukluların açlık grevine veya ölüm orucuna teşvik veya ikna edilmeleri ya da bu yolda kendilerine talimat verilmesi beslenmenin engeli sayılacaktır." Ve bir başka maddede devamla: "Hükümlü ve tutuklulara tanınan hakları kullanmalarını engelleyenlere 1 yıldan 3 yıla kadar, hükümlü ve tutukluların beslenmesini engelleyenler hakkında 2 yıldan 4 yıla kadar hapis cezası verilecek."

Ölüm orucu ve açlık grevi özel bir direniş biçimidir ve TCK'da ilk kez özel bir duruma ilişkin ceza getiriliyor. Bunda temel etkenin 5. yılındaki direnişimiz karşısında faşizmin çaresizliği olduğu açıktır. Ancak dikkat çekmek istediğimiz şu: Bu madde ile, açlık grevi gibi pasif bir eylem biçimi dahil olmak üzere, baskıya, hak gasplarına, hapis hane idarelerinin keyfi uygulamalarına karşı her türlü direniş biçimi suç sayılıyor. Örneğin düşünce değişikliğini dayatan tecrit politikasını bütünleyen bir uygulama olarak gündeme getirilen 'Sosyal Alanlar' denilen yerlere çıkmamak, "tanınan hakları kullanmalarını engellemek" sayılıp, önder durumdaki tutsaklara pekala sözü edilen hapis cezaları verilebilir.

Kimse direnmeyecek, herkes faşizme itaat edecek! Söylenen bu. Ki, TCK'yla aynı gün yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kanunu'nu çok daha detaylı olarak bu zihniyeti yansıttır. "Gereksiz slogan atmak, marş söylemek, sessiz protestoda bulunmak, zorla besleme..." gibi birçok şey cezalandırma nedeni olarak sıralanıyor.

Zulme karşı direnmeyin, örgütlü hareket etmeyin! Bu mantık, klasik faşizmin halklara bakışının bir özetidir. Ki, bir ülkede sistemin karakterini görmek isteyen, o ülkenin hapishanelerine bakmalıdır sözü burada bir kez daha hatırlanmalıdır.

Halkların binlerce yıllık mücadeleleri ile burjuvazinin dahi kabul etmek zorunda kaldığı direnme hakkı, örgütlenme hakkı böylece tutsaklar için tümenden yokediliyor. AKP iktidarı TCK'yı tartışmadan kaçarken, gerçeklerin öğrenilmesini, nasıl bir faşist ruhla hazırlandığının deşifre olmasını da engellemiştir. Suçludurlar; suç kutsal direnme hakkının yokedilmesidir. Sessiz kalan, onay verenler de aynı suçun ortağı olmuşlardır. Ama, TCK'ya itiraz edip de, sözkonusu olan devrimci tutsaklar olunca susan ve bu faşist zihniyete onay verenler, bilmelidir ki; kendi hak ve özgürlüklerini yokedecek bir zihniyete de onay vermektedirler. Bugün tutsakların direnme hakkını cezalandıran, yarın gazetecisinden, hukukçusuna herkesi cezalandırır. Direnme hakkının

118. şehit!

**ZULME BOYUN
EĞMİYORUZ!**

**Direnişin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde**

**Sevgi Erdoğan Ekibi ilk
şehidini verdi: Sergül
Albayrak Sevgi'nin bayrağını
Taksim'in ortasında
dalgalandırarak
ölümsüzleştirdi...**

olmadığı yerde, hiçbir hak ve özgürlüğün kazanılması, korunması mümkün değildir. Ölümün üstüne yürümeye karar vermiş bir direnişçi, faşist ceza yasalarının engellemesi elbette düşünülemez, ama itiraz etmedikleri için çürüyen ve kendi haklarının yok edilmesi de zeminini hazırlayanlar çok şey kaybederler.

Nitekim, ölüm orucu örneğinden yola çıkarak direnme hakkını yokeden iktidar, aynı konuda basına da sansür emretmektedir.

Madde 84/3: “Başkalarını intihara alenen teşvik eden kişi, üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu fiilin basın ve yayın yolu ile işlenmesi halinde, kişi dört yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

Oligarşinin, ölüm orucu direnişini çarpıtarak “intihar” olarak değerlendirdiği biliniyor. Bu madde ile, onlarca devrimci tutsak “ölüm orucuna teşvik etmekten” yargılanabilecekken, bu ülkenin hapishanelerinde neler yaşandığını yazanlar da aynı şekilde cezalandırılıyor ve SÜSÜN deniliyor. “Teşvik” kavramının nasıl keyfi olarak kullanılabileceği ayrı bir tartışma konusu olmakla birlikte, Basın Konseyi de, aylar sonra uyandığında, uzmanlara hazırlattığı raporda bu duruma dikkat çekiyor:

“Ayrıca, maddenin son fıkrasıyla, adam öldürme fiiline dolaylı faillik gündeme girebilecek. Özellikle, cezaevi ölüm oruçlarını konu alan haberler, ‘kasten öldürme suçundan sorumlu tutulmayı’ gerektirebilecek.”

TCK’nın tüm bu maddeleri hazırlanırken, direnme hakkını her biçimde yoketme mantığıyla hareket edilmiştir.

Biz direnme hakkının kutsallığına, yokedilemeyeceğine ve korunmasının hayati önemine inanıyoruz. 5. yılına giren direnişimizle bu inancımızı ortaya koyarak, direnme hakkını ölümlerimizle savunuyoruz. Doğrudan direnme hakkını yokeden zorla tıbbi müdahaleye karşı, devrimci yaratıcılık örnekleri sunulurken, bedenlerin tutuşturulması da, direnme hakkının ne denli güçlü bir temeli olduğunu ve yokedilmesinin karşısına mutlaka çıkanlar olacağını gösteren çarpıcı bir örnektir.

Direnme hakkını savunmak, hak ve özgürlüklerden yanayım diyen herkesin görevi olmalıdır. Yeni TCK’nın teşhiri bunun bir biçimidir. Bir başka biçimi, direnen tutsaklara destek verilerek, DİRENME HAKKI KUTSALDIR, YOK EDEMEZSİNİZ diye haykırmaktır.

Manisa Polisi Tutsak Ürünleri Sergisini ‘Kan Gövdeyi Götürecek’ Tehdidiyle Karşladı:

Bu Korku Niye?

Birçok kentte sergilenen ve halkın ilgiyle izlediği, direnen tutsakların el ürünleri sergisi, 24-27 Mart tarihleri arasında Salihli Temel Haklar binasında. Salihli HÖC Temsilciliği’nin organizasyonu ile gerçekleşen serginin açılışında konuşan Dursun Göktas, tecrit işkencesinin tutsakları düşüncelerinden vazgeçiremediğini, direnerek ürettiklerini, üretirken direndiklerini dile getiren bir konuşma yaptı.

Sergiye Salihli halkının ilgisi arttıkça rahatsız olan Manisa ve Salihli Emniyet Müdürlükleri’ne bağlı siyasi şube polisleri, önce sergiye gelen insanları takip ve taciz ettiler, tuttuklarını tehdit ettiler. Bu da yetmedi, 25 Mart günü, dernek binası sahibiyle görüşen polisler, **“Kan gövdeyi götürcek. Başımızın belaya girmesini istemiyorsanız, çıkartın bunları. Yoksa olacaklardan biz sorumlu değiliz!”** diye tehdit ettiler.

Korkunun boyutuna bakın! Faşist zihniyetin nasıl dengesizleşebileceğini görün!

Salihli Temel Haklar’ın faaliyetlerinden duyulan rahatsızlık, direnenlerin sesinin ilçelere kadar yayılmasıyla birleşince, böyle dizginsiz tehdit ve baskılar gündeme geliyor. Amaç, hiçbir şekilde halkın direnenlerden haberdar olmaması ve Salihli HÖC’ün hakları ve özgürlükleri mücadelesini sindirmek. Salihli HÖC, “yılmayacağız” diyerek buna gereken cevabı veriyor.

‘Ring Kazası’na Suç Duyurusu

2 Mart günü, Bayrampaşa Hapishanesi’nden yola çıkan sevk aracı, Tekirdağ F Tipi’ne 20 km kala kaza geçirmiş ve ringde bulunan tutsaklar, üç saat boyunca elleri kelepçeli vaziyette araçtan çıkarılmayarak yan yatmış araçta bilinçli bir işkenceye maruz kalmışlardı.

Vali İzin Verirse...

DHKP-C davası tutsakları, arkadaşları Hüseyin Akpınar’ın sevk sırasında yaşanan olayda, tutsakların, o durumda işkenceye terkedilerek bırakılması konusunda toplu suç duyurusunda bulundular. Başvuruya savcılık görevsizlik kararı verirken, kararda; “Başsavcılığın açtığı soruşturmanın sürdüğü ve görevli jandarmalar hakkında soruşturma açılabilmesi için valiliğin izninin gerektiği...” belirtildikten sonra, “gereğinin takdir ve ifası için evrakın Tekirdağ Valilik makamına gönderilmesine karar verildiği” dile getiriliyor.

Göreceğiz, **bilinçli işkence ve cana kastetme suçu** aklanacak mı, yoksa cezalandırılacak mı?

Değişiklikler Hak ve Özgürlüklere Değil, İktidar Koltuğuna Endeksli

- ◆ Faşist niteliği deşifre olan Yeni TCK'da değişiklikler tartışılırken, suçüstü yakalanan AKP'nin kıstası koltuğunun güvencesidir...
- ◆ Polisin daha fazla terör yetkisi isteği yerine getirildi. Çünkü onlar bu düzenin bekçileri...
- ◆ Burjuva medyanın itirazlarının dikkate alınacağı açıklandı. Çünkü onlar AKP iktidarını destekleriyle ayakta tutanlardır...
- ◆ AİHM adına bir yargıcının uyarısı hükümeti yola getirdi, değişikliklere AB uyarı verilecek. Çünkü AKP, koltuğunda emperyalistlerin desteğiyle oturuyor...
- ◆ Gerçekten hak ve özgürlükleri savunanların tüm eleştirileri ise görmezden gelinmeye devam ediliyor...
- ◆ Hapishanelerde tecriti yasallaştıran, tutsakların düşüncelerini değiştirmeye göre düzenlenen Yeni Ceza İnfaz Kanunu'na (CİK) itirazlar ise gündeme dahi alınmadı. Tutsaklar CİK'e karşı 1-7 Nisan arasında tüm hapishanelerde açlık grevine başlıyor...

1 Nisan'da yürürlüğe girecek olan Yeni Türk Ceza Kanunu (TCK) ve Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK) tartışmaları sürüyor. Aynı gün yürürlüğe girecek olan ve hapishaneleri ilgilendiren Ceza İnfaz Kanunu (CİK) ise, ne bugünlerde demokrat kesilen burjuva basın gündeminde ne de hükümetin.

Tayyip Basına İki Hafta Randevu Vermedi

Basının iki haftadır itirazları sürerken, Basın Konseyi'nin randevu talebine Tayyip Erdoğan'ın cevap dahi vermediği ortaya çıktı. 13 gün geçtikten sonra Basın Konseyi kendi randevusunu iptal etmek zorunda kaldı. Basın Konseyi Başkanı Oktay Ekşi, böyle bir örneği hatırlamadığını belirterek, "Sayın Başbakan'dan kaynaklanan bu hareket tarzının, bu terbiye anlayışının tarafımızdan paylaşılmasını belirtmek isterim" diye konuştu.

Peki, iktidara bu pervasızlığı kim verdi? Basın iki yıllık arşivlerine açıp baksın, cevabını görecektir. Bu iktidarın örtbas etmedikleri hiçbir suçu yoktur. İktidar halkın tüm kesimlerine yönelik aynı pervasızlığı sürdürürken, bu basın sustu, sansürlendi. Şimdi kendisi yaşıyor. Ama sanmayın ki, 'akılları başlarına gelir.' Gelmeyeceği, hak ve özgürlük havarisi kesildikleri şu günlerde bile, kendilerini ilgilendiren maddeler dışında TCK'ya, CİK'e ve CMK'ya yönelik ciddi bir eleştirileri olmasından belli.

Medya desteğini kaybetmek istemeyen AKP, AB'nin de uyarısıyla, basının istediği değişiklikleri yapacaktır. Çünkü asılan devrimcilerin susturulmasıdır. Ve bugün demokrat kesilen

medya, yine iktidarı alkışlama-ya, TCK'nın ne kadar demokratik olduğu yalanlarına yeniden başvuracaktır.

İktidarın değişiklikleri gündemine almak zorunda kalmasındaki kıstas da bu ilişkilerde gizlidir. Avrupa ister, gerekeni yapar, burjuva basın ister, yerine getirir. Çünkü tüm bunlar iktidarın destek güçleridir. Kendilerine dokunmadıkça her türlü baskıya, zulme onay verenlerdir. Aynı şekilde polisin CMK'daki istedikleri değişiklikler de anında yerine getirildi. Oysa, CMK'da, polisin itiraz ettiği gibi, keyfiliklerine engel olan yeni bir düzenleme yoktu. Ancak polis bu fırsatta daha fazla yetki için, deyim yerindeyse "kazan kaldırdı". Örneğin, polisin tam anlamıyla soytarıca karikatürize ettikleri üst ve ev aramaya ilişkin bugün CMUK'a göre; "savcının başvurusuyla hâkimden karar alıyor." 1 Nisan'dan sonra da böyle olacak. Polis, fırsat bu fırsat diyerek, daha fazla terör yetkisi istedi ve ek genelgelerle elde etti. Tam da "Türkiye usulü demokratikleşme" budur işte. Yasa çıkarır, bir başka yasa ya da genelgeyle daha da ağırlaştırır.

Polisin isteklerini yerine getirmek durumundaydı bu iktidar. Çünkü onlar, elleri soğutulmaması gerekenlerdi. Çünkü, iktidar koltuğu polisin halk kesimleri üzerinde estireceği teröre, baskıya bağlıdır. Halk ne kadar sindirilirse, koltuk o kadar güvencede demektir.

İşte "demokratikleşmenin" kıstasları bunlar. Koltuk için her şey yapılır, ama halk kesimlerinin talepleri görmezden gelinir. Tüm bu yasalarla ilgili, basın "ölüm uykusundayken", devrimciler gerçekleri dile getirdi-

Evet! “Türkiye habersiz kalsın”...

Peki Türkiye adaletsiz kalsın mı? Devrimci, muhalif düşüncelerin cezalandırılmasına, düşünce değişikliği için tecrit işkencesinin uygulanmasına devam edilsin mi? **Hak ve özgürlüklerden sözeden basına, sendikacılara, gazetecilere sesleniyoruz;** TCK’daki tek baskıcı yasa basına mı? Baskı ve zulüm altında direnme hakkını suç sayan yasalara neden sesiniz çıkmıyor? Zorla düşünce değişikliğinin dayatılmasına karşı neden ayağa kalkmıyorsunuz? Halkın hak arayışını, örgütlenmesini engelleyen yasalar neden sizi ilgilendirmiyor? Bu sorulara pratikte verilecek cevaplar, gerçekten hak ve özgürlükleri savunduğunuzu ya da demokratlıkta riya-kar ve devrimci düşünceye düşmanlıkta faşist iktidarla aynı kafaya sahip olduğunuzu gösterecektir.

ler, eylemler yaptılar, ilerici hukukçular yeni düzenlemelerin nasıl baskıcı olduğunu örnekleriyle açıkladılar, ama iktidar kaale bile almadı.

Uşağın Demokratlığı Bu Kadar Olur! TCK’nın basına hapis cezaları getiren maddelerinin değiştirileceğini söyleyen Adalet Bakanı Çiçek, AKP hükümetinin, hak ve özgürlükler anlayışını da şöyle özetliyor: “İtiraz edilen maddeler özgürlüklerle ilgili. Önce düzenlemeler bize mahsus mu, Almanya’da, Fransa’da İspanya’da var mı diye bakılacak. AİHM kararlarını da yan yana koyacağız. Ona göre karar verilecek.” (Milliyet, 27 Mart)

AKP’nin “demokratlığı” bu kadar; uşak demokratlığı. Hiçbir konuda kendi beyinleriyle düşündükleri görülmemiştir zaten. Basının tartıştığı 25 maddeyi önce yasaya koymuş, basın kendisinin de sus-

turulacağını görüp ayağa kalkmasa olduğu gibi çıkaracak, resmen suç üstü yakalanmış, ama hala özgürlüklerden söz ediyor. Bu bir yönetim tarzının örneğidir. “Biz de yanlışlık yapabiliriz” demek, çocuklara masaldır.

Öyle bir iktidar, öyle bir demokratikleşme ki, 1 Nisan tarihi tüm kesimler için bir kabus günü olarak beklenir oluyor. Öyle bir demokratikleşme ki, resmi ideolojiye uymayan hiçbir düşünce dile getirilmeyecek, halkın örgütlenmesi her koşulda engellenecek, zulme karşı direnişin kutsallığı yok sayılıp cezalandırılacak, polis devleti daha da kurumlaştırılacak. Hiçbir meslek örgütüne sorulmadan, halkla tartışılmadan, halkın talepleri dikkate alınmadan hazırlanan bir yasa, düzenin, iktidarın niteliğini yansıtır; bu yüzden bu yasaları yapılacak değişiklikler de temize çıkarmayacak, faşist ruhu olduğu gibi duracaktır.

Devrimci tutsaklar CİK’i Protesto İçin Açlık Grevindeler Onlara Kulak Verin

TCK’da basına cezalar tartışılırken, iktidarın, oligarşinin bütün niteliğini olduğu gibi yansıtan Ceza İnfaz Kanunu (CİK) görmezden geliniyor. Oysa, CİK’in maddelerine bakıldığında görülecektir ki, bu iktidar muhaliflerini susturmak için akıl almaz bir baskıdan, zulümden medet ummaktadır. Örneğin cezaları düzenleyen CİK 39. maddeye göre, tutsakların örgütlü her türlü davranışı, keyfi baskılara karşı her türlü itirazı en ağır suç sayılıyor. Suç olmayan ne yok ki;

“a- Açlık grevi yapmak, teşvik etmek”, “d- Herhangi bir şeyi protesto amacıyla veya idareye karşı toplu olarak sessiz direnişte bulunmak”, “f- Gereksiz olarak marş söylemek veya slogan atmak.”

Yoruma gerek var mı? **Bütün zihniyet ortada!**

İşte bu faşist yasa, devrimci tutsaklar tarafından 1-7 Nisan tarihleri arasında protesto ediliyor. Tutsaklar bu günler içinde açlık greviyle kamuoyunu uyarıyorlar.

Bu faşist yasalara uymamak, direnme hakkını kullanmak en doğal meşru haktır. Bu nedenle yasanın yürürlüğe girdiği gün, yasada “suç” sayılan bir eylemle direnme haklarını kullanıyor tutsaklar.

Bütün hukukçular, köşe yazarları, iktidarın kafa yapısını kendine karşı yaptığı yasalarla gören basın, hak ve özgürlüklerden yanayız diyenler; tutsakların sesine kulak verin! Zulme karşı çıkın! Direnme hakkını yokeden faşist yasaya karşı çıkın!

‘Doğaldır ki bu nitelikleriyle gençlik emperyalizmin karşısında, bağımsızlıktan yanadır.’

Mahir Çayan

Sırbistan'da Otpor, Gürcistan'da Kmara, Ukrayna'da Pora ve Kırgızistan'da KelKel... Bu "gençlik örgütleri"nin adı geçen ülkelerde iktidarların devrilmesinde, diğer halk kesimlerinin sokağa dökülmesinde temel rol oynadıkları biliniyor. Emperyalistler ve yerli egemenlerce destek gördükleri, Soros Vakfı'ndan fonlandıkları da ayrı bir gerçek. Hatta bizzat egemen sınıflar tarafından örgütlendirildiler ve teşvik edildiler. Bu örnekler, elbette tersinden örneklerdir. Özelemleri egemen sınıflarca kullanılmış, saflar yanlış seçilmiş, yoğun ideolojik propaganda altında gerçekten adaletin, eşitliğin, özgürlüğün varolabileceği sistemin hangisi olduğu konusunda çarpık bir bilinç yaratılmıştır. Ama tüm bu çarpıklıklar, gençliğin rolü konusundaki sosyolojik gerçekliği değiştirmiyor. Sırbistan'da, Gürcistan'da, Ukrayna'da, Kırgızistan'da "örgütlenmesi teşvik edilen", Türkiye'de sindirilmek, okullardan yokedilmek istenen gençliğin, bir "dinamit fitili" olduğu sosyolojik bir gerçektir.

Mahir Çayan, 1968'de yazdığı bir yazıda, gençliğin, "toplumun devrimci sınıf ve tabakalarını harekete geçiren bir dinamit fitili" olduğunu söylüyordu. O yıllarda FKF'nin yönettiği demokratik öğrenci hareketlerinin toplumsal dinamitin fitilini ateşlediğini dile ge-

Oligarşinin Gençlikten Korkusu Boşuna Değil

Çünkü onlar bağımsız, demokratik bir Türkiye mücadelesinin en ön safındalar

tiren Mahir, "toplumun çeşitli kesimlerinde varolan toplumsal patlamaların hızlandığını, topraksız köylünün toprak işgal hareketlerinin, işçi grev ve fabrika işgallerinin yer yer filizlenmeye başladığını" örnek olarak gösteriyordu. Sosyolojik bir gerçekliğin ifadesi olan bu tespit, ülkemiz özgünlüğüne sonraki yıllarda binlerce kez kanıtlandı. Gençlik, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin en ön safında yerini kadrosal ve kitlesel olarak aldı. Aynı şekilde ezilen halkların mücadeleleri içinde de gençlik önemli bir işlev gördü.

Üniversiteli (ve liseli) gençliğin atılglılığı, coşkusu, yürekliliği, sınıfsal konumu gereği araştırmaya, okumaya daha yakın olma, aydın özellikleri, haksızlıklara karşı tahammülsüzlüğü, ezilen sınıflarla yakın ilişkide bulunması ve daha sayılabilecek bir dizi özellikleri, onun sınıflar mücadelesinin ön safında yerini almasını, emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesini dalgalandırmasını sağlayan özellikleridir.

Bizim gibi ülkelerde ise, gençliğin mücadeledeki yeri daha da önemlidir. "Ülkemizde halkın demokrasi bilincinin ve kendiliğinden hareketlerinin gelişmiş olması, aksine politik pasiflik içinde olması, öğrenci gençliğin önemini daha da artırmaktadır. Çünkü o, kendi sorunlarının halkın sorunlarıyla aynı olduğu ve çözümünün de birlikte olacağını kavramaya daha yatkındır."

Gençliğin tüm bu özellikleri, egemen sınıfların onlara karşı ikili bir politika izlemelerine neden olmuştur. Birincisi, gençliğin ilerici kesimlerini, bu sosyolojik özelliklerini bağımsız, demokratik bir Türkiye'nin yaratılması mücadelesinde kullananları susturmak, sindirmek. İkincisi ise, bu özelliklerini sistemin bekaası ve tekellerin eleman ihtiyaçları için kullan-

mak amacıyla bilincini çarpıtmak ya da yozlaştırma ve apolitikleştirme politikalarıyla bu özelliklerini törpülemek olmuştur.

Çoğu zaman bu her iki politikanın da içiçe geçerek uygulandığını görürüz. Özellikle 12 Eylül faşist cuntası ve sonraki süreç konusunda halen sürdürülen bir örnektir. Hem sindirme, hem de yozlaştırma ve apolitikleştirme birbirine paralel olarak her alanda sürdürülmüştür. Gençlik bu süreçte tam anlamıyla ideolojik, kültürel, ahlaki ve fiziki olarak kuşatılmış ve bu kuşatma bugüne kadar çeşitli araç ve biçimlerde devam etmektedir. Bugün üniversitelerde had safhaya ulaşan ve en küçük bir demokratik hakkın kullanılmasının dahi okuldan atılma, gözaltı ve tutuklamalarla cezalandırılması bu politikanın devamıdır. Dün, "bu işler hep masumane öğrenci talepleriyle başlar" diyerek baskı ve apolitikleştirme politikasını yürürlüğe koyan cuntacılar. Bugün iktidarlar ve onların polis müdürleri aynı şeyi söylüyorlar. Gençliğin akademik-demokratik mücadelesini sürdüren örgütlenmeler, "Bugün 'masum taleplerle' bağırın Gençlik Dernekleri, falanca illegal örgütün devamıdır" diye yokedilmek isteniyor. Düzenin dayattığı tipte öğrenci olmayı reddedenler okullardan uzaklaştırılıyor, gençlik kitlesinden tecrit edilerek, bu "bulaşıcı hastalığın" yayılmasına engel olunmak isteniyor.

Cuntanın apolitikleştirme politikasının, önüne çıkan engellere karşın tümünden başarısız olduğu da söylenemez. En genel gençlik kitlesi üzerinde etkili olmuş ve zaman zaman egemen sınıfların dahi yakındıkları düzeyde bir apolitikleştirme, yozlaşma ve duyarsızlık gelişmiş, gençlerin ezici bir çoğunluğunun en temel hedefi Avrupa ve Amerika'ya kaçmak, ya-

ni "kapağı atmak" haline gelmiştir. Örneğin, 2005 yılı Şubat ayında İstanbul'da yaşanan 14-19 yaş arası gençler üzerinde yapılan bir araştırmaya göre; liseli gençlerin yüzde 60'ı içkiyle 15 yaşın altında tanışırken, yüzde 38'i dönmek üzere yurtdışına gitmek istiyor. Üniversite gençliği üzerinde 1979'dan bu yana yaşanan değişimleri inceleyen bir araştırmada da çürütme politikasının başansı görülüyor. İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi'nde Prof. Dr. İbrahim Armağan'ın 23 yıllık araştırmasına göre; 1979 gençliğinin (politik gençliğin yani) mutluluk olguları özgürlük ve sevgiyken bugünkü gençlik için en büyük değerini para olduğu sonucu ortaya çıkıyordu. Yine üniversite gençliği içinde de yurtdışına kaçma isteği büyük bir oran oluşturuyor. Araştırmasının sonuçlarını değerlendiren, Prof. Dr. Armağan, "Sosyolojik açıdan kaybolmuş bir gençlikle karşı karşıyayız" sözleriyle durumu özetliyordu. Prof. Dr. Armağan kuşkusuz devrimci bir bakışla dile getirmiyordu bunu. Ama bir gerçekliği ifade ediyordu.

Özgürlük gibi değerleri arka plana iten, kapitalizmin değerlerine, paraya, köşe dönmeye sarılan bir gençlik, bilimsel olarak sosyolojik açıdan kaybolmuş gençliktir.

Devrimci gençlik ise işte bu tabloun ortasında bir "oyun bozan" olarak; apolitikleştirmeye, yozlaştırmaya, kimiksizleştirilmeye, hak aramayan, susan, düşünmeyen, araştırmayan bir gençlik olmaya karşı çıkıyor. Bir anlamda sosyolojik olarak bütün gençlik adına varolma kavgası veriyor. Bu yüzden geleceği temsil eden gençlik, vatansever devrimci

gençliktir. Bilim ve tarih onlardan yanadır. Bugün yozlaştırma politikalarında ne kadar başarı elde edilirse edilsin, gençliğin bastırılması, dejenere edilmiş özelliklerini ortaya çıkarmak mümkün değildir ve bu misyonun da devrimci gençlerden başkası değildir. Bu kavgaya, gençliğin onlarca yüzyıla dayanan tarihsel birikimi ile sürüyor. O tarih içinde, halk için bilim, halk için eğitim için sayısız mücadele örnekleri var. Sadece kendi sorunlarıyla sınırlı kalmayan, halkın bilinçlendirilmesinde, eğitilmesinde ve örgütlenmesinde öncü bir rol oynayan gençlik var. Bağımsızlık bayrağının hiçbir koşulda elden düşürülmediği bir kesintisizlik var. Bu tarih, gençliğin mücadelesi açısından büyük bir güç ve onurdur. Oligarşinin, bugün devrimci gençliği her türlü yol ve yöntemle susturmak istemesinin altında işte bu mücadele geleneği yatmaktadır. Oligarşi, gençliğin sosyolojik olarak ifda ettiği gerçeği yoketmek, özelliklerinden soyundurmak istiyor. Devrimci gençlik ise, tüm gençlik adına konuşuyor ve 'varolmaya devam edeceğiz' diyor. En geniş gençlik kitlesinin bugün bu mücadeleye katılımının geri olu-

Devrimci vatansever gençlik tam da burada resmedildiği gibi kuşatılmak ve susturulmak isteniyor. Çünkü onlar, bu düzenin istediği tipte gençliği reddediyor

şu, bu gerçekliği değiştirmiyor. Baskı, terör politikası, devrimci gençliği okullardan, gençlik kitesinden tecrit etme çabaları da bu yüzden devrededir zaten. Onyıllardır uyguladığı politikanın kesintiye uğramasını istemeyen oligarşi, gerçekte tüm gençliğe düşmandır ve medyasını, öğretim üyelerini bunun için seferber ediyor. Gençliğin devrimci mücadelesi, bu yüzden 'bastırılması gereken gençlik olayları' olarak adlandırılıyor, halkta bu umaca yaratılmak isteniyor.

Belki bugün "bir avuçlar", ama, gençliği yoketmeye yeminli gençlik düşmanları o büyük korkuya kapılmaktan kurtulamıyorlar. Çünkü onlar savunduklarıyla, üzerlerinde taşıdıkları özelliklerle tüm gençliği temsil ediyorlar. Oligarşi tarihinden biliyor ki, halk kitlelerinin mücadelesinin yükseldiği her süreçte, Devrimci

Gençlik bu mücadelesinin en saf larındadır. Gençliğin bir "dinamit fitili" olduğu gerçeği değiştirilememiş, bugün de değiştirilemeyecektir. Bilime ve tarihe karşı savışanlar kaybetmeye mahkumdur. Geleceği temsil eden gençlik bu saldırı dalgasını da da göğüsleyecek özellikleri bağrında taşımaktadır.

Politik Gençliğin Okullardan Atıldığı; Hak ve Özgürlük Mücadelesi Veren Gençlerin Susturulduğu Bir Ülkenin Başbakanı Konuşuyor

“Depolitize gençlik istemiyoruz. Ülkenin geleceğini ellerinizde taşıdığınızı unutmayın...”

Özgürlüklerin en üst seviyede yaşanacağı yer üniversitelerdir. Fikirlerden korkmayacağız...”

Demagojiye Son!

Ocak ayında partisinin gençlik kolu üyelerine seslenen Başbakan Tayyip Erdoğan, “Depolitize gençlik istemiyoruz. Ülkenin geleceğini ellerinizde taşıdığınızı unutmayın” diyordu. (10 Ocak basın) Kadir Has Üniversitesi’nde 26 Mart günü bir müze açılışı yapan Tayyip, bu kez de, “Özgürlüklerin en üst seviyede yaşanacağı yerin üniversiteler olduğunu” belirterek, “Fikirlerden, inançlardan, kültürel bütünlüğümüzü tamamlayan değer ve renklerden korkmayacağız” Dedi.

Bu ülkeyi bilmeyen, hele şu günlerde had safhaya ulaşan

gençliğe yönelik baskılardan haberdar olmayan, hak ve özgürlüklerin Tayyip için ne anlam ifade ettiğinden bihaber olan birinin alkışlayacağı sözler bunlar.

Ama demagoji çok ucuz bu ülkede. AKP iktidarı koltuğa oturduğu günden bu yana neredeyse her alanda demagojiyle işleri yürütmeyi politik bir çizgi haline getirerek burjuva siyasetine eşsiz bir katkı sundu. Demagojinin tükenmediği yerde ise, Tayyip’in gizlediği yüzü ortaya çıkıyor. Baskı, terör, halkı aşağılama, gençlere karşı terörizm edebiyatı...

Tayyip demagoji yapıyor. İnanmadığı, iktidarının uygula-

maları ile ilgisi olmayan kavramlarla konuştuğunda, “demokrat” bir hava vereceğini zannediyor. Ama mızrak çuvala sığmıyor. Tayyip’in Türkiye’si’nin gerçekte, zulmün Türkiye’si olduğunu herkes görmeye başlıyor. Başdestekçisi AB’ciler dahi bugün, bu konuda eleştirir olmuştur iktidarı. Kendilerinin sıvadıkları makyajı kazıdıklarında baskıcı bir yüzün ortaya çıktığından yakınıyorlar.

Geçmiş örnekleri vermeyeceğiz. Sadece bu hafta içinde, gençliğe yönelik yaşanan baskılardan örneklerle yetineceğiz. Bu örnekler, Tayyip’in Türkiye’si’ni yeterince anlatıyor.

Tayyip’in Türkiye’si’nde; Devlete Saygı ve İtaat Farz, Örgütlenmek ‘Başa Bela Gelmesi’ Demek!

Erzincan Gençlik Derneği üyelerinin ailelerine 23 Mart günü mektuplar ve öğrencilerin demokratik eylemlerinden çekilmiş fotoğraflar gönderen polis, aileleri korkutarak, gençlik üzerinde baskı kurmalarını sağlamaya çalıştı.

Mektuptaki şu ifadelerle bakın:

“Geleceğimiz olan çocuklarınızın vatana, millete, devlete saygısızca davranışlarda bulunduklarını biliyor musunuz? Çocuklarınızın farklı görüşlerdeki tarafından bir kukla gibi kullanıldığından haberdar mısınız? Geleceğimiz olan çocuklarınızın okullarını bitirip güzel bir yaşama kavuşmalarını istemez misiniz? Çocuklarınızın başına daha büyük şeyler gelmeden engelleyebilirsiniz.”

Gençlik Derneği’nin yasadışı olduğuna karar vermiş. Hak ve özgürlük aramanın vatana, devlete ve millete saygısızlık olduğuna hükmetmiş, susup bir kenara oturmazsa başına daha büyük

belalar getireceğinin planlarını yaptığını da bugünden duyuruyor. Peki kim yapıyor bunları? Polis. Ne bir mahkeme kararı ne de başka bir şeye ihtiyaç var. Her şeyi polis biliyor.

“Vatana, millete, devlete saygı” ne demek? Kistaslarını kim belirliyor? Faşist hareketin “ya sev ya terk et” sloganıyla aynı mantık. Bayrak provokasyonunu yaratan bu kafa. Gençlik faşist bir devlete saygı duymak zorunda mı? Açık ki, saygı duyması demek; devlet gibi düşünmesi, hatta hiç düşünmemesi, “hayatını yaşayıp” kapağı yurtdışına atmaktan başka bir ideala sahip olmaması demek. Polisle işbirliği yapması, hak arama gibi kötü alışkanlıklarının olmaması, sürüleşmesi... demek. “Güzel bir yaşam” dediklerini, işkenceciler işkence tezgahlarında anlatıyor, biliyoruz. “Kuklalık”, bağımsızlık isteyenleri susturmak için terör uygulamak değilse, nedir?

Yasal gençlik derneklerinin yasadışı gibi gösterilip susturulması, ailelerin bu konuda kullanılması yeni bir hukuksuzluk değildir. Bu ülkenin hiçbir yerinde polisler hukuka, kendi yasalarına

Gençler; Aileden Gizli Devrimcilik Zaafını Yenelim!

Gençlerimiz; Erzincan'da yaşanan, ailelere mektup gönderme olayı, yeni ve oraya özgü değildir. Polis, jandarma her yerde aynı yöntemi kullanıyor ve kullanmaya devam edecektir.

Çünkü, onlar gerçekte, sizlerin ailelerinizden gizli devrimcilik yapma zaafınızı kullanıyorlar.

Onurla, başı dik bir şekilde devrimci olduğumuzu, neden mücadele ettiğimizi ailelerimize, çevremize, köyümüze, mahalledeki komşumuza anlatalım. Oligarşinin terörizm demagojisi yapma-

larının önü ancak bu şekilde keşilebilir.

Ne düşünüyoruz, faaliyet yürüttüğümüz derneklerin, kurumların amacı nedir, neden biz bu kurumlarda çalışıyoruz... Tüm bu sorular ilk önce en yakın çevremizin kafasında açık olmalıdır. Türü gerekçelere dayandırılan devrimciliğimizi, aileden, çevreden gizleme anlayışı, devrimciliğin, yürüttüğümüz faaliyetin meşruluğuna, haklı olduğumuza inançla ilgilidir. Gizliden ya da açık bir şekilde, oligarşinin terö-

rizm yaygarasının baskılanmasını üzerimizde hissetmektir.

Meşru olan biziz, haklı olan biziz. Meşruluğumuzu dayatmalıyız.

Bunu ailelere kavratmakta zorlanabiliriz, zamana yayılabilir, ama ısrar edildiğinde, bütün "koruma içgüdülerine" karşın gerçeği görecektir. Çünkü unutmayın; onlar da bu kokuşmuş düzende yaşıyorlar ve burunlarını, gözlerini kapatsalarda, çürümeyi biliyorlar. Bilince çıkarmak ise sizin sorumluluğunuz. Aksi durumda, oligarşi devreye girecektir...

göre davranmazlar. Yasalarında, dernek kurmak özgürdür, ama istediklerinde provokasyonlarında kullanacakları gerici faşist dernekler değilse, demokrasicilik vitrininin süsü olmayacaklarsa, yaşamalarına izin verilmez. Polislerin en tepesindeki bakan Abdülkadir Aksu, "dernekleri artık takip edilmesi, soruşturması gereken kurumlar olarak görmüyoruz" diyormuş, bu ülkenin başbakanı gençliğin politik olmasını istiyormuş; bunlar gösterilen yüzdür. Gerçek, Erzincan polisinin mektubundadır.

Tayyip'in Türkiye'sinde; İmza Toplamak Suç, Yasal Bir Derneğe Gitmek İse 'Teröristlik'

Gençlik Federasyonu'nun "Okullarda Polis - İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son" kampanyasında imza toplayan Erzincan Atatürk Lisesi öğrencisi Meral Zeka, önce okul, sonra da kaldığı yurt yönetimi tarafından sorguya çekildi. Polis sorgusunu aratmayan sorgu sırasında, polisin ağzından, Erzincan Gençlik Derneği, "örgüt yeri" olarak gösterilip, derneğe gitmemesi yönünde baskı yapıldı. Gençlerimizi susturmaya yönelik bu sorgulamanın ardından, Meral Zeka'ya 1 günlük uzaklaştırma cezası verilerek, "bir daha yaparsan okuldan ve yurttan atarız" şeklinde tehdit edildi.

Tayyip'in Türkiye'sinde; Düşüncelerini Açıklayan Gençlerimize Kurşun Sıkılır

Dersim Temel Haklar Gençlik Komisyonu üyesi Özcan Dutağacı, 21 Mart günü, "Ne Amerika Ne Avrupa, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son" yazılı, yasal bir kuruluş olan Gençlik Federasyonu imzalı kuşlamalar yaptığı iddiasıyla gözaltına alındı. Mahallede terör esti-

ren polis gençlerin arkasından ateş açtı. Dutağacı'nı gözaltına alan polis, tekme, tokat döverecek, küfürlerle hakaretlerde bulundu. Siyasi Şube'ye götürülen Dutağacı'nın baskı ve işkence ile ifadesi alınmak istendi. Gözaltında işkence ve kötü muamele gördüğünü dile getiren Dutağacı suç duyurusunda bulunacağını belirtirken, çıkarıldığı savcılıktan serbest bırakıldı.

Tayyip'in Türkiye'sinde; Bağımsızlık İstemek, Soruşturmalardan, Cezalardan Kurtulamamaktır

Gençlik Federasyonu'nun "Ne Amerika Ne Avrupa, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son" kampanyası ve özellikle 17 Ocak'ta Ankara'da gerçekleştirdiği eyleme katılanlara yönelik soruşturma ve cezaların ardı arkası kesilmiyor. Gençlik Federasyonu üyeleri ne büyük suç işlemiş bağımsız Türkiye isteyerek. Ankara'nın orta yerinde arkadan kelepçelenip yüzüstü yatırılmaları, işkence görmeleri yetmedi, şimdi üniversitelere gönderilen talimatlarla soruşturmalar açtırılıyor. Üzerinde "gizli" ibareli talimatlarla açılan soruşturmalar da gizli yürütülüp polis sorgusuna dönüştürülüyor. AKP iktidarı ve YÖK, vatansever gençliği okullarda yocketmek, tüm gençliğe mesaj vermek istiyor. O talimatların tercümesi şu: Okullarda devrimci, vatansever, ilerici hiçbir öğrenci kalmayacak, Avrupa'nın, Amerika'nın sömürgesi olmamıza kimse karşı çıkmayacak!

Muğla Üniversitesi öğrencisi Süleyman Zincir de bu büyük suçu işleyenlerdendi. Vatanseverdi, devrimciydi. Tayyip'in bağımlılık bayramı kutladığı yerde, bağımsızlığı haykırmak istedi. Sonuç mu? 15 gün okuldan uzaklaştırıldı. Zincir, dolaylı olarak öğrendiği cezaya ilişkin bilgi almaya gittiği okul idaresinden aldığı cevapla, polis-idare işbirliğinin üsluplarına, ruhlarına sirayet etti-

ğine tanık oldu. Okul yöneticileri, Zincir'in suç duyurusunda bulunacağını söylemesine karşı, tıpkı işkencecilerin pervasızlığında olduğu gibi, "git istediğin yere bulun" cevabı verdiler.

Aynı üniversitede İbrahim Halil Ayhan ve Emrah Ala adlı iki öğrenciye de yine aynı kampanya nedeniyle soruşturma açıldı.

Gençliğe yönelik bir başka soruşturma da Amasya Gençlik Derneği üyeleri Atilla Cintamür ve Senem Koca hakkında sürdürülüyor. Soruşturma komisyonu, "Ankara'ya kimlerle gittiniz? Pişman mısınız?" gibi sorularla, polis yönteminin bütün üniversitelere yayıldığıнын örneğini sunuyorlar.

Tayyip'in Türkiye'sinde; Gençliğin Yemek, Barınma, Ulaşım Sorunlarını Dile Getirmesi Dava Nedeni

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde 25 öğrenci hakkında ulaşım, yemek ve barınma sorunlarını dile getirmek için düzenlenen eylemlere katıldıkları gerekçesiyle soruşturma başlatıldı. Bolu Cumhuriyet Başsavcılığı istedi, özel güvenlik birimleri isim listesi hazırladı ve öğrencilerin ifadeleri jandarma karakolu tarafından alındı. Listede mezun öğrencilerin de, haberi izleyen Evrensel Gazetesi muhabirinin de adının bulunması, benzerlerine daha önce de rastlanan bir komediye neden olurken, yüzlerce öğrencinin katıldığı eylemlerde, neden 25 öğrenciye dava açılmak istendiği de "soru işareti" olarak kaldı. Maksat tüm öğrencilere gözdağı olunca, kaç kişinin soruşturulduğunun da önemi yoktu zaten. Faşizmin gözünden kaçır mı hiç; zaten bütün öğrenci eylemleri böyle barınma, yol, yemek gibi "masum taleplerle başlar! Faşizmin savcısı, üniversitesi, jandarması böyle düşünüp açtılar soruşturmayı.

Tayyip'in Türkiye'sinde; Gençlere ve Öğretmenlere İhbarcılık Dayatılır

Urfa İl Milli Eğitim Müdürlüğü, 18 Mart tarihinde bütün ilköğretim okullarına bir yazı göndererek, ilerici öğretmen ve öğrencilerin kendilerine ihbar edilmesini istedi. Gönderilen yazıda, kentte faaliyet gösteren sendika ve demokratik kitle örgütlerinin faaliyetleri önce "yasadışı" olarak nitelendirildi, sonra da bu eylemlere katılan öğretmen ve öğrenciler hakkında "gereğinin yapılarak, kendilerine bildirilmesi" istendi.

Gençlik Mahir'in Yolunda

Diyarbakır'da kurulu Dicle Gençlik Derneği 26 Mart günü İMO Konferans Salonu'nda, 30 Mart 1972'de Mahirler'in Kızıldere'de katledilişi ile ilgili bir etkinlik düzenledi. Açılış konuşması ve saygı duruşu ile başlayan etkinlikte, şiirler, Adalılar adlı oyun ve müzik dinletisi yer aldı. Gençlik adına yapılan konuşmada; Kızıldere'nin oligarşi ve kimi sol kesimlerin dediği gibi bir "bitiş" değil, aslında bir doğuş olduğu dile getirildi. Mahirler'in başlattığı yürüyüşün devam ettiği; bunun 1984, 1996 ve 5. yılındaki ölüm orucu direnişi ile hücrelerde ve halk kurtuluş savaşçısı olarak dağlarda savaşarak gösterildiği dile getirildi. Ardından, Adalılar isimli oyunla, halkın adaletinin er geç zalimleri bulacağı anlatıldı. Program, müzik gruplarının dinletisi ve Haklıyız Kazanacağız marşıyla sona erdi.

**Diyarbakır'da
30 Mart anması
yapıldı**

Devrimci Tutsaklardan 30 Mart-17 Nisan Mesajı

Umudumuzun sıcaklığıyla Merhaba!

35 yıllık bir tarihimiz var. Köklerimiz Baba İshaklar'dan günümüze bin yıllık Anadolu ihtilalinden alıyor can suyunu. Tarih ve halklarımız karşısında başımız dik, yüzümüz ak.

Bu 35 yılda ideolojik netlik ve her koşulda dalgalandırılan bayrağımız var; mücadelede yol gösterici, ön açıcı olduğumuz gerçeği var; her bedeli cüretle göğüslemiş olmanın verdiği güven ve çelikleşmiş irademiz var; yarattığımız yüz akı geleneklerimiz var.

Sadece, Büyük Direnişimiz dahi iddiamızı, irademizi, kararlılığımızı, cüretimizi ve zafere, nihai zafere olan tutkumuzu göstermeye yeter.

Tarihimizden aldığımız güç ve inançla diyoruz ki, BİZ KAZANACAĞIZ!

Coşku ve kararlılıkla...

1 No'lu Tekirdağ F Tipi Hapishanesi DHKP-C Davası Tutsakları

Borç Batağı, Bağımlılık Batağı

Ankara Ticaret Odası (ATO) tarafından hazırlanan “Son 10 Yılın Borç Raporu”, halka “kemer sıkın, bugün yarın düze çıkacağız” diyenlerin, halkın parasını finans tekellerine, IMF'ye borç ve faiz olarak ödediklerini bir kez daha ortaya koydu. Rapora göre; son on yıl içinde, dış ve iç borçların ana parası ve faizi olarak toplam 970 milyar dolar ödeme yapıldı.

Kişi Başına 13.9 Milyon Dolar Borç

ATO raporu, halktan toplanan paraların sadece borca gittiğini, buna karşılık borçların tükenmediğini gösteriyor. Bu gerçeklik, emperyalizme bağımlı bir ülkenin neden IMF'ye muhtaç hale getirildiğini ve bu bağımlılığın neden asla düzen güçleri tarafından kesilemeyeceğini de gösteriyor.

Rapora göre; cumhuriyet tarihinin en ağır iç borçlanması, 2000-2004 yılları arasında 513 milyar dolar ile gerçekleşti. Yine son on yılda 970.8 milyar dolar borç ödendi. Aynı süre içinde toplanan vergi miktarı ise, 389 milyar dolar. Yatırımın ise neredeyse sözü bile edilemiyor, sadece 39 milyar dolarlık yatırım yapıldı. Tayyip Erdoğan, geçen hafta işsizliği önlemede başarısız olduklarını (ama her türlü ekonomik göstergede nasıl başarılı olduklarını) anlatıyordu. Yatırımın olmadığı yerde elbette işsizlik bitmez. Bu, sistemin yapısal bir sorunudur.

Raporda başka veriler de yeralıyor. Örneğin, on yıl boyunca kişi başına düşen borç miktarı 13.9 milyon dolar. Bunca ödenen borca karşın halen 332 milyar dolar borç stoğu da ödenmeyi bekliyor. Yani, önümüzdeki yıllar da

aynı borç öde-borç al döngüsünün sürdüğü yıllar olacak demektir.

Borç Alıp Borç Ödeyen Bir Düzen Tıkanmıştır

Ödenen miktara bakarak, iktidarların kaynak yarattıklarını düşünmeyin. Çünkü, bu borçlar da yeni borçlar alınarak ödendi. İktidarlar aynı süre içinde, 780 milyar doları iç, 165 milyar doları dış olmak üzere yeni borç alarak 1 trilyon 334 milyar dolarlık kaynak sağladılar. Bu, bir düzen için tükeniş değilse nedir?

Dış borç göstergeleri de, nasıl bir borç batağında, dolayısıyla bağımlılık batağında olduğumuzu gösteriyor. On yılda ödenen 198.8 milyar dolarlık dış borcun 54.5 milyar doları faiz. Bunu ödemek için de yeniden borç alındığı gözönünde bulundurulursa, onun gelecek faizi ve ana parası, sonra bunları ödemek için yeni borç alınması... bu kısır döngü hiç bitmez. Zira, ülke kaynakları tekellerin eline geçmiştir. Özelleştirme adıyla sürdürülen talana AKP iktidarının bu kadar önem vermesi de buradan kaynaklanmaktadır. Ne varsa satarak “çarkı döndürme” ve günü kurtarma telaşındadırlar. Arjantin de bu yolu izlemiş, sonunda satacak hiçbir şeyi kalmayarak iflas edip, daha ağır koşullarda IMF'nin kapısını çalmıştı.

İşbirlikçi tekellerin iktidarı övmeleri boşuna değil, bu çark onlar için döndürülmektedir. Halktan “daha fazla fedakarlık” istenirken, tekeller son yıllarda en büyük karları ettiklerini kendi cirolarıyla açıklıyorlar. Borçlar ise, basit rakamlar olmanın ötesinde, sırtımıza yeni vergiler, daha fazla yoksulluk olarak biniyor.

‘Fedakar’ AKP’li De Yolsuzluk Batağında

Milletvekili seçilmesine karşın, Tayyip Erdoğan'ın ara seçimle TBMM'ye girmesi için istifa eden ve ardından Siirt Belediye Başkanı yapılan AKP'li Mervan Gül, AKP'li meclis üyeleri tarafından trilyonluk yolsuzlukla suçlanıyor. 2 AKP'li 1 SHP'li meclis üyesinden oluşan Denetleme Komisyonu, Mervan Gül'ün, “beledeyeyi akrabaları için rant kapısına dönüştürdüğünü” açıkladı.

Rapora göre; Erdoğan'ın açılışını yaptığı Keçiören ve Abdullah Bağış Parkları, 'YSE' ve 'Huzur2' adı altında yeniden ihaleye çıkarıldı. 77 kamyon çimentonun sarf yeri gösterilmedi. Vakıflar Bankası'ndan yatırılacak ödenekler karşılığında alınan 160 milyar hibe hakkında ne belediye ne de bankadan bilgi alınamıyor. Siirt'te yapılan asfalt caddeler için 3.5 trilyon borçlandırıldı. Yine asfalt için 400 milyar ödeme yapıldı. Raporu okuyan SHP'li Belediye Meclis Üyesi Emin Dayan, “1 yıllık süre içerisinde kendi yakın akrabalarına çalışıyor olup, belediyeyi rant çevrelerine terk etmiş durumdadır.” diye konuştu.

Gül, AKP tarafından fedakarlık örneği olarak gösterilmişti. Demek ki, mesele fedakarlıkta değilmiş. Tayyip'e yerini vermenin karşılığı varmış. Bakanlarına, milletvekillerine, başbakanlarına bakıyor; yolsuzluktan hakkında davası olmayan yok; O da geleneği sürdürüyor!

AKP'lilerden İtirafklar

Tayyip Erdoğan'ın, “ekonomi ile ilgili yetkili bakan dışında kimse konuşmasın” uyarısına karşın, büyük yoksulluk, gizlenemeyen işsizlik karşısında AKP'li milletvekilleri konuşmak durumunda kalıyor. Geçen hafta AKP Milletvekili Abdullah Çalışkan “şu anda her şey kriz öncesi ortamdan farksız” demişti. 29 Mart günü bir açıklama yapan Hüsrev Kutlu da, “ben pembe bir tablo göremiyorum. Vatandaşta kemeri sıkacak delik kalmadı” dedi. Mızrak çuvala sığmıyor.

1. Alevi
Konferansı

'Aleviler, devrimin fidanlarıdır' sözünden döndük mü?

Aleviler ilk kez bir konferansta biraraya geldiler. Alevi Bektaşî Federasyonu ile Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu (AABK) tarafından düzenlenen 1. Alevi Konferansı Ankara'da gerçekleştirildi. Konuşmalarda, "Aleviler'in, demokrasi mücadelesinde etkin rol oynaması gerektiği" vurguları yapılırken, Aleviliğin resmi ve hukuki olarak tanınması istendi. Türkiye'nin dört bir yanından cemevleri temsilcilerinin yanı sıra, DİSK, KESK başkanları, CHP'li milletvekillerinin katıldığı konferansta çok sayıda Alevi araştırmacı ve yazarın bulunduğu sempozyumlarda, öğretim üyeleri de görüşlerini dile getirdiler.

Avrupa 'İnsani' Yardımda Bulunur Mu? 26 Mart günü başlayan konferansta söz alan AABK Genel Başkanı Turgut Öker, Avrupa Birliği'ne dayanarak politika yapmalarını, "verdikleri mücadelede aldıkları desteğin tamamen insani nedenlerden kaynaklandığı" şeklinde savundu.

Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Sekreteri Atilla Erden de, Aleviler'in demokrasi ve laiklik mücadelesi içinde kendi kimliklerini korumak amacıyla olduklarını dile getirdi. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Sünni inancın temsilcisi olduğu görüşü birçok konuşmacı tarafından vurgulandı.

Avrupa'nın Alevi halkımızın taleplerine "ilgisini" Öker gibi değerlendirmek bir saflık belirtisi değilse, daha ciddi bir durum var demektir. Emperyalizmin insaniliğini öne sürmek, gerçekleri ters yüz etmektir. Aleviler'e zulüm, oligarşiyi on-

yıllardır destekleyen emperyalistlerden bağımsız mı?

Devrim'e Yoğun Alkış ikinci oturumda Aleviler üzerindeki baskılar tartışılırken, Maraş, Gazi, Sivas ve Çorum örnekleri hatırlatıldı. Sanatçı Musa Eroğlu, Aleviler'in yıllardır hep konuştuğunu ancak çözüm konusunda adım atamadıklarını belirterek, şöyle konuştu:

"Hep aynı sözleri söylüyoruz. O yüzden Aleviler çöküntü içindedir. Önceden 'Aleviler, devrimin fidanlarıdır' deniliyordu. Vaz mı geçtik? Sırtımızın sıvazlanması bizi hiçbir yere götürmez. Ben sizi buraya kadar taşıyan geleneğin tellalıyım". Eroğlu'nun bu sözlerinin yoğun alkışlarla karşılanması, gerçeğe susamışlığın bir ifadesiydi adeta.

"Genelkurmay 20 Milyon Alevi'yi De Tehdit Etti" İkinci oturumda birçok bilim adamı ve Alevi araştırmacı söz alırken, öğretim üyesi Ayhan Yalçınkaya, "radikal, sert ve kesin taleplerle ortaya çıkmak gerektiğinin" altını çizerek, Genelkurmay'ın "sözde vatan-daş" sözlerini hatırlattı ve "bu söz 20 milyonluk Alevi kitlesini de tehdittir" dedi.

Diğer oturumlarda da, Alevi ritüellerindeki görüş farklılıkları tartışıldı ve hazırlanan sonuç bildirgesinde, "Türkiye'nin barış ve kardeşliğe dünden daha fazla gereksinimi olduğu, barış ve demokrasi isteyen güçlerin birlikte hareket etmesi gerektiği, cemevlerinin Aleviler'in inanç merkezi olduğu, zorunlu din derslerinin kaldırılması kampanyası başlatılacağı" noktaları yer aldı.

Gerillalar Toprağa Verildi

Mardin'in Derik İlçesi'nde çıkan çatışmada şehit olan HPG gerillaları Nusret Bali ve Abdullah Deniz, 28 Mart günü Urfa'nın Suruç İlçesi ve Antep'te sloganlarla toprağa verdiler. 26 Mart akşamı yaşanan çatışmada hayatını kaybeden gerillalar aileleri tarafından alınarak Urfa'nın Suruç İlçesi'ne götürüldü. Burada binlerce kişi şehit gerillaları omuzlarında taşıyarak bir yürüyüş gerçekleştirdi. Bayraklar ve Öcalan posterleri taşıyan kitle, "Şehit Naminin" sloganları attı.

Gerillalardan Nusret Bali, Oymaklı Köyü'nde sloganlarla defnedilirken, Abdullah Deniz için Diyarbakır'da tören düzenlendi. 3 bin kişinin katıldığı cenazede Öcalan lehine sloganlar atılırken, Deniz'in kardeşi Cevdet Deniz, "abim Kürdistan için şehit düştü" şeklinde konuştu.

Sürgün Yönetmeliği Protesto Edildi

Ankara, İstanbul, İzmir, Adana ve Bursa Tabip Odaları'na bağlı eğitim hastaneleri doktorları, 26-24 Mart günü Sağlık Bakanlığı önündeydiler. Bakanlığın Atama ve Nakil Yönetmeliği'nde yaptığı değişiklikleri protesto eden doktorlar, bakanlığın önüne önlüklerini bıraktılar. Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde konuya ilişkin bir kurtlay düzenleyen hekimler, ara verildiği saatlerde Sağlık Bakanlığı'na giderek, bakanlığın önüne beyaz önlüklerini bıraktılar. "Hükümetin sağlık alanındaki diğer birçok yasal düzenlemesi gibi bu düzenlemenin de hukuksuz olduğunu" dile getiren doktorlar, yönetmeliği "sürgün yönetmeliği" olarak nitelediler.

'Küreselleşmeye, Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Konferans'

Uluslararası Küreselleşmeye, Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Konferans, Mısır'ın başkenti Kahire'de yapıldı. Bu yıl üçüncüsü yapılan konferansa, Türkiye'den Haklar ve Özgürlükler Cephesi (HÖC) ve BAK katıldılar. Ortadoğu halklarının sosyalist, ulusalcı ve islami hareketlerinin biraraya geldiği konferans, Londra merkezli Savaş Durdurun Koalisyonu tarafından da desteklenmekte.

24 Mart günü açılan konferansa, kitlesel olarak katılan ve Mısır'da yasak olan Müslüman Kardeşler'in lideri Muhammed Mehdi Akif, Hızb ül Vasat Temsilcisi Ebu El İla Madi, Keramet Partisi Temsilcisi Hamdan Sabbahi, Komünist Lider ve Yazar Mahmut Emin El Alem ilk konuşmaları yaptılar. Filistin'den HAMAS ve Filistin Halk Partisi ile Irak'tan Sadr Hareketi'nin Temsilcisi Şeyh Hasan El Zerkani, direnen Filistin ve Irak halklarının sesini konferansa taşıdılar. Birçok aydın ve gazetecinin yer aldığı konferansta, Amerika'nın bugünlerde manevralara başvurduğu Suriye ve Lübnan'dan sosyalist, yurtsever ve islami temsilciler birer konuşma yaptılar.

Tüm konuşmacıların ortak vurgusu, Irak ve Filistin silahlı direnişleriyle dayanışmak gerektiği olurken, Lübnan, Sudan, Suriye, İran'a karşı yapılacak olası emperyalist saldırıları önleme çağrıları yapıldı. HÖC Temsilcisi de, emperyalizme karşı direnişe vurgu yapan bir konuşma yaptı.

Avrupa'dan ise; İngiltere Savaşı Durdurun Koalisyonu adına Lindsey German ve Alman SPD'den bir konuşmacı yeralırken, Alman konuşmacının 'islami terörden' bahsetmesi tepkiyle karşılandı. Son konuşmayı yapan İngiliz Milletvekili George Galloway ise, İngiltere Başbakanı Blair'i "katliamcı ve yalancı" olmakla suçladı. Galloway'ın, "Rüyalarımda Irak'ı görüyorum. Felluce ve Necef direnişleri yıldızlara kazıldı. Irak halkını ve Irak direnişinin kahramanlarını asla ve asla unutmayacağız. Amerikan-İngiliz işgali Dünya Dayanışma Hareketi'nin örsü ile Iraklı direnişçilerin çekici arasında ezilecektir" şeklindeki sözleri ise salondan coşkulu alkışlarla destek gördü.

Konferans kapsamında gerçekleştirilen birçok seminerde, halkların direnişini ve dayanışmasını geliştirmenin yolları tartışıldı.

Galloway: 'Türkiye'nin fedakar devrimcilerine saygım sonsuz'

Türkiye'de güçlü bir sol geleneği ve derin bir islam gerçeği var. Amerika'ya tecrit etmek için bu iki güç birlikte çalışmalı

Kahire Konferansı esnasında, İngiliz Milletvekili George Galloway ile HÖC heyeti bir araya gelerek bir görüşme yaptılar. Görüşme sonrası Galloway ile dergimiz adına yapılan röportajı sunuyoruz.

Türkiye'nin Irak işgali hakkındaki rolüyle ilgili neler düşünüyorsunuz?

Galloway: Türkiye halkı, Amerika'nın Irak'a saldırısında, Türkiye'nin bir sıçrama tahtası olarak kullanılmasını engelleyen gösterilerle son derece önemli bir rol üstlendi. Ben, meclis oylamasından birkaç gün öncesinde İstanbul'daydım. Birçok gösteri ve yürüyüşe katıldım. Türkiye hükümetinin Türkiye toprağının Irak'a karşı saldırıyı durduracağı konusunda hiç de güvenim yoktu. Ama bir şekilde, ABD'nin kuzeyden saldırısı engellendi. Bundan dolayı Türkiye halkına müteşekkirim. Halkınızı selamlıyorum. Türkiye halkının, iş-

galcilerin Irak'ın kutsal topraklarına girmesini engellemesi ve ülkesini bir üs olarak kullandırtmamasını, Irak halkı unutmayacaktır.

Öte yandan, Türkiye hükümetinin her telden çalmasını, tehlikeli bir oyun olarak görüyorum. Bu hükümet islami bir hükümettir ama aynı zamanda Şaron ile işbirliği ve hem Amerika hem İsrail'e askeri tatbikatlar yapmaktadır. Bu çok çirkin. Müslüman bir ülkenin özkimliğini savunanların, Türkiye'nin dünyadaki yerini anlayacaklarını ümit ediyorum. Türkiye, Amerikan köpeğinin kuyruğu değildir. Onurlu bir halktır.

Türkiye'deki halk hareketi, zulme ve baskılara karşı onyıllardır büyük bir direniş vermektedir. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

Galloway: Türkiye devrimcilerinin çok fedakar olduklarını biliyorum. Çok sayıda şehit ve tutsak

verdiler. Hapishanelerde katliamlara uğradılar. Ve yıllardır ölüm orucu direnişini sürdürmektedirler. Devrimciler, faşizme, askeri cuntalara ve Amerikan egemenliğine karşı direndiler. Türkiye halklarına ve özellikle devrimcilerine, direnenlerine saygım sonsuz.

Londra'daki Türkiyeliler'le yakın temas içindeyiz. Birlikte çalışıyoruz. Partimiz'de çok sayıda Türkiyeli var. Sürekli Türkiye'deki hapishane direnişini desteklemeye ve Türkiye devletine bu konuda baskı uygulamaya çalışıyoruz.

BBC'nin araştırmasına göre, Türkiye halkının yüzde 80'inden fazlası Anti-Amerikan duygular beslemektedir?

Galloway: Bence bu araştırma şunu açıkça gösteriyor ki, Türkiye'de güçlü bir sol geleneği ve derin bir islam gerçeği var. Amerika'yı tecrit etmek için bu iki güç birlikte çalışmalı. Sol ve islami çevreler, Amerika'nın ilerici ve islam güçlerine karşı yeni bir Bağdat Antlaşması yapmasına izin vermemelidir.

El Sadr Hareketi Temsilcisi Al-Zergani Dergimize Konuştu: Min Felluca la Kufa, hedel vatan men'ufa (Felluce'den Kufe'ye, bu vatani teslim etmeyiz)

Kahire'de düzenlenen Uluslararası Küreselleşmeye, Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Konferans'ın katılımcılarından biri de Irak'tan, **Moqtada Sadr Hareketi'nin Yurtdışı Temsilcisi Şeyh Hassan al-Zergani**'ydi. Al-Zergani ile Sadr Hareketi ve Irak direnişi üzerine görüştük.

Direnışimizden gurur duyuyoruz

Irak'ın güneğinde durum nedir ve hareketinizin gelişimi ne durumda?

Bizim hareketimiz eski rejimin düşüşüyle başladı. O zaman, Irak Devleti yokolunca, halka tıbbi yardım, gıda malzemeleri ulaştırdık, güvenlik sağladık. Camiileri halka açarak, camiilerde halkı örgütledik. Binaların talan edilmesini önledik. Yol trafiğini bile düzene soktuk. Halka gaz ve petrol dağıttık.

El Sadr Hareketi Irak halkının şuurunda eski bir geleneğe sahip. 1970'lerden beri var ve ilk Sadr ile başladı. 1999 yılında şehit edilen ikinci Sadr ile devam etti. Hareket, İmam Moqtada'nın yönetiminde, babası, kardeşi, amcası ve halasının öldürmelerine rağmen devam etti.

El Sadr için "akım" diyebilirsiniz, "çizgi" diyebilirsiniz, hareketimiz halktan gelmektedir, halk için çalışmaktadır. Irak halkının yarısını temsil etmektedir. İmam Moqtada'ya gösterilen sadakat, Moqtada'nın ilkelelerine ve sorumluluğuna gösterdiği sadakattan kaynaklı. El Sadr Hareketi, iktidarda oturmaya sıcak bakmadı. Dini kotalara dayalı yeni hükümete katılmak istemedi. Neticede, halkın önemli bir kesimi ve birçok dini liderler, genç ve dinamik önderliğimiz etrafında toplanmaya başladı. Bağdat'ın düşüşünden hemen sonra, Sadr önderliğindeki kitle grev, gösteri ve başka çeşit protestoları örgütleyerek barışçıl direnişe geçmeye

başladı. Amerikalılar barışçıl gösterilerimize ateş etmeye başladı, Sadr'ın bürolarını ve gazetesini de kapattı. Amerikan ordusu, yeni bir yayında hareketimizin ismini kullandığımız takdirde, 100.000 Dolar para cezası ödetme tehdidinde bulundu. Tüm bunlar, gazetemizde halkımızın çıkarını savunmamızdandı. Ancak, el pençe divan durmadık. Bir halk ayaklanması başlattık. Irak'ta resmi olarak direnişi benimseyen tek güç olduk. Yüzümüz ve kimliğimiz açık bir şekilde savaştık. Herkesin bildiği bir siyasal çizgiyle direndik. Bundan gurur duyuyoruz. Dünyada ABD'ye karşı kendi toprağında, kendi kitlesiyle birlikte, yeraltına çekilmeden direnen hiç olmamıştı.

Felluceliler'le Birlikte Direndik

Diğer direniş güçleriyle birliktelik veya ittifak konusunda neler düşünüyorsunuz?

Tüm Iraklı direnişçilerle koordineli bir şekilde çalıştık. Ancak camiilere, kiliselere, öğrencilere, sıradan polisler bombaya atarak masum insanları katlederek canı şiddeti ithal eden güçleri direnişçi bir güç olarak görmüyoruz. Direnişin prestijini tahrip ediyorlar, direnişin halkçı temelini zayıflatıyorlar ve farklı dini cemaatlerin arasını bozmaya çalışıyorlar. Onlar terörist ve direnişi baltalayan, direnişe karşı direnen unsurlardır.

Diğer direniş güçleriyle koordineli olarak çalıştık derken, mesela pratik olarak Felluce'de de direndik. Mücahitlerimiz, Felluce sokaklarında İmam Muktada Sadr'ın posterleriyle ve "Felluce'den Kufe'ye bu vatani teslim etmeyiz" (Min Felluca la Kufa, hedel vatan men'ufa) yazılı pankartla gösteriler yaptı. Şimdi Felluce'de, şehit düşen askerlerimiz için "El Sadr Mezarlığı" bulunmaktadır. Felluce'de yaşanan ilk çatışmalarda, gerilla savaşıdan bahsetmiyorum, kenti istilaya karşı savunmadan söz ediyorum, Felluce'de Mehdi Ordusu'ndan 4 tugay direndi.

Bu konuda resmi belgeler ve kitaplar var. Kimse bunu inkar edemez. Necef direnişinde Felluce'den takviye birlikler katılmıştı. Necef direnişinde bize gıda malzemeleri ve ilaç vermişlerdi. Biz de onlara, gıda malzemeleri ve ilaç verdik. Bu durum, düşmanı iyice kızdırmıştı. Öyle ki, İmam Sadr'a karşı başlatıldığı saldırılar giderek yoğunlaştı.

Amerikalılar; Kürtler ve Şiiler'in önceki rejimin mağdurları olduğu, direnişin sadece Sünni bölge-

Sadr'ın direnişi Şii halkı içerisinde birliktelik sağladı ve dahası direnişin Irak çapında bir ulusal birlik sağlama faktörü olduğunu gösterdi.

lerde bulunduğu ve sadece Baas rejiminin taraftarları tarafından yürütüldüğü yönünde propaganda yaptı. Oysa, eski rejime muhalif olan İmam Muktada Sadr, direnişi dini boyutundan ulusal boyutuna taşıdı.

İkincisi, basit silahlarla Amerika'ya karşı koyan Muktada Sadr'ın karışması, giderek halk nezdinde güç kazandı. Çünkü Amerika'nın yenilmezliği imajını yıktı.

Üçüncüsü, Sadr'ın direnişi Şii halkı içerisinde birliktelik sağladı ve dahası direnişin Irak çapında bir ulusal birlik sağlama faktörü olduğunu gösterdi. Irak halkı, İmam Muktada Sadr'ın yaşadığı sorunlarını, üstlendiği sorumluluğunu anladı ve Nəcəf'te, Kufe'de, ülkenin güneyinde, ortasında ve kuzeyindeki, hareketine ait binalarını korumaya başladı. Kerkük'te de, halk ona sahip çıktı. Kerkük halkı, Kürt işbirlikçilerinin verdikleri tahribat ve yıkımlara karşı yardım çağrısı yapmıştı. Bu çağrıya bir tek Mehdi Ordusu cevap verdi. Bu nedenle, Kerkük halkı, kendilerini Amerikan işbirlikçisi peşmergelerden kurtardığı için Mehdi Ordusu'yla gurur duyuyor ve İmam Muktada Sadr'a çok müteşekkirdir.

Irak Halkı Zafere İnaniyor

Yarının Irak hayaliniz nedir? Perspektifleriniz nedir?

Daha güzel bir Irak ümit ediyoruz. Ancak dik-

**Mücahitlerimiz,
Felluce sokaklarında
'Felluce'den Kufe'ye Bu Vatanı
Teslim Etmeyiz'
yazılı pankartla
gösteriler yaptı.
Felluce'de Mehdi
Ordusu'ndan 4 tu-
gay direndi, Fellu-
ce'de şehit düşen
askerlerimiz için 'El
Sadr Mezarlığı' var.**

katli olmalıyız çünkü bazı köktenci gruplar mezhepler arası, Hristiyan ve Müslümanlar arası, siyasi partiler arası, milliyetler arası çatışma yaratmak istiyor. Halka yönelik bombalar atılıyor. Daha birçok sorun bizi bekliyor. İşgal ve ihanet bizim karşımızda duruyor. Ancak tüm bu sorunlara rağmen Irak halkının devasa bir kesimi vatanının zafere inanıyor.

Türkiye halklarına mesajınız var mı?

Yaşadığımız durumla ilgili Türkiye halkının olumlu, bölgedeki ağırlığına ve büyüklüğüne yakışır bir rol oynamasını diliyoruz.

Sayı 152

35

3 Nisan
2005

Küba'da Dolar Hükümsüz

Geçen yıl dolarla alışverişi yasaklayan Küba, şimdi de kullanılan peso ve Küba Pesosu'nu dolarla dönüştürülebilir olmaktan çıkarıyor. 9 Nisan'da yürürlüğe girecek uygulama öncesi Peso'nun değeri % 8 civarında artırılabilecek. Fidel, bu kararı şu sözlerle özetledi: "Sürekli değer yitiren ABD Doları'na bağımlı olmayan bir ekonomi oluşturmak için bu kararı almamız zorunludur. Dolar kullanmak her geçen gün daha riskli hale geliyor. Biz kendi kaynaklarımızı, kendi ekonomimizi korumak istiyoruz. Biz yeni bir döneme giriyoruz."

Mısır'da Gösteriler

Sadık bir ABD işbirlikçisi olan Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek'in baskı rejimi protesto ediliyor. Cumhurbaşkanlığı seçimini "çok partili" yapacağını açıklayan Mübarek'in, 25 yıllık iktidarını korumak için manevralara başvurduğunu söyleyen Müslüman Kardeşler ve Sosyalist Parti üyeleri, 28 Mart'ta sokağa çıktı. ABD ve İsrail karşıtı konuşmalar yapılan gösteride, "Yeter Zülüm, Hürriyet Mübarekle Aramızda mı" şeklinde sloganlar atıldılar.

Dayanışma Tartışıldı

Avustralya - 3. Asya-Pasifik Uluslararası Dayanışma Konferansı, Sdney'de 24-28 Mart tarihleri arasında yapıldı. İşgal karşıtı hareketin yönünün tartışıldığı konferansa Asya, Avrupa, Ortadoğu ve Pasifik ülkelerinden yüzlerce kişi katıldı. Emperyalizme karşı mücadelenin sorunları ve yöntemleri üzerine yapılan konuşmalarda, temsilciler ülkelerinden örnekler sundu. Irak işgaline karşı yapılan devasa gösterilere karşın işgalin engellenememesinin yarattığı demoralizasyon ele alınırken, kimi konuşmacılar, direnişin desteklenmesi üzerinde durdu. Irak direnişinin tartışıldığı bir toplantıya paralel olarak ise, Vietnam direnişiyle dayanışma ele alındı.

İkinci gün, Sydney TAYAD Komite de "Türkiye'de Devrimci Mücadele ve Ölüm Orucu Direnişi; Tecrite Son!" adıyla bir forum düzenledi. Direnişle dayanışmaya vurgu yapılan forumda, "Türkiye hapishanelerinde emperyalizme karşı kazanılan her zaferin aynı zamanda bütün dünya devrimci hareketinin kazanımıdır" görüşü ifade edildi. Ayrıca direnişi anlatan bir video gösterimi sunuldu.

İncirlik Üssü kapatılsın!

ABD, İncirlik'i Değil, Anadolu Toprakları Üzerinde Egemenlik İstiyor

Amerikan emperyalizminin İncirlik Üssü'nü daha kapsamlı kullanımına ilişkin isteği üzerinde anlaşmaya varıldığı haberleri basında yeralmaya başladı.

Peki ne istiyordu Amerika:

- 1- Üs, Irak'tan dönen ve Irak'a gidecek askerlerin 'yığınak merkezi' olmalı.
- 2- Üsten istihbarat uçuşları yapılmalı.
- 3- ABD'nin başka ülkelerdeki askeri birliklerinin yeniden yapılandırılması planı çerçevesinde, İncirlik'e ilave uçak ve personel konuşlanması.
- 4- ABD'nin "küresel terörle mücadele" adını verdiği halklara karşı savaşında, operasyon amaçlı kullanılabilmeli. Yani Suriye, İran ya da bölge ülkeleri ABD istediği zaman İncirlik'ten kalkan uçaklarla bombalanabilmeli.
- 5- Üsten yapılacak operasyonlarda hukuken varolan TSK komutanından izin alma zorunluluğu kalkmalı. Yani, hukuki olarak "Türk üssü" olarak görülen ama fiili olarak asla böyle olmayan üs, resmi olarak da ABD üssü olmalı.
- 6- Yine buna paralel olarak üssün hukuki statüsünü oluşturan SEİA, anlaşma statüsünden çıkartılarak, TBMM'ye sormadan değiştirilebilmesinin önü açılmalı. Yani, Amerika hükümetlerden tehdit, şantaj, rüşvet vb. yollarla istediğini alabilmeli.
- 7- "Terörizme karşı savaş" için İncirlik yetmez, başka hava üsleri ve limanlar tahsis edilmeli. (Bilgiler: Emekli Org. Kemal Yavuz, Akşam, 23 Ocak)

AKP Hükümeti ile Genelkurmay'ın ABD'nin bu ağır istekleri karşısında farklı düşünmedikleri biliniyor. Ancak, şu ana kadar bu isteklere "evet" denilmemesinin önünde kimi engeller olduğu da biliniyor. Birincisi, işbirlikçi yüzü deşifre olan iktidar halkın ve kendi tabanının tepkisini hesaplıyor. İkincisi, oligarşi resmen kendi toprakları üzerindeki egemenlik devri anlamına gelen bu isteklerin karşısında, "Kuzey Irak'ta PKK'yi imha edersen isteklerini yerine getiririz" pazarlığı yapıyor. ABD ise, isteklerini kabul ettirebilmek için, ABD Senatosu'na Er-

meni Soykırımı Tasarısı'nı getirdi ve Bush yönetimi resmen "elimizi güçlendirin yoksa tasarı kabul edilebilir" tehdidinde bulundu. "Elleri nasıl güçlenecek", bu malum. İncirlik isteklerimizi yerine getirin!

Kürt düşmanlığı ve Ermeni soykırımına desteğin karşılığı, topraklarının egemenlik devri; oligarşi, kendi kanlı tarihinin ve bağımlılık zincirlerinin esiri olmuş durumda.

Öte yandan "stratejik ortaklığın" ne olduğu da görülüyor. Resmen şantaj, tehdit ve ahlaksız pazarlıklar yapılıyor ve bunun adına da "reel politika" deniliyor.

İncirlik Üssü üzerinde ABD yetkilerinin artırılmak istenmesine bakılarak, zannetmeyin ki İncirlik bir 'Türk üssü'. Hiçbir zaman olmadı. Demirel'in "üs yok tesis var" yalanından bu yana gerçekler hep halktan gizlendi ve emperyalistler topraklarımızı kullanarak bölge halkları üzerinde terör estirdiler. Lübnan'ın İncirlik'ten kalkan uçaklarla bombalanması, Irak'ın 1990 sonrasında yıllarca aynı şekilde bombalanması bunun örnekleridir. Pazarlıklarda, oligarşinin halkın tepkisini hesaplayarak, "ölümcül silahlar dışında nakillere izin verme" numarası kimseyi aldatmasın. Askeri çadır malzemesinden, askere kadar her türlü askeri teçhizat halklara ölüm olarak yağmaktadır. Wolfowitz'in "İncirlik'i insani amaçlarla kullanmak istiyoruz" sözleri koca bir yalandan ibarettir ve oligarşinin üs konusundaki kararına bir destekten ibarettir.

İncirlik üzerine alınacak tek karar vardır; üssün tümünden kapatılması. Türkiye halkı bunu istiyor, işbirlikçi oligarşi ise daha fazla tavizle topraklarımızın halklara karşı saldırganlık üssü olarak daha kapsamlı kullanılmasını tartışıyor.

NATO-İsrail tatbikatına Türkiye'den destek

İsrail terörünün arkasındaki güç sadece ABD değil, NATO üyesi emperyalistler ve işbirlikçileri de, söylemlerinin aksine siyonist terörün başdestekçileridir.

Kızıldeniz'de geçen hafta düzenlenen NATO-İsrail Silahlı Kuvvetleri ortak tatbikatı bu politikanın bir sonucu. Tatbikata Türkiye de bir savaş gemisiyle katılıyor. Tatbikat bahanesi, "terörizme karşı taktikler..."

Ne diyordu Tayyip Erdoğan; İsrail terör uyguluyor. Şimdi terörist bir devletle "teröre karşı" tatbikat yapıyor. Önümüzdeki aylarda da İsrail'i ziyaret edecek, çünkü ABD böyle istiyor.

Demagogilerin tükendiği yer burasıdır; AKP iktidarı, bütün oligarşik iktidarlar gibi İsrail destekçisidir ve Filistin halkının kanı, işte bu emperyalist ve işbirlikçilerin desteğiyle akıyor.

Avcılar'da yıkıma karşı yoksulların direnişi

Avcılar-Firuzköy-Yeşilkent Mahallesi'nde çevik kuvvet eşliğinde yıkım için gelen ekipler halkın öfkesiyle karşılaşınca geri çekildi.

29 Mart günü sabah saatlerinde mahalleye giren ekipler, girişinde bulunan 3 tane boş evi yıkarak geriye kalan 48 evi yıkmak için ilerlerken halkın tepkisiyle durmak zorunda kaldı. "Buraların hazine arazisi olduğu ve karayollarının bir çalışması olarak yalnızca boş evleri yıkacakları" yalanına başvuran belediye ekipleri, bu evlerin yıkılması için, içinde insanların yaşadığı evleri de yıkacaklarını gizlemeye çalıştılar. Ancak halk, gerçekleri ve yaşanabilecekleri önceden biliyordu ve 3 bine yakın insan, ilk yıkımlardan yarım saat sonra bölgede toplandı. Bu ilk tepki sırasında 3 kişi gözaltına alındı.

Bunun üzerine, halk Yeşilkent'ten Parseller'e kadar yürüyüş gerçekleştirdi. "Yeşilkent Bizimdir Bizim Kalacak, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yürüyen halkın önü Parseller'de kesildi ve polis, burada da 5 kişiyi copleyarak gözaltına aldı. Kitle yeniden mahallesine dönerken, gerek Yeşilkent'te bulunan HÖC'lüler, gerekse Esenyurt HÖC üyeleri, halkla toplantılar yaptılar.

Ertesi günü işe gitmeme çağrısında bulunan HÖC'lüler yüzlerce insanla konuşarak, yıkımlara karşı direnişin nasıl olması gerektiğini ve yıkım planını anlattılar. Kitle çalışması kahvelerde, evlerde, sokaklarda sürerken, mahalle tam anlamıyla heyecanlı, endişeli ve giderek yükselen bir kararlılıkla ertesi günü gelebilecek yıkımı beklemeye başladı.

Birlikte direnirsek yıkamazlar diyen HÖC'lüler halkla kaynaşırken, mahalle halkı ertesi günü erken saatte kalktıklarında mahallenin meydanında yine HÖC'lüleri gördüler.

3-5'er gruplar halinde cadde üzerinde toplanan halkla, konuşmalar sürdürülürken, kararlılık da artıyordu. Yıkımın gelmeyeceği beklentisiyle ilerleyen saatlerde halk evlerine çekilirken, devrimciler nöbet tutmaya devam ettiler. Yıkım ekiplerinin geleceği yönünde haber alınması üzerine halka yapılan çağrının hemen ardından genç, yaşlı, çocuğu, kadını, erkeği ile yaklaşık 3000 kişi toplandı. Bu sırada esnaflar kepenklerini kapatarak meydana toplandılar.

Halkla yapılan toplantı sonrasında yıkım ekiplerine karşı barikat kurma ve her şekilde direnme kararı alındı. Bunun için gerekli malzemeler hazır durumda tutuldu.

Polis, mahalle muhtarı Şükrü Baykara'yı kullanarak, "yıkım olmayacağı, herkesin evine gitmesini" isterken, devrimciler yaşanan örnekleri de anlatarak, "tepkimizi göstermeliyiz" çağrısında bulundular. HÖC'lülerin Armutlu, Aydos gibi direnişlerden örnekler vererek, "kendi gücümüzü ortaya koyduğumuzda yıktırmayız" sözleri binlerce kişi tarafından alkışlarla onaylanırken, kitle içinden "yürüyüş yapalım, evet böyle olmalı, direnmeliyiz..." gibi öneriler geldi.

Halkın direnişe hazırlıklı olması karşısında yıkım ekipleri gelmekten vazgeçerken, HÖC'lüler "Evlerimizi Yıktırmayacağız" afişleri yaptılar ve ertesi günü için kepenk kapatma gibi eylemleri halkın gündemine taşıdılar.

Halk Direnişte Kararlı

Evi yıkılacaklar arasında bulunan Cemal isimli HÖC'lü, "sanki İstanbul'un bütün polislerini toplamışlardı" sözleriyle oligarşinin gecekondulardan korkusunu

dile getirirken şunları söyledi:

"Halk öfkeyle yıkım ekiplerini bekliyor. Temel Haklar üyeleri, kahve ve ev toplantıları, konuşmalarıyla halkla içiçeler. Polisler ise, hem halkın evini yıkıp hem de bu direnişi kim örgütleyiyor diye, sokak aralarında dolaşıyorlar. Halk kararlı, yani direnecek. Bedel de ödese, bu halk burayı yıktırmayacak. Yarın da burada yolu kesecek. Öbür gün yine kesecek. Kesinlikle geri adım atmayacak."

Ayrıca mahallede yıkıma karşı çalışma yürüten HÖC'lü Ayhan Özyurt 31 Mart günü saat 16:00 sıralarında TEM Şubesi polisleri tarafından gözaltına alındı. Dergimiz yayına hazırlandığında Özyurt halen İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltında tutulmaktaydı.

Gecekondululara da cop ve dayak

Hakkını arayan herkes bu devlet için "düşmandır", susturulmalı, sindirilmelidir. "Terör" edebiyatı bu gerçeği gizlemek için yapıyor

hiç sönmeyen bir meşale KIZILDERE

Kızildere'ye giden yolun
fotoğraflarla tarihi

MALTEPE HAPİSHANESİ'NDEN FİRAR SONRASINDA BAŞLAYAN TAKİP TÛM YOĞUNLUĞUYLA SÛRUYORDU. GÛN OLUYOR AYNİ GÛNDE BİRKAÇ EV BİRDEN DEĞİŞTİRİYORLARDI. AMA BU KOŞULLARDA BİLE MAHİR'İN AKLINDA TEK ŞEY VARDI; SAVAŞI KALDIĞI YERDEN SÛRDÛRMEK VE SOMUT OLARAK DA DENİZLER'İN İDAMINI ENGELLEMELİK İÇİN NE YAPABİLECEKLERİ...KENDİLERİNE DAİR HİÇBİR KAYGILARI YOKTU, ÖDEYECEKLERİ BEDELLERE HAZIRDILAR; YETER Kİ ÖDEDİKLERİ BEDELLER, DEVRİMİN YOLUNU AYDINLATSIN...

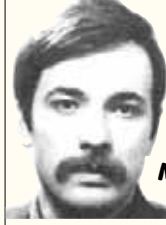

DENİZ GEZİ
THKO'NUN
VE OLİGAR
ONLARI BİR
DENİZLER İ
Sİ İÇİN BİR
YOKEDİLME
ĞİMSİZLIK
BAKİYORLAR
LERDEN OL
BİR DEVRİM
BİR ÖRGÜT
YE ATİYOR,
DI... KIZILD
RİMCİ DAYI
GEÇECEKTİ

Bölüm 3

ARTIK
ÖNCELİKLE
GÖREV BEL-
LİYDİ:
MAHİR-
LER'İN BEK-
LEYECEK BİR
SANİYELERİ
BİLE YOK-
TUR ARTIK.

**"BU PARTİ,
SİZLERİN BU-
GÜN 'NAROD-
NİZM' DİYE RED-
DETTİĞİNİZ
İDEOLOJİK-TEORİK-STRATEJİK
İLKELERİN ÜSTÜNE KURULMUŞ
VE BU İDEOLOJİK ÇİZGİYE UY-
GUN DEVRİMCİ PRATİKLE HAL-
KIMIZA MALOLMUŞTUR."**

12 MART SONRASI İHANETİ
MAHKUM EDEN PARTİ-CEPHE, MÜ-
NİR-YUSUF KLİĞİNİ PARTİ'DEN İH-
RAÇ ETME KARARINDA BÖYLE Dİ-
YORDU. BUNDAN SONRAKİ DEVRİM-
Cİ PRATİKLERİ DE BU İDEOLOJİK
ÇİZGİYE UYGUN OLACAKTI.

BÖLGEDE DAHA ÖNCEDEN ÇIKARILAN
İSTİHBARATLARI DEĞERLENDİREREK
DENİZLER'İN İDAMINI ENGELLEMELİK
İÇİN EMPERYALİSTLERE YÖNELİK BİR
EYLEME KARAR VERİLİR.

SİYASİ CÛRET VE DEVRİM İDDİASINI
ALINMIŞTI BU KARAR.

KARAR DOĞRULTUSUNDA, THKP-C
VAŞÇILARI ÜNYE'DEKİ NATO RADA-
ÜSSÜ'NDE ÇALIŞAN ÜÇ İNGİLİZ AJAN-
KALDIKLARI LOJMANI BASARAK RADA-
HİN ALDILAR.

26 MART GÜNÜ GERÇEKLEŞTİRİLEN
EYLEMİN ARDINDAN **"TÜRKİYE CUM-
HURİYETİ CUMHURBAŞKANLIĞI,
PARLAMENTOSU VE HÛKÛMETİ**
BAŞLIKLİ BİLDİRİ İLGİLİ KURUMLARIN
POSTALANIR.

ÜNYE'DEN FATSAYA GEÇTİLER. OPERASYONLARDAN KURTULAN KADRO VE SAVAŞ-
ÇILARIN BİR KISMI KARADENİZ'DE TOPLANACAKLARDI.

YUKARIDAKİ RESİMDE HEPSİNİ BİR ARADA GÖRDÜĞÜNÜZ 12 MART CUNTASI'NIN
GENERALLERİ, CUNTANIN EMRİNDEKİ PARLAMENTO, HÛKÛMET VE CUMHURBAŞ-
KANI İSE, DENİZLER'İ BİR AN ÖNCE İDAM ETME ÇABASINDAYDI. MAHİRLER KARA-
DENİZ'E ULAŞTIKLARI SIRADA DENİZLER'İN İDAM KARARLARI MECLİSTE OYLANA-
RAK, DOSYA ONAY İÇİN CUMHURBAŞKANI CEVDET SUNAY'IN ÖNÜNE KONMUŞTU.

GERİLLALAR 28 MARTTA KIZILDERE KÖYÜ MUHTARI EM-
RULLAH ASLAN'IN EVİNE
ULAŞTILAR. SAFFET ALP, SE-
BAHATTİN KURT, ÖMER AY-
NA, SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU
DA BİRKAÇ GÛN ÖNCEDEN
ORAYA GELMİŞLERDİ.

29 MART GECEŚİ, SAAT 23.30.

"İNSAN AVI"NA ÇIKMIŞ KA-
TİLLER SÛRÛSÛ KIZILDERE
KÖYÜ'NE ULAŞTILAR. KERPİÇ-
TEN YAPILMIŞ EVİN ÜST KATINDA
NÖBET TUTAN SAVAŞÇI, ASKER-
LERİN EVE YAKLAŞTIĞINI GÖRDÜ,
YOLDAŞLARINA HABER VERDİ...

ARTIK 30 MART'TAYDIK... BU EVDE BİR TARİH YAZILACAKTI... BU EVDE,
AMERİKANCİ İKTİDARLA BAĞIMSIZLIK VE DEVRİM SAVAŞÇILARI ARASIN-
DA, TARİHSEL BİR HESAPLAŞMA YAŞANACAKTI... KIZILDERE, ARTIK
TARİHTE BİR KÖYÜN ADI OLMANIN ÖTESİNDE BİR ANLAM KAZANACAKTI.

SABAHA KARŞI EV TAMAMEN KUŞA-
TILDI. ASKERLER EVE YAKLAŞTI-
LAR... KÖY MUHTARI YANLARINA GİT-
Tİ... GERİLLALAR MUHTARIN ARDIN-
DAN EVDEKİ ÇOCUKLARI DA DIŞARI
ÇIKARDILAR... MAHİR YOLDAŞLARI-
NI, SİPER YOLDAŞLARINI TOPLADI.
"DOĞRUSU TESLİM OLMAMAKTIR,
AMA TESLİM OLMAK İSTEYEN VARSA
ŞİMDİ TESLİM OLSUN!" DEDİ. YOKTU!

ÜST KATA ÇIKIP ÇATIŞMA İÇİN
HAZIRLIK YAPTILAR,
ÇATIYA MAZGAL
DELİKLERİ AÇTILAR.
SAVAŞA HAZIRDILAR,
ÖLMELİK HAZIRDILAR!

KATİLLER
SÛRÛSÛ
ORADAYDI.
ULAS'IN KA-
TİLİ KONTR-
GERİLLA ŞE-
Fİ MİT'Çİ HİRAM AB
MEHMET EYMÛR OR
DAHA SONRA GENE
BAŞKANLIĞI'NA KA
LECEK OLAN ORGEN
SANGAR, ANKARA
TÛRÛNG ORADAYDI
ERİM, İNFAZ MÛJDE
ON'LARDAN KURTUL
ASMAK İÇİN SABIR

MİŞ, YUSUF ASLAN VE HÜSEYİN İNAN...
ÜÇ ÖNDER KADROSUYDU. TUTSAKTILAR.
Şİ KENDİ YASALARINI DA ÇİĞNEYEREK
R AN ÖNCE İDAM ETMEK İSTİYORDU...
ÇİN ALINACAK TAVİR DEVRİM MÜCADELE-
KÖŞE TAŞIYDI. DENİZLER'İN ŞAHSINDA
K İSTENEN EMPERYALİZME KARŞI BA-
SAVAŞIYDI. MAHİRLER BU SORUMLULUKLA
RDI MESELEYE. DENİZLER'İN AYRI ÖRGÜT-
MALARI HİÇBİR ŞEYİ DEĞİŞTİRİYORDU.
ACI ÖRGÜTÜN ÖNDER KADROLARI, BAŞKA
ÜN İNSANLARI İÇİN KENDİLERİNİ TEHLİKE-
EN BÜYÜK BEDELLERİ GÖZE ALIYORLAR-
ERE, DAHA BAŞTAN BU YANIYLA DEV-
ANİŞMANIN EŞSİZ BİR ÖRNEĞİ OLARAK
TARİHE...

ANKARA'DAKİ MİLİTANLARDAN
KORAY DOĞAN DA BU TAKİP KOŞUL-
LARINDA KATLEDİLMİŞTİ. İSTANBUL
VE ANKARA'DA HAREKET İMKAN-
LARI İYİCE DARALAN MAHİR ÇA-
YAN, CİHAN ALPTEKİN, ÖMER AY-
NA, MAKARNA YÜKLÜ BİR KAMYONUN KASASINDA KA-
RADENİZE DOĞRU YOLA ÇIKTILAR.

BU DAYANIŞMA ANLAYIŞI, MALTE-
PE FİRARINDA DA GÖSTERİLMİŞ,
DIŞARIDA DA DEVAM EDİYORDU.
THKO'NUN İMKANLARI DAHA KI-
SITLIYDI, THKO'LU ÖMER AYNA VE
CİHAN ALPTEKİN, CEPHELİLER'LE
BİRLİKTEYDİLER. DENİZLER'İN KUR-
TARILMASI İÇİN ORTAK BİR EYLEMİ
TARTIŞIYORLARDI...

18 MART AKŞAM ÜZERİ KARADENİZ'E, ÜNYEYE
ULAŞTILAR... KIR GERİLLASI İÇİN ÖNCELİKLE KARA-
DENİZİ DÜŞÜNMELEİ TESADÜF DEĞİLDİ... KARA-
DENİZ, PARTİLEŞME SÜRECİNDE MAHİRLER'İN FİN-
DİK, TÜTÜN, ÇAY MİTINGLERİNİ ÖRGÜTLEDİKLERİ,
STRATEJİK BİR DÜŞÜNCEYLE YAYGIN İLİŞKİLER
KURDUKLARI BİR BÖLGEYDİ...

MİŞ
K
K
R
LA
SA-
R
NI,
E-
BU
M-
E"
A

"Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı, Parlamentosu ve Hükümetine

1972'nin Türkiye'sinde tek bir yurtseverin, öncü savaşçının oligarşinin ipiyle hayatına son verilmek istenirse, bu İngiliz ajanları da halkın devrimci öncülerinin, kurşunlarıyla yok olacaktırlar.

Dünya halklarının baş düşmanı Anglo-Amerikan emperyalizminin askeri örgütü olan NATO'da görevli bu İngiliz ajanlarının hayatlarına karşılık şartlarımız açıktır:

- 1-İnfazlar derhal duracak,
 - 2-Hiçbir devrimci ve yurtsever asılma-yacaktır.
 - 3-En çok 48 (kırksekiz) saat içerisinde bu konuda Türkiye radyolarından infazla-rın durdurulduğu hakkında yayın yapıl-ması şarttır.
- Bu şartlar yerine getirilmediği takdirde, kesin olarak bu İngiliz ajanları kurşuna dizilecektir..."

ÜÇ İNGİLİZ'İN REHİN
ALINDIĞI EYLEMDE,
ANA TALEP İNFAZ-
LARIN DURDURUL-
MASIDIR. "AKSİ
TAKDİRDE" İNGİLİZ
AJANLARI KURŞUNA
DİZİLECEKTİR.

EYLEM ERTESİ GÜN
MANŞETLERDEDİR.
ORDUDA, POLİSTE
İZİNLER KALDIRILIR.
VE KARADENİZ'E BÜ-
YÜK BİR ASKERİ YI-
ĞINAK BAŞLAR. BÖL-
GE HAVADAN VE KA-
RADAN ABLUKAYA
ALINMIŞTIR.

İÇİSLERİ BAKANI FERİT KU-
BAT, GENERALLER, MİTÇİ-
LER, KAN DÖKMEK İÇİN
İŞBAŞINDADIR. HER TARAF
ANKARA, TOKAT, AMAS-
YA'DAN GELEN ASKERİ BİR-
LİKLER SOKAK SOKAK, KÖY
KÖY ARAMA BAŞLATIRLAR.
CUNTACI GENERALLER,
İNFAZDAN, BÜYÜK GÖZALTİ
OPERASYONLARINDAN
SONRA "BİTİRDİK, TEPELE-
RİNE BALYOZU YEDİLER"
PROPAGANDASI YAPARKEN,
DEVİRCİLER, OLİGARŞİYE
VE EMPERYALİZME MEYDAN
OKUYAN BİR EYLEM
GERÇEKLEŞTİRİYORDU...

RAS, KONTRA
RADAYDILAR.
LURMAY
DAR YÜKSE-
ERAL SEMİH
MERKEZ KOMUTANI TEVFİK
AR. ANKARA'DA NİHAT
ESİ(İ) BEKLİYOR, DEMİREL,
UP DENİZLER'İ BİR AN ÖNCE
SIZLANIYORDU.

MEGAFONLA SESLENDİ AMERİKANCİ İKTİDAR:

- TESLİM OLUUUUN!

NET BİR KARŞILIK GELDİ KERPIÇ EVDEN:

- KİMSE TESLİM OLMAYACAK,
ŞARTLARIMIZI KABUL ETMEZSENİZ İNGİ-
LİZLER VURULACAK.

OLİGARŞİNİN KATLIAMCILARI, HENÜZ
KARŞILARINDAKİLERİ TAM TANIMAMIŞLARDI,
DEVAM ETTİLER ÇAĞRILARINA:

- BAKIN TESLİM OLURSANIZ HİÇBİR ŞEY
YAPILMAYACAK, SİZE SÖZ VERİYORUZ.

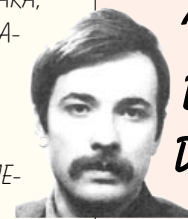
OYSA ORADAKİLERİN, KERPIÇ EVDE DEVRİM
MARŞLARI SÖYLEYENLERİN KENDİLERİNE
DAİR HİÇBİR KAYGI VE İSTEKLERİ YOKTU...
CEVAP VERDİ MAHİR;

- TESLİM OLMAYACAĞIZ, SİZ KUŞATMAYI KALDIRACAKSI-
NIZ. BÜTÜN DÜNYANIN GÖZÜ KULAĞI BURADA. KUŞATMAYI
KALDIRMAZ, ŞARTLARIMIZA UYMAZSANIZ İNGİLİZLER'İ VU-
RACAĞIZ.

BU SIRADA EVDEN BİR DUMAN YÜKSELDİ GÖĞE.. THKP-C VE
THKO SAVAŞÇILARI, ÜSTLERİNDEKİ PARA,
KİMLİK, NOT NE VARSA YAKIP DÜŞMA-
NA "BİR TEK ÇÖP BİLE" BIRAKMADI-
LAR. ÖĞRETİYOR, HER DAVRANIŞLA-
RIYLA BİR GELENEK BIRAKIYORLARDI.
DIŞARIDAN AYNI UĞURSUZ SES GELME-
YE DEVAM EDİYORDU:

-TESLİM OLUUUUN!....

DEVİRİMİN, TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİSİ-
CEPHESİNİN ÖNDERİ SON KEZ CEVAPLADI ON-
LARI;

"BİZ
BURAYA
DÖNME-
YE DE-
ĞİL ÖLMEME
GELDİK!"

BOMBALAR, KURŞUNLAR YAĞMAYA BAŞLADI KERPiÇ EVİN ÜSTÜNE. MAHİR, AMERİKANCİ İKTİDARLA GÖRÜŞMEK İÇİN ÇATIDA AÇTIKLARI MAZGALDAN GERİ ÇEKİLİRKEN BAŞINDAN VURULDU. YOLDAŞLARI HEMEN İÇERİ ÇEKTİLER. HEP ÖNDE YÜRÜMÜŞTÜ... VE ORADA İLK ŞEHİT DÜŞEN DE O OLDU...

ÇATIŞMA SÜRÜYORDU. PARTİ-CEPHE'NİN KARARLARI YÜRÜRLÜKTEYDİ. CEPHE SAVASÇILARI, AÇIKLADIKLARI, İLAN ETTİKLERİ GİBİ, İNGİLİZ AJANLARINI KURŞUNA DİZDİLER... BU TARİHSEL HESAPLAŞMANIN EN ATEŞLİ ANINDA BİR KORKAK SAMANLIKLARIN ARASINA SAKLANMA FIRSATI(1) BULMUŞ VE ON'LARDAN BİRİ OLMA ŞANSINI TEPİP KENDİNİ TARİHTE HEP BİR KORKAK VE DÖNEK OLARAK ANILMAYA MAHKUM ETMİŞTİ... CEPHE VE ORDU SAVASÇILARI SON MERMİLERİNE, SON SLOGANLARINA KADAR SAVASTILAR. BOMBALAR YAĞARKEN "GÜNDOĞDU HEP UYANDIK" MARŞI YÜKSELDİ KERPiÇ EVDEN... BİR BİR ŞEHİT DÜŞTÜLER KIZILDERE SAVASÇILARI.

KÖY EVİNİN ÖNÜ ANA BABA GÜNÜYDÜ KATLIAMDAN SONRA. KIZILDERE SAVASÇILARININ CESETLERİNİ SEDYELERLE ÇIKARIYORDU KATLIAMCILAR. BURJUVA BASIN MANŞETLERİNDE SALLYALAR AKITIYORDU... ZAFER KAZANDIKLARINI SANIYORLARDI... TARİHİN ZAFERİ KİMİN HANESİNE YAZDIĞI ÇOK GEÇMEDEN GÖRÜLECEKTİ.

KAN İÇİNDE KIZILDERE, KÖYÜN EVLERİ KAN RENGİNDE. AMA YASTA DEĞİL ANADOLU; KANA KESMİŞ GELİNCİKLER, ÇATLAYAN TOHUM, FİLİZE DURAN DAL, SÜRGÜNE UZANAN KÖK ŞÖYLE

FİSİLDİYOR:

"BİZ BURAYA ÖLMEME DEĞİL, ÇOĞALMAYA GELDİK!"

"ANARŞİSTLER ÖLÜ ELE GEÇTİ" MANŞETİNİN YANINA RESMİNİ BASTIKLARI MAHİR ÇAYAN'IN ÖLMEDİĞİNİ GÖRECEKLERDİ ÇOK GEÇMEDEN. MEYDANLAR **YOLUMUZ ÇAYANLARIN YOLUDUR** DİYE YÜRÜYENLERLE DOLDUĞUNDA, KIZILDERE'DE ÖLENLERİN ÇOĞALDIĞINI GÖRÜP YANILDIKLARINI ANLAYACAKLARDI.

TARİH, FİZİKİ BİR YENİLGİNİN SİYASİ BİR ZAFERE NASIL DÖNÜŞTÜĞÜNÜ YAZACAKTI ÇOK GEÇMEDEN...

MAHİR'İN YOLUNDA YÜRÜYENLER, 12 MART CUNTASI'NIN TERÖRÜNÜ, İNKARCILARIN İHANE-TİNİ AŞIP PARTİ-CEPHE'NİN MİRASIYLA DEVRİM YÜRÜYÜŞÜNÜ SÜRDÜRECEKLERDİ...

KIZILDERE MANİFESTOSU YOLUNDA YÜRÜDÜ PARTİ-CEPHELİLER. KURTULUŞ GRUBU OLARAK BİR ARAYA GELİP ÖRGÜTLENDİLER; MAHİR'İN KIZILDERE'YLE YOKEDİLMEK İSTENEN, İNKARCILARIN İŞE ÇARPITMAYA ÇALIŞTIĞI DÜŞÜNCELERİNİ, ÜLKENİN DÖRT BİR YANINDAKİ CEPHECİLERE ULAŞTIRMAK İÇİN TEKSİRLERLE ÇOĞALTILIP DAĞITILDI...

CEPHECİLER, İDEOLOJİ-SİYLE, GELENEKLERİYLE MAHİRLER'İN İZİNDEYDİLER. ARTAN FAŞİST SALDIRILAR KARŞISINDA EN ÖNDE DÖĞÜŞÜYOR, HALK DÜŞMANLARINDAN HESAP SORUYOR, YENİ BİR UMUT OLUYORLARDI...

İNKARCILIĞI AŞIP DEVRİMCİ SOL OLARAK ÖRGÜTLENDİKLERİNDE ARTIK PARTİ-CEPHE'Yİ YENİDEN YARATMA SÜRECİ DE İRADİ BİR NİTELİK KAZANMIŞ OLDU. MAHİR'İN "BÜTÜN YAZILAR'I BU KEZ KİTAP OLARAK BASILIP DAĞITILDI. ARTIK KİMSE ÇARPITMAZDI O DÜŞÜNCELERİ. ÇÜNKÜ O DÜŞÜNCELERİN ÖRGÜTLÜ BİR TEMSİLCİSİ VE UYGULAYICISI VARDI.

KIZILDERE'DE KATLEDENLER

HALKA HESAP VERİRKEN, İNKARCILAR DÜZEN KULVARLARINDA SAVRULUP GİDERKEN, KIZILDERE HALKIN KURTULUŞ MÜCADELESİNİN MANİFESTOSU OLMAYA DEVAM ETTİ. PARTİ, 26 YIL ARADAN SONRA 1994'TE YENİDEN YARATILDI... KIZILDERE MANİFESTOSU YOLUNDA HEDEF YİNE BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZMDİ...

Sandra Bakutz Tahliye Oldu

Sahiplenmeyle Gelen Özgürlük

30 Mart günü, Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki ilk duruşmasına çıkan Sandra Bakutz, özgürlüğüne kavuştu. Mahkeme 1 Haziran tarihine ertelenirken; Sandra Bakutz'a destek vermek için yurtiçi ve yurtdışından çok sayıda kişi ve kurum temsilcisi hazır bulundu.

Danimarka Sandra'ya Özgürlük Komitesi, Danimarka Enternasyonal Forum, Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü, Almanya Rote Hilfe, İskoçya Sosyalist Partisi, Belçika İlerici Avukatlar Grubu, Avusturya Sandra'ya Özgürlük Eylem Birliği, Avrupa Parlamentosu Milletvekili Avusturyalı Karin Resetarits, Özgür-Der Avrupa Temsilciliği, Ankara Avusturya Konsolosu, Yunanistan Öğretmenler Sendikaları Federasyonu OLME Temsilcileri ile kitlesel olarak Ankara Temel Haklar üyeleri ve çeşitli demokratik kuruluşlardan temsilciler Sandra Bakutz'a destek verdiler. Ancak, mahkeme Avrupa'dan gelen heyetleri mahkeme salonuna almayarak, bu dayanışmadan duyduğu rahatsızlığı ortaya koydu.

Temel Haklar üyeleri tarafından mahkeme öncesi yapılan açıklamada, Sandra'nın

ilerici demokrat kimliğine yönelik, enternasyonal dayanışmaya karşı ve tecrit politikasının bir parçası olarak tutuklandığı ifade edildi. "Sandra Bakutz Derhal Serbest Bırakılsın" yazılı pankart açan grup, "AB Demokrasisi Değil Adalet İstiyoruz" sloganını attılar. Açıklamada ayrıca Sandra'nın nasıl bir hukuksuzluk süreci içinde tutuklandığı da somut olarak anlatıldı.

Sandra mahkemeye getirilişinde zafer işaretleri yaparken, kitlenin alkışları ile karşılandı ve yine aynı şekilde zafer işaretleri yaparak mahkemeden ayrıldı.

Bilindiği gibi, Bakutz, Hürriyet Gazetesi'nin 29 Kasım 2000 tarihli haberine dayanılarak 28 Kasım 2000'de AP'de dönemin Dışişleri Bakanı İsmail Cem'e yönelik yapılan protesto eylemi ve Alman hapishanelerinde tecrite karşı açlık grevi yapan İlhami Yelkuvan'a destek vermekten dolayı "örgüt üyeliği"nden yargılanıyor.

Bu arada oligarşi, bir hukuksuzluğunun sahiplenmeyle boşa çıkarılmasının ardından, bu kez de, tamamen keyfi bir şekilde Sandra'yı 31 Mart günü sınır dışı etti. Sanki, Türkiye'ye gelen bütün yabancılar ikametgah gösteriyormuş gibi, gerekçe olarak da "ikametgahın yok" denildi.

Keyfiliğin, hukuksuzluğun sınırı yok!

Sandra'ya Özgürlük Eylemleri

Sandra'nın özgürlüğü için, mahkeme öncesinde gerek yurtiçi gerekse yurtdışında çeşitli eylem ve etkinlikler sürdürüldü.

◆ TAYAD'lı Aileler 26 Mart günü, İstanbul Şişli'de Bakutz'un fotoğrafları ve 'Sandra Bakutz Derhal Serbest Bırakılsın' pankartı açarak basın açıklaması yaptılar. Yapılan açıklamada, tutuklamanın hukuksuzluğuna vurgu yapıldı.

◆ Bakutz'un tutukluluğunun tüm halk tarafından ilgiyle izlendiği Avusturya'da, başkenti Viyana'da, 23-24-25 Mart tarihlerinde, Anti-Emperyalist Kamp ve Avusturya Anadolu Federasyonu enformasyon standları açtı. Standlara Avusturya halkının yoğun ilgi gösterdikleri görüldü.

◆ 29 Mart günü ise, Viyana'daki Türkiye Konsolosluğu önünde yapılan basın açıklamasında 'Sandra Bakutz'a Özgürlük' pankartı ve dövizler taşındı. TAYAD Komite tarafından yapılan eyleme Avusturyalılar da katıldılar.

◆ 29 Mart'ta Almanya'nın Berlin ve Hamburg kentlerindeki Türkiye Konsoloslukları önünde eylemler yapıldı. TAYAD Komite'nin düzenlediği eylemlere, Sandra'ya destek veren Almanlar da katıldı. Yapılan açıklamalar ve taşınan pankartlarda Sandra'ya özgürlük talebi vurgulanırken, Türkiye'nin nasıl bir hukuksuzluklar ülkesi olduğu anlatıldı.

Adana Eğitim-Sen Yönetimi NEYİN PEŞİNDE?

Adana Eğitim-Sen Şubesi üyesi 6 eğitim emekçisi, şube yönetimi tarafından sendikalarından "uzaklaştırıldı". Üyelikleri askıya alınan eğitimcilerin sendikadan uzaklaştırılmalarının gerekçesinin "sendika yönetimine hakaret" olduğu iddia edildi. Ancak olayların gelişimine bakıldığında görülüyor ki, amaç, devrimci demokrat eğitim emekçilerinin sendikadan tasfiyesidir.

Bu tasfiye süreci hangi olaylarla, nasıl başladı? Devrimci Demokrat Eğitim Emekçileri'nin açıklamalarından gelişmeleri kısaca özetleyelim:

1- Sendika yönetiminin hırsızlığı;

Mayıs 2003'te şubenin harcamalarında bir usulsüzlük ortaya çıkarıldı. Eğitim emekçileri Mehmet Altınkaymak ve Güngör Çoban tarafından suçüstü yapılan bu olayın sonucunda mali sekreter istifa etmek zorunda kaldı.

İşte sendikadan uzaklaştırılan eğitim emekçilerinden ikisi, bu olayı açığa çıkaranlardır. Adeta şube yönetimi "intikam" almaktadır.

2- Emekçiye sahip çıkma suçu! 23.12.2003 tarihinde sendika çalışanı Hatice Yıldırım, EMEP'li yönetim tarafından işten atıldı. Atılma nedeni devrimci, demokrat bir eğitim emekçisinin yakını olmasıydı. Emekçilerin hakkını savunmak için kurulmuş bir sendikanın bir emekçiye karşı takındığı hak gözetmez tavır karşısında, işten çıkarılan Hatice Yıldırım bir basın açıklaması düzenleyerek EMEP'li yönetimi protesto etti. Devrimci Demokrat Eğitim Emekçileri de ona destek verdi.

Sendikadan uzaklaştırılan diğer dört eğitim emekçisi de işte bu açıklamaya destek verenerdi. Bunlardan Cumali Duman ve Hüseyin Kart'ın bir ay, Hakkı Yıldırım ve Recep Tekin'in de üç ay "üyelikleri askıya alındı".

3- "Uygun görmedik"; Devrimci Demokrat Eğitim Emekçileri şubat ayında sendika binasında 19 Aralık ve F tiplerini konu alan bir panel düzenleme talebinde bulundular. Bu talebe yönetim sözlü olarak "uygun görmedikleri, sendika binasının meşgul edileceği" cevabını verdiler. Eğitim emekçileri bu cevabın yazılı olarak verilmesini istedi. Ancak bu güne kadar sendika yönetiminden yazılı bir cevap gelmedi.

Devrimci Demokrat Eğitim Emekçileri'ni tasfiye ve tecrit etmeye yönelik anlayışı daha birçok noktada görmek mümkündür. Örneğin daha önceden devrimci demokrat eğitimcilerin toplandığı oda şu anda çocuk odasına dönüştürüldü. Başka odalarda toplanmaları da engellenmeye çalışıldı.

Eğitim emekçilerinin EMEP'li yönetimi protestosu, EMEP'i düşündürmeli!

Bu gelişmelerle ilgili olarak geçen hafta sendika binasında eğitim emekçileri, üyelikleri askıya alınan arkadaşlarıyla birlikte bir basın açıklaması yaptılar. EMEP'li yönetimin protesto edildiği, kararı geri almaya çağrıldığı bu açıklamaya 70'e yakın eğitim emekçisi katıldı. Ayrıca arkadaşlarına yapılan bu haksızlığa karşı "aynı suçu ben de işledim" içerikli bir dilekçeye imza atarak yönetime verdiler.

Geçtiğimiz cumartesi günü de sendikanın genel kurulunda bu olay tartışıldı. Genel kurulda, tamamen anti-demokratik biçimde üyelikleri askıya alınan emekçilerin savunma yapmaları engellendi ve genel kurul verilen "cezayı" onayladı. 3 saate yakın süren tartışmalar sonrasında Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer "Adana'da yaşayanlarla ilgili olarak bir komisyon oluşturulacağını ve kendisinin de bizzat bu komisyonda başkanlık edeceğini" açıkladı.

Devrimci Demokrat Eğitim Emekçileri de, gelişmelerin takipçisi olacaklar. Eğer farklı bir hesap, başka kaygılar yoksa, EMEP ve Eğitim Sen Genel Merkezi bu yanlıştan dönmelidir.

Sendikacı Mısınız? Polis Mi?

18 Mart'ta Trabzon SES üyeleri, SES'in panosuna Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin SEKA'yla ilgili açıklamasını astılar. Açıklama aynı gün yürütme kurulu üyeleri tarafından indirildi. Aynı açıklama 20 Mart'ta bir Emekli-Sen üyesi tarafından yine asıldı panoya. Açıklama yine aynı gün indirildi. Niye indirildiğinin sorulması üzerine yürütme kurulu tarafından "buraya her isteyen her istediğini asamaz" cevabı verildi.

Oysa, sözkonusu panoda satılık-kiralık ev, vücut geliştirme salonu, dershane ilanları, yerel TV'nin okey turnuvası çağrısı gibi her türlü ilan "isteyen" tarafından asılıydı.

Sendika üyelerinin açıklamanın asılmasında ısrar et-

mesi üzerine bu kez "HÖC'ün tüzel kişiliği yok" denildi.

Bu da onları ilgilendirmeyen bir yandı ama, HÖC'lü kamu emekçileri 30 Mart'ta HÖC'ün tüzel kişiliğini gösteren resmi belgelerle tekrar yürütme kuruluna gittiler.

HÖC açıklamasını astırmamak için bahane bulamayan yürütme kurulu, bu kez polisliğe soyundu; bildirinin "bir örgütün yayın organı" olduğu için asılamayacağını, hatta daha ileri gidip "burası Parti-Cephe'nin yeri değil" gibi gerekçeler ileri sürmeye başladılar.

Bu nasıl bir mantık, nasıl bir sendikacılıktır?! Polisin bile iddia etmediğini iddia edecek kadar devrimcilere düşmanlık emeğin hakkını savunanlara mı kalmıştır?

HÖC'lüler ve KESK üyeleri cevap bekliyor!

Dayatmacılığı teşhir etmeliyiz Bu, birliği istemenin vazgeçilmez şartıdır

Solun 8 Mart'ta, 19 Mart'ta sergilediği parçalanmış tabloyu birkaç

haftadır yazıyoruz. Normal olarak bu parçalanmışlık, beraberinde yoğun bir ideolojik mücadeleyi de getirmeliydi. Öyle ya, kim niye ayrı, parçalanmayı yaratan kim, bu konuda suçlayanlar ne diyor, suçlananlar ne diyor, sorunun bir çözümü var mı, varsa nereden geçiyor?..

Ne var ki, yaşanan sorunun büyüklüğüne ve önemine paralel bir ideolojik mücadele yok ortada. Soldaki bozgunculuğun, parçalanmışlığın asıl sorumlusu olan reformist kesim, zaten adeta böyle bir sorun yokmuş gibi davranıyor. Yayın organlarında neden devrimcilerden ayrı olmayı dayattıklarına dair ne bir açıklama var, ne de eleştirilere bir cevap. Sanki bu ülkede kendilerinden başkası yokmuşçasına davranışın altında yatan neden, tartışmadan kaçmalarıdır. Evet, açıkça kaçıyorlar. Devrimcilerin sorularına verecek cevapları yok. Tartışmanın kendi bozgunculuklarını, bölücülüklerini teşhir edeceğinden adları gibi eminler. Bu nedenle kendi kitlelerine, tabanlarına karşı da düpedüz sansür uygulayıp, böyle bir sorun yokmuş gibi davranmayı yeğliyorlar.

Öte yandan, devrimci gruplar cephesinde de yoğun bir ideolojik mücadele tavrı görünmüyor. Dergilerde kısmen bazı yazılar çıksa, bazı vurgular yapılsa da, geniş kitleler nezdinde, sorunun muhatap kitlesinin bütününe yönelik açık yürütülen bir ideolojik mücadele yok. Mesela, 19 Mart'taki dayatma ve parçalayıcılıkla ilgili –ne öncesinde, ne sonrasında– tabanda bir çalışma yapılamadı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin bu doğrultudaki önerileri sürüncemede bırakıldı.

İdeolojik mücadele yapmak, kendine güvenlidir. Politikalarının doğruluğuna duyulan inançtır. Ancak ideolojisine ve politikalarına güvensiz olanlar veya bulunduğu siyasal konum başka, gözü başka yerde olanlar, ideolojik mücadeleden kaçıyorlar.

Devrimcilerin bu mücadeleden kaçması için hiçbir neden yoktur. 8 Mart ve 19 Mart konusunda da, Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu ve genel olarak devrimci gruplar, birlik için tüm koşulları zorlamışlar, üzerlerine düşen sorumlulukla davranmışlardır. Ortaya çıkan parçalanmışlık, **DAYATILAN** bir parçalanmışlıktır.

Bu dayatmayı her zeminde teşhir etmeliyiz. Ben dergimde yazdım işte, ben platformda dile

getirdim ya diye düşünenler, iddiasız ve kendine güvensizdir. Sendikalarda, odalarda, okullarda, mahallelerde kimsenin birşeyden haberi yok. Bırakın daha geniş kesimleri, çeşitli siyasi hareketlerin, demokratik kitle örgütlerinin tabanındaki insanların bile neden ayrı eylemler yapıldığını bilmediği ortada. Emek Platformu'nu oluşturan sendikalarda, sendikaya gidip gelen, ilgili üyelere sorun, bilmediğini, habersiz olduğunu göreceksiniz. En fazla “bilen” ise, kendi yöneticilerinin çarpıtılmış aktarımlarını biliyor. Ve biz biliyoruz ki, bu reformist, statükocu yöneticilerin kimileri, devrimcilerle neden birlikte olmadıklarını açıklamak(!) için, çarpıtmaktan, daha da ötesi doğrudan devrimciliğe saldırmaktan çekinmiyorlar. Oligarşiyle aynı ağızdan “bunlar yasadışı, bunlar olay çıkarır” demagogileriyle tabanlarını devrimcilere karşı kışkırtıp, bozgunculuklarını meşru göstermeye çalışıyorlar.

O halde, eğer biz bu dayatmayı eleştiriyor-sak, bildirilerle, toplantılarla, başka araçlarla bu dayatmayı, bizzat dayatmayı gerçekleştirenlerin kitle tabanında teşhir etmek zorundayız. Aksi takdirde kendimiz eleştirir, kendimiz duyarız ve bunun da bir zorlayıcılığı olmaz.

Açık ideolojik mücadeleye “*Aman saflaşma olur*”, “*aman ayrılık çıkar*”, “*aman ilişkileri gerginleştirmeyelim*” gerekçeleriyle karşı çıkmak, sorunun özü bir yana, nasıl biçimlendiğini de görmemektir. Bu kaygılar yersiz bile değil, mevcut durum itibarıyla abestir. Çünkü zaten sözünü ettiğimiz çalışma, saflaşmanın dayatmayla ortaya çıktığı noktaya ilişkindir.

Dayatmacılığa karşı ideolojik mücadele verilmediğinde, birlikten yana olmak bir anlam ifade etmez. **Çünkü birlikten yana olanların öncelikli görevi bu dayatmayı boşa çıkarmaktır.** Birliği imkansızlaştıran, solu bölüp parçalayan bu dayatmacılıktır. Bu dayatmacılığa karşı mücadele edilmeden nasıl birlikten yana olunabilir?

Dayatmacılığı ancak teşhir ederek geriletebiliriz. Bu teşhiri yaygın biçimde gerçekleştirdiğimizde, dayatmacı, bozguncu reformist, sendikal anlayış, dayatmacılığında dirense bile, o zaman o kitleye, “*hayır o eylem yanlıştır, düzenin icazetindedir, mücadeleyi geliştirecek olan bizim eylemimizdir*” çağrısında bulunmanın koşullarını yaratmış oluruz.

Bir başka önemli soru da şudur:

Halka kapalı politika yapmanın burjuva politikadan ne farkı var?

Solun bu sorunları halk, kitleler nezdinde tartışmama, ideolojik mücadele konusu yapmama anlayışına bakıldığında, politika tarzının nasıl burjuvaziden etkilenmiş olduğu da görülür.

Reformizmin ideolojik mücadeleden kaçışı, kendi tabanını ve halkı gelişmeler ve nedenleri hakkında bilgilendirme ihtiyacı dahi duymaması, neyi niçin yaptığını, mesela 6 Mart'ta neden ayrılığı dayattığını dair o kadar olaya rağmen açıklama yapma ihtiyacı duymaması, burjuvazinin *"politikayı elit bir kesimin işi olarak gören anlayışı"*ndan hiç farklı değildir.

Kitlelerin böyle işlere akli ermez, zaten her şeyi söylemeye de gerek yoktur... Politikacılar (mesela Emek Platformu'nun bay başkanları, legal partilerin yöneticileri) gerekeni yaparlar... Sergilenen anlayış bu...

Aynı şekilde, *"ilişkiler gerilmesin"* diye, eleştirileri konusunda en azından demokrat kitleyi, örgütlü tabanı bilgilendirmekten kaçmak da

özünde çok farklı bir yaklaşım değil. Sonuçta dayatmacılığı teşhir derken, bir durum bilgilen-dirmesi yapıyoruz, daha fazlası değil. Peki **kitle-nin** bunları bilmeye hakkı yok mu? 6 Mart'ta, 19 Mart'ta niye "ötekilerden" ayrıldık sorusunun cevabını öğrenme hakkı yok mu? Eğer bunlar kitleden gizleniyorsa, çarpıtılarak aktarılıyorsa, **bizim** doğrusunu iletme görevimiz yok mu?

Devrimci faaliyet, militan bir çalışmadır. Ve bu faaliyetin politik ayağı, kitlelerle, kitlelerin içinde sürdürülür. Devrim gibi büyük bir iddianın sahiplerinin böyle bir görevi yerine getirmek yerine **zaman yok, para yok** gibi gerekçeleri ola-maz.

Sonuç olarak;

"Aynıların aynı yerde, ayrıların ayrı yerde olacağı" mücadelenin genel bir doğrusudur. Biz bu ideolojik mücadele ve teşhirle, parçalanma-yı engelleyemeyebiliriz de; ama bu durumda teşhir etmek görevimizi yerine getirmiş oluruz. Geniş kitleler, kimin, hangi nedenlerle orada ve ya burada olduğunu bilir. Bu da yine devrime ve halk güçlerinin birliğine hizmet eder.

Birgün okurunun gördüğü ama anlayamadığı...

30 Mart tarihli Birgün'de, Görkem DOĞAN adlı Eğitim-Sen üyesi bir Birgün okurunun, reformizmin 19 Mart eylemini değerlendiren bir yazısı yayınlandı.

Görkem Doğan, Kadıköy'deki 19 Mart eyleminin ne kadar coşkusuz, heyecansız olduğuna ilişkin izlenimlerini anlatıp, toplananların manevi anlamda birbirinden kopuk olduğunu, bu topluluğun toplumsal muhalefet diye adlandırılmasının mümkün olamayacağını belirttikten sonra, önemli bir tespit yapıyor. Şöyle diyor: *"Türkiye'de son dönemde gözlemlediğimiz ve 19 Mart'ta can acıtıcı noktalara ulaşan bu problemi aşmak zorundayız yoksa yüz binlik eylemlerimiz bile on bin kişi etkisi yapmayacak... ve kurumsal politik güç odaklarına bir tehdit yaratmayacak."*

Bütün mesele de oradadır işte. 19 Mart eylemi, reformizm tarafından bu bilinerek ve istenerek böyle yapılmıştır. Okurun gördüğü ama nedenlerini, kaynaklarını çözülmediği şey budur.

Okur, Birgün Gazetesi'nin de mitingte "renklilik peşinde" olduğunu ve mitingten *"Hürriyet'in tercih edeceği resimleri bastığını"* söylüyor; bu da aynı anlayışın ürünüdür.

Peki bu anlayış nedir? Bu anlayış, devrimciler-

den ne kadar farklı olduğunu göstermek istiyor, dayatmacılıkla sol güçleri bölüp devrimcilerden ayrı durarak, militanlığa tövbeli olduğunu, burjuvazinin kabul edeceği sınırlar içinde siyaset yapacağını gösteriyor.

Alanların coşkusu, heyecanını veren devrimcilerdir. Bu hem sosyolojik, hem siyasal bir olgudur. Sen devrimcilerden koparsan, kürsüne o mitingin konusuna uygun devrimci muhtevada marşları, türküler söyleyecek gruplar yerine burjuvazinin gözdesi olan "özgür kız"ları çıkarır, "sa-vaşa hiç gerek yok" parçalarını söyletirsene, olacağı budur.

Okur yazısının bir yerinde de diyor ki; *"Önümüzdeki dönemde tartışmamız ve çözmemiz gereken bir sorun bu ortak 'maneviyat' yoksunluğu. Bu, çokluğun birlikteliğinin altını yapısal olarak oymakla kalmıyor, politik eylemlilikleri anlamsızlaştırıyor, siyasi eylemi de hedefsizleştiriyor."*

Sivil toplumculuk, tam da böyle bir şeydir zaten. Politik eylem ve hedef, iktidar hedefli bir mücadeledir. Reformizm, iktidar hedefini reddederek sivil toplumculuğu tercih ediyor. Döndüklü, zınlıtlı, süpürgeli eylemler de bu anlayışın sonucunda çıkmadı mı ortaya?

Birgün okuru **doğru sorunlar tespit ediyor, ama yanlış yerde tartışıyor**. Birgün, ÖDP ve genel olarak reformist anlayış, bu coşkusuzluktan, heyecansızlıktan, siyasal eylemin etkisizleşmesinden hiç de rahatsız değildir.

Akıllı Olacaksın!

Akıllı olacaksın. Cezaevin-
den çıkar çıkmaz, “içimizdeki
hapishane”, “cezaevindeki ce-
zaevi” diye bir kitap yazıp, içe-
ride nasıl “örgüt baskısı” oldu-
ğunu anlatacaksın.

Akıllı olacaksın, sen bu ki-
tabı yayınladığında oligarşi ör-
güt baskısı demagojileriyle
tecrit uyguluyormuş, tecritte
118 insanı katletmiş, umursa-
mayacaksın.

Kitabın ilgili yerlerin(!) he-
men dikkatini çekecektir. Seni
pazarlayacak Ömer Laçiner ve
Celal Başlangıç gibileri hazır-
diren. Yıldızın parlar. AB veya
ABD’nin “aydın” kılıklı ajanları
gelip seni bulur hemen. Görüş-
meler yapılır, eğer onlar için
uygun bir malzeme olduğunu
kanıtlarsan, uygun bir AB fo-
nundan nasiplenmen sağlanır.

Artık AB adına “proje yürü-
ten” bir “aydın” oldun gitti.

Akıllı oldun mu, her şey bu
kadar kolay işte.

Bu yoldan yürüyen Aytekin
Yılmaz adlı eski bir PKK’lı dö-
nek, örgüt düşmanı, “akıllı ol-
manın” mükafatını almış çok-
tan. Kendisi gibi dönemlerle
“Cezaevleri Duvarlarını Aş-
mak” diye bir proje yapıp **Av-
rupa Birliği Komisyonu** ile **Av-
rupa Kültür Vakfı**’ndan nema-
lanıyorlar.

Peki akıllı solcular, bu proje-
de ne yapıyor dersiniz? *Emper-
yalistlerin ekmeğini yiyen em-
peryalizmin kılıcını sallar.* On-
lar da öyle yapıyor.

Bunlar o kadar akıllı ki, Av-
rupa emperyalizminin yapmak
isteyip de yapamadığı işlere
soyunmuşlar, sizin yapamadı-
ğınızı biz “5. kol” olarak, “sol”
görünerek yaparız diyorlar.

Akıllı olacaksın; AB fonları-
nı dağıtanların gözüne girme-
nin bundan iyi yolu mu olur!

Ne yapmak istiyor AB? Ha-
pishanelerde rehabilitasyon
programını uygulamak istiyor-
lar. Akıllı dönemler, hemen
“proje” yapıp Bandırma M Tipi
ve Kars E Tipi Hapishanesi’nde
sanat programları başlatırlar.

12 Eylül cuntası, yıllarca
işkencelerle uğraşmış, başlata-
mamıştı o “sanat” programları-
nı. Aferin Aytekin’e ve onun
destekleyicilerine. AB fonları
ona feda olsun!

Akıllı olacaksın. AB eliyle
katlettireceksin. Tecriti meşru-
laştıracaksın. Ondan sonra
AB’den fonlanıp ortalıkta “hü-
manist”, “aydın” şu bu sıfatlar-
la gezeceksin.

Akıllı olacaksın, parasını
alıp –üstelik kendin de bir şey
üretmeyip, başkalarının ürün-
lerini istismar ederek– “Hapis-
haneden Öyküler”, “Hapisha-
neden Şiirler” diye kitaplar çı-
karacaksın.

Ha, akıllı olacaksın, kitapla-
rı da bu ülkenin hapishanele-
rinde ölen yüzlerce kişiyi yok
sayıp, ya eşine, çocuklarına,
ya AB merkezlerinde itibarlı bi-
rilerine “ithaf” edeceksin. Bunu
yaparken utanmayacaksın,
akıllı adam, utanmaz!

Akıllı olacaksın, F tiplerini
finanse edip, tutsakları tecrit
içinde öldürmek isteyen
AB’nin “cezaevleri duvarlarını
aşmak” gibi bir projeye de fi-
nans sağlamasındaki çelişkiyi
de umursamayacaksın.

Bunlar bir çete; akıllı dö-
neklerin çetesi. Kimisi, bu
“proje”lerin gerçekten tutsak-
ların yararına olduğuna inana-
rak onlara ürün gönderiyor,
destek oluyor belki. Ama ger-
çek bu kadar açık. Artık aldan-
manın da mazereti olmaz.

F tiplerini finanse eden AB,
bu projeleri de finanse ediyor-

sa, F tiplerinin amacıyla, bu
projelerin amacı bir ve aynıdır.
Direnişin dışındaki her şey,
burjuvazinin tecrit ve rehabili-
tasyon planına hizmet ediyor.

Aytekinler’in ve onun yanın-
dakilerin ruhu, beyni bu “akıl-
larla” dolu; bırakın öldürsün
AB, bırakın tecrit etsin, sana
ne! 118 ölüme gözlerini kaparı-
sın, fonları alır, yaşamana ba-
karsın! Yaşam -hele ki bunla-
rınki- kutsaldır, akıllı olacaksın!

Barodan ABD Konsolosuna Ret!

Dersim Barosu, ABD’nin Ada-
na 2. Konsolosu Alicia Allison’un
görüşme talebini reddetti.

Baro tarafından yapılan açıkla-
mada, 24 Mart’ta Dersim’e gelen
konsolosla görüşmeyi reddetme-
lerinin nedeni şöyle belirtildi:
“Amerika, insanlık onurunu, hu-
kuku ve insan haklarını çok açık
bir şekilde ayaklar altına almaktadı-
r... Bütün bu gelişmeler ışığında
ABD temsilcisi ile görüşmenin bir
hukuk kurumu olan Tunceli Baro-
su’nun geçmiş pratiği, insan hak-
ları ve hukukun üstünlüğü müca-
delesine uygun düşmeyeceği ka-
naatiyle, sözkonusu görüşme tale-
bi reddedilmiştir.”

Tayyip’den Evrensel’e Dava

Tayyip Erdoğan, Evrensel Ga-
zetesi’nin SEKA’yla ilgili bir habe-
rinde işçilerin Tayyip aleyhine attı-
ğı sloganı yazması nedeniyle Ev-
rensel’e tazminat davası açtı.
Tayyip, Evrensel’den 15 bin YTL
tazminat istiyor.

Davanın ilk duruşması, 24
Mart’ta görüldü. Dava “delillerin
incelenmesi” için ertelenirken,
Tayyip’in basına ve asıl olarak
eleştiriye düşmanlığı bir kez daha
tescil edilmiş oldu.

Emperyalizm Destekli Naylor 'Devrim'ler!

Emperyalist merkezlerde üretilip burjuva medyada bolca kullanılan kavramlara itibar edilecek olursa, ortalık "devrim"den geçilmiyor. Lale, limon, sarı, turuncu "devrim"ler almış başını gidiyor. Bu "devrimler zincirine" son olarak "Kırgız Devrimi" eklendi.

Kırgızistan'da olan bir devrim mi?

Gelişmeleri yönlendiren egemen güçler açısından bir "hükümet darbesi", halk açısından yoksulluğa karşı bir patlama olduğu söylenebilir, ama bir devrim olmadığı kesindir.

"Devrim" in gayri-ciddiliği ve "devrim" kavramından uzaklığı şuradan da belli ki, iktidarı ele geçirenler, birgün önce gayri-meşru ilan ettikleri seçimleri meşru ilan ettiler ve gayri-meşru ilan ettikleri seçimlerde seçilen milletvekilleriyle parlamentoyu topladılar.

Toplumsal nitelik taşıyan hemen her hareket, Marks'ın dediği gibi, "eskimiş müesseseler tarafından tatmin edilemeyen sosyal ihtiyaçlardan doğar". Kırgızistan'da da elbette bu kural geçerlidir ve emperyalizm tarafından dayatılan iktidar değişikliğine "kitle temeli" sağlayan da budur.

Burjuva muhalefet, halkın, aşağıda özet bir tablosunu göreceğiniz hızlı yoksullaşmasının yarattığı memnuniyetsizliği ve öfkeyi hükümet darbesini gerçekleştirmek için kullanmıştır.

"Kitle"nin, "halk"ın "Kırgız" devrimindeki rolü bundan öte değildir. Kırgızistan'daki gelişmeler, kitlelerin memnuniyetsizliklerinin, tepkilerinin egemen sınıflar tarafından kullanılmasının ilk örneği değildir. Halkın cephesinde siyasal bir boşluğun olduğu her ülkede bu yaşanabilir.

Bu ortam, bugün emperyalistler tarafından kullanılmaktadır. "Devrim" demagojisi yapılarına, karşı-devrimci darbe ve komploları "halk hareketi" olarak sunabilmelerine zemin sağlayan da gelişmenin bu yönüdür.

Devrimin ne olup olmadığına tekrar döneceğiz, ancak öncelikle görülmesi gereken bir başka noktaya dikkat çekmeliyiz; emperyalizm, 1990'ların başında sistemli bir biçimde başlattığı **ideolojik saldırısını** çeşitli biçimlerde sürdürüyor. Hatırlanacaktır, o süreçte özellikle ilerçilik, gericilik, tutuculuk 180 derece tersine çevrilmiş; sosyalist sistemi savunanlar **tutucu, muhafazakar** ilan edilip, karşı-devrimler **ilerçilik, yenilikçilik** diye sunulmuştu. Karşı-devrimlerin "başarı"yla ideolojik saldırının boyutu yükseldi, sosyalizmin ve tabii Marksizm'in öldüğü, proletaryanın tarih sahnesine "elveda" dediği yüksek perdeden söylenir olmuştu. Kısacası, sola dair tüm kavramlar ya silinmek ya da içi boşaltılmak, çarpıtılmak istenmişti. Emperyalist müdahalelerle gerçekleştirilen karşı-devrimci operasyonların "devrim", "halk ayaklanması" diye sunulması da bunun bir devamıdır. Özellikle de, **devrim kavramına, bu kavramın halklarda ya-**

Sayı 152

46

3 Nisan
2005

Sosyalizmden Sefalet

SSCB dağılıp kapitalist restorasyon başladığında, güçlü emperyalist propaganda altında, kitlelerin beklentileri farklıydı. Kapitalizmin vitrininde gördükleri lüks tüketime ulaşacaklarını, aldatıcı birçok partililik demokrasisi içinde özgürleşeceklerini umuyorlardı.

Umdukları buydu, peki buldukları ne oldu, satır başlarıyla aktaralım:

↓ 1991'de bağımsızlığını ilan etti ve aynı yıldan başlayarak ödemeler dengesi açık vermeye başladı.

↓ 1994'te yüzde 0.6 olan işsizlik bir yıl sonra yüzde 3'e, daha sonra yüzde 10'a çıktı.

↓ Et, süt, ekmek, sebze gibi temel gıda maddelerinde tüketim azaldı. Ekmek tüketimi yüzde 3, et tüketimi yüzde 18, süt tüketimi yüzde 27, sebze tüketimleri de yüzde 38 azaldı.

↓ 1990'ların ikinci yarısında, daha önce Kırgızistan'da görülmeyen hırsızlık, sokak çocukları, tecavüz suçları hızla artmaya başladı. Sokak çeteleri oluştu.

↓ Kırgızistan'ın "demokrasiye" geçmesinin ardından ekonomisi IMF'ye teslim edildi. Kırgızistan Dünya Ticaret Örgü-

tü'ne üye oldu; sonuç, nüfusun yüzde 60'ı yoksulluk sınırının altına düştü.

↓ Sovyetler Birliği döneminde 3 bin 30 dolar olan kişi başına gelir 2000'lerde 300 dolara kadar düştü.

↓ 1992'de iş arayanlar içinde gençlerin oranı yüzde 13'tü, bu oran 1997'de yüzde 37.1'ye, 2000'lerde yüzde 50'ye yaklaştı.

↓ SSCB döneminde yüzde yüz okur yazarlık oranına ulaşan Kırgızistan'da, yoksulluk, özellikle erkek çocukların eğitimlerini yarıda bırakmalarına neden oldu.

Bişkek sokaklarındaki yağma görüntülerinin ardındaki tablo buydu.

rattığı umuda, özlemlere, halkların bu kavramda gördüğü güce saldırıyorlar şimdi.

Bu kervana, emperyalizm yerine küreselleşme kavramını, ezilen halklar, proletarya yerine “çokluk” kavramını koyarak, emperyalizmin müdahalelerinin demokrasi, özgürlük getireceğini söyleyerek kendine sol diyen kesimler de katılmıştır. Ve elbette bu kesimler, Kırgızistan’daki gelişmelere de “devrim” diyebilirler. Ama unutmasınlar ki, bir devrim, halkın damgasını taşıyıp halkın çıkarlarını savunduğunda yani gerçek bir devrim olduğunda, Soros Vakıfları’ndan finansman değil, emperyalist tekellerin emrindeki uçaklardan bombalar gelecektir.

Bunu unutmamaları iki açıdan gereklidir; birincisi boş hayaller kurmamaları için; ikincisi, neyin devrim olup olmadığını ayırtetmeleri için; biz bir ölçü verdik; Soroslar’dan dolarlar geliyor, orada bir devrim yoktur, Soroslar bombalar yağırdıyorsa, orada bir devrimden söz edilebilir.

Devrim nedir?

Devrim denilince, iki tip devrimden söz edilir; politik devrim, sosyal devrim. (Üçüncü olarak da kesintisiz biçimde bunların ikisini de içeren sürekli devrimden söz ederiz.)

Politik devrim nedir? Mahir’den aktarıyoruz: “*Politik devrim, politik iktidarın o tarihsel süreç içinde daha ilerici bir yönetime, mevcut gerici iktidarın alaşağı edilerek geçmesidir. Bir hareketin politik devrim olabilmesi için halk kitlelerinin, en azından önemli bir kesiminin iktidara yönelik mücadelesinin olması şarttır. İkinci olarak, Marks ve Engels’e göre, bir hareketin politik devrim sayılabilmesi için, bu hareketin sonucunda oluşan yönetimin ilerici ve demokrat olması şarttır.*”

Sosyal devrim ise, “*bir üretim tarzından daha ileri bir üretim tarzına geçiş*” olarak tanımlar. Ki Marksist-Leninistler buna **gerçek devrim** der.

Tarihsel ve bilimsel olarak devrim bu iki türden birine uyan hareketlerin adıdır. “Kırgız devrimi”nin sosyal bir devrim olmadığı açık. Peki en azından politik bir devrim mi?

Bu da değil; çünkü iktidar değişikliği, ilerici bir nitelik taşımadığı gibi, daha gerici bir yöne doğrudur. Gelen iktidar, hem emperyalizme daha fazla bağımlılık politikaları izleme görünümü vermekte, hem de birçoğu önceki iktidarın devamı olan katliamcı kadrolardan oluşmaktadır. Kısacası, egemen sınıflar arasında, ilerici bir yönü de olmayan bir değişiklik olmuştur.

O halde, açıktır ki, Kırgızistan’da ne politik

Uluslararası Hukuk, Ulusların İradesi Yok; ABD-AB Saldırganlığı Var!

Emperyalizm, tekeller önünde engel olan, pürüz çıkartan tüm rejimlere karşı bir savaş yürütüyor. Bu savaşta ABD ve AB ortak bir plan çerçevesinde saldırıyorlar.

Beyaz Rusya’ya Emperyalist Dayatma

Beyaz Rusya’da basına yansıyan haberlere göre “ABD yanlısı muhalefet” harekete geçti. Ve aynı günlerde Avrupa Birliği ve BM de “Beyaz Rusya’nın diktatörlük ile yönetildiği” yolunda açıklamalar yaptı. AB; Beyaz Rusya’da “kamu kuruluşlarını güçlendirme” çalışmalarına başladı.

ABD, “Beyaz Rusya’daki Demokrasi İçin Müdahale” adıyla bir plan hazırlıyor. Hangi hakla? AB de bu planı destekleyerek, Devlet Başkanı Lukaşenko ve diğer hükümet yetkilerinin banka hesaplarının dondurulmasını istiyor ve medya kuruluşlarının, “AB ve Rusya’ya danışmadan program yapmasının” engellenmesini öneriyor. (Özgürlükçü AB!)

Zimbabve’ye Emperyalist Dayatma

Zimbabve’ye karşı da bir kampanya başlatıldı. Amerikan ve İngiliz gazeteleri daha **yapılmamış seçimleri** “hileli” ilan ederek devlet başkanı Robert Mugabe’nin devrilmesi gerektiğini yazıyorlar. Emperyalizmin eğittiği muhalefet liderleri de “Umuyorum ki seçimlerin ardından halk sokaklara dökülerek başkanı kovacaktır” açıklamaları yapıyor.

Çünkü Mugabe, emperyalist tekellerin istediği özgürlüğü vermiyor ülkesinde; üstelik, sömürgecilerin elindeki topraklara el koyup yoksullara dağıtıyor.

Beyaz Rusya ve Zimbabve de, Küba, Kuzey Kore, İran, Suriye gibi ülkelerle birlikte, ABD Dışişleri tarafından “yakın ABD dikkati gerektiren tiranlık merkezleri” olarak nitelenen ülkeler arasında sayılmıştı.

Suriye’ye Emperyalist Dayatma

Suriyeli muhalifler geçen hafta ABD’de, ABD devletinin denetiminde toplandılar. Ne konuştukları malum. Emperyalist saldırganlık, hak, hukuk, halk, ulusal sınır, ulusal irade tanımıyor. Bazıları da bunu “sınırlar kalkıyor” diye övüyor...

anlamda, ne sosyal anlamda bir devrim sözkonusu bile değildir. Şunu söyleyebiliriz; burjuva kalemşörler ne kadar kendilerini yırtarlarsa yırt-sınlar, kimi sol görünümüne teorisyenlerden ne kadar destek bulurlarsa bulsunlar; emperyalizmin naneli, limonlu, naylon devrimleri, tarihe bir devrim olarak geçmeyecek hiçbir zaman.

Avrupa Anayasası'na Hayır!

Fransa'da yapılan kamuoyu yoklamalarında ilk kez, Avrupa Anayasası'na hayır oranının yüzde 50'nin üzerine çıkması, Avrupa tekellerinin paniklemesine neden olurken, Avrupa ülkelerinden "kapitalistlerin Avrupa Anayasası'na hayır" sesleri yükselmeye devam ediyor.

Almanya'da geleneksel Pas-kalya yürüyüşleri de 'Avrupa Anayasası'na Hayır!' eylemlerine dönüştü.

26 Mart günü Duisburg'ta yapılan yürüyüşte, Avrupa Anayasası ile gerçekte amaçlananların ne olduğu anlatıldı. Anadolu Federasyonu'nun da katıldığı yürüyüş, 'Barış Forumu'nun çağrısı ile gerçekleştirildi. Konuşmalarda; Avrupa Anayasası'nın yürürlüğe girmesiyle, emperyalizmin, dünya halklarına saldırmanın zeminini oluşturmak istediği, askeri planlarına

Avrupa halklarını da farketmeden ortak etmek istediği vurgulandı.

Anadolu Federasyonu yürüyüş komitesine iletildiği mesajında, "Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz" kampanyasının sonuçlarından söz ederek, yabancılara yönelik hak gaspı ve kısıtlamalara yer verdi.

Alman Komünist Partisi, Almanya Marksist Leninist Partisi, Demokratik Sosyalizm Partisi ve çok sayıda sol grubun da katıldığı yürüyüşler, aynı gün Düsseldorf'ta, ertesi günü Essen ve Bochum'da, 28 Mart'ta ise Dortmund'da noktalandı. 73 kenti kapsayan 'dini orjinli' bu yürüyüşlerin, Almanya'daki sosyal kısıtlamalara, kapitalizmin anayasasına karşı tepkilerin ifade edildiği yerlere dönüşmesi, memnuniyetsizliğin boyutunu da ifade ediyor.

Avusturya'da Gerici İltica Yasası

Avusturya'da 14 Nisan 2005 tarihine kadar komisyon tarafından inceleneceği duyurulan Yeni İltica Yasası protesto ediliyor. Ülkelerinde mağdur duruma düşüp iltica etmek durumunda kalan insanların iltica haklarını kısıtlayan ve yabancılar polisine geniş yetkiler veren yasa, Amerikan emperyalizminin egemen bakış açısını yansıtıyor ve yabancıları tehdit olarak görüyor.

Avusturya Anadolu Federasyonu, yaptığı bir açıklama ile yasaya karşı eyleme geçme çağrısında bulundu. İltica Yasası'na onay vermenin, "insan haklarını yok saymak" anlamına geldiğini belirten Federasyon, 11 Şubat tarihinden itibaren başlattığı bir dizi eylemle de bu konudaki protestosunu ortaya koymuştu.

Birçok etkinlik düzenleyerek Avusturya kamuoyunun dikkatini çekmeye çalışan federasyon üyeleri, yaptıkları eylemlerde, aynı zamanda Avrupa Anayasası'na uyum paketi olarak sosyal haklar alanında ve ilticacıların hakları konusunda insan haklarını hiçe sayan yasaların çıkartılacağı konusunda da uyarıyordu. Bugün bu yasalar gündemde. Federasyon bu nedenle, "bu yasayı protesto ediyoruz" diyerek, "tüm duyarlı kamuoyunu bu yasayı protesto ederek çıkartılmasını engellemeye" çağırıyordu.

Yeni İltica Yasası;

- İlticacı reddedilerek hakkında sınır dışı kararı verilen kişilerin hapse daha uzun süre kalmasını engelliyor.

- Bugüne kadar yasak olan ve BM'ce tanınan ilticacılık statüsüne aykırı olan, ilticacılarla ilgili bilgilerin geldikleri ülkelerle paylaşılmasını mümkün kılıyor.

- Psikolojik bozuklukları olan ilticacıların da sınır dışı hapsine konulmasına izin veriyor.

Bask halkının iradesine ipotek

Sömürgecilikte ısrar eden İspanya devletinin, AB'nin onayını da alarak, Bask ülkesi halkının iradesini yok sayma, bağımsızlığı savunanları susturma amaçlı uygulamalarına bir yenisi daha eklendi.

Halkın Seçimi Değil, Sömürgecinin Çıkarlarıdır Önemli Olan

İspanya Yüksek Mahkemesi, 17 Nisan'da yapılması planlanan seçimlerde Bask bölgesindeki oyların geçersiz olacağını ilan etti. Yanlış duymadınız, daha yapılmamış bir seçim iptal edildi.

Peki neden? "Sosyalist" hükümetle birlikte karar alan yüksek mahkeme bunu da tam bir sömürgeci arsızlığıyla açıklıyor.

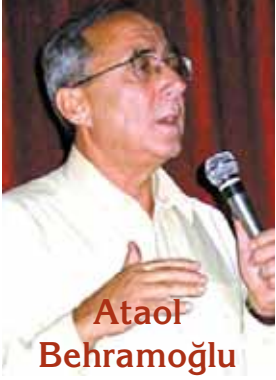
Çünkü diyor, o bölgede oy verenler; Bask ülkesi'nin bağımsızlığı için savaştan ETA ve ETA'ya yakın düşünceleri savunan Batasuna Partisi'ne yakın!

Ben bu halkın düşüncesini, seçimlerini beğenmiyorum, kendi irademle dayatıyorum. Söylenen bu. İşte size Kopenhag Kriterleri onaylı Avrupa demokrasisi örneği.

Çıkarlarına uymayınca yasal seçimler bile yasaklanır. Bu karardaki amaç, açık ki, daha önce seçime sokmadıkları Batasuna Partisi'nin katılmasını yine önlemek. Seçim listelerinden Batasuna çıkarılırsa, o zaman seçim de olur.

Anayasa mahkemesince de onaylanması beklenen karar, Batasuna ve yine bağımsızlığı savunan Aukera Guztiaak adlı grup tarafından "yasadışı" olarak nitelendirildi.

Adalet Bakanı'na Sorular

Adalet Bakanı'nca 'devlet konukevleri' diye adlandırıldığını yine bu mektuplardan öğrendiğim bu cezaevlerinin, bazı bakımlardan 12 Eylül sonrasının hiç değilse cezaevlerinden de beter olduğunu gösteriyor?

Bu sütunu zaman zaman F Tiplerinden ve başka cezaevlerinden gelen mektuplara bırakıyorum. Ne sütun, ne de haftada bir yazmak yetiyor ne yazık ki? Aldığım son mektuplardan birinde, Uşak hapisanesinden Özlem Taşdemir, aynı hapisanede ölüm orucundayken TCK'deki düzenlemelerle tahliye edildikten sonra direnişini dışarıda da sürdürüp 26 Aralık'ta Taksim Meydanı'nda kendini yakan arkadaşları **Sergül Albayrak**'tan söz ediyor. İnternette 'Cumhuriyet' arşivine giriyorum? 'Albayrak toprağa verildi' başlıklı haberde, Almanya doğumlu, anne ve babası Almanya'da yaşayan Sergül'ün, DHKP-C adına eylem yapmaktan 6 yıl tutuklu kaldığı, F Tipi cezaevlerini protesto etmek için Taksim Meydanı'nda kendini ateşe verdikten birkaç gün sonra yaşamını yitirdiği, memleketi Adapazarı'nda yakınlarının gizlice toprağa verildiği yazılı... İzi sürülecek olursa eğer, bir 'trajedi' içeriği taşıyan satırlar? Fakat benim burada Adalet Bakanı'na yönelteceğim ilk soru, Sergül'ün trajedisıyla değil, onunla ilgili haberi ararken aynı günlerdeki bir başka haberde karşıma çıkan bir başka adla, **Dr. Adnan Özer**'le ilgili olacak. Tekirdağ cezaevinden aldığım mektupların hemen hepsinde bu doktorun siyasal tutuklulara düşmanca tutumundan söz ediliyor. 'Cumhuriyet'teki haberde de Tekirdağ Tabip Odası'nca onur kuruluna verildiği bildiriliyor. **Dr. Özer hakkında ilgili kurumlarca bir soruşturma açıldı mı ve hâlâ**

orada 'görevinin' başında mı, merak ediyorum... Mektuplar, genel olarak da F Tipi cezaevlerindeki insanlık dışı sağlık koşullarından ve ondan ayrı düşünülmemeyecek **'tecrit'** ve **işkence** uygulamalarından yakınmalarla dolup taşıyor... Bu konuda yazılanları çeşitli cezaevlerinden gelen mektuplardan birlikte okuyalım: "Tedavi engelleri nedeni ile ölüme terk edilenler, tecrit ve onur kırıcı uygulamalar nedeniyle intihar ederek ölümler ve intihar girişimleri eskiye oranla karşılaştırılamayacak ölçüde artış göstermiştir.../ Hastane ve mahkeme sevkleri yol boyu yapılan aramalar ve uygulamalar yüzünden işkenceye dönüşüyor.../ F Tipleri açıldığı günden bu yana hastalıklar, sakatlıklar, psikolojik rahatsızlıklar, intihar girişimleri ve intiharlar gözle görülür biçimde artmıştır.../ Hastalığımız ne kadar ciddi olursa olsun revire çıkabilmek için dahi dilekçe vermemiz zorunlu. Revirdeki muayenemiz ise toplam 1 dakikadır..." Bu mektuplardan birinde, Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nden yazan (tutuklanmadan önce TA-YAD Yönetim Kurulu geçici başkanı, 36 yaşında, evli ve iki çocuk babası) **Orhan Eski**, hücrede kalp krizi geçiren, gerekli tedavi gereğince yapılmadığından yaşamını yitiren **Salih Sevinel**'in ölümünden söz ediyor ve Adalet Bakanı'nın adının da geçtiği satırlarında şunları yazıyor: "Bu söylediklerimin tekil-istisnai olaylar olmadığını, genel bir politika olduğunu özellikle belirtmek istiyorum. Çünkü bizzat Adalet Bakanı Cemil Çiçek, 2003 yılı içinde (sadece 1 yıl içinde) toplam 122 tu-

tuklunun 'eceliyle' öldüğünü açıkladı. 'Eceliyle' ölüm denilerek kasdedilen ise Salih Sevinel gibi arkadaşlarımızın ölümüdür. O da kayıtlara 'eceliyle' öldü diye geçmiştir!"

Aynı zamanda hükümet sözcüsü olan Sayın **Bakan'ın yukarıdaki sorulara yanıtını ve eğer söyleyecek sözü varsa bu suçlamalara karşı savunusunu bilmek isterdim?**

(...)

12 Eylül sonrasında "Maltepe Askeri Cezaevi" nde tutuklu bulunduğum sırada, benim için çok değerli bir aile fotoğrafını vermeyen cezaevi yönetimine dilekçemde "Burası bir Nazi kampı mı" diye sormuş, fotoğrafı böylece alabilmişim? F Tiplerinden aldığım mektuplar, Adalet Bakanı'nca "devlet konukevleri" diye adlandırıldığını yine bu mektuplardan öğrendiğim bu cezaevlerinin, bazı bakımlardan 12 Eylül sonrasının hiç değilse bazı cezaevlerinden de beter olduğunu gösteriyor? Bir mektuptan, aynı hücredeki iki tutuklunun birlikte fotoğraf çekilmeyeceğini, daha da tuhafı, birinin mektubuna ötekinin bir selam notu bile yazamayacağını öğrendim? Kendisinden daha önce de söz ettiğim ve sadece mektuplarından tanımama karşın bir kardeş yakınlığı duyduğum **Tekin Tangün** ise bir tutuklunun aynı anda sadece üç kitaba sahip olabileceğini ve 30 Ekim'de imzalayıp gönderdiğim (cezaevine nedense 19 Kasım'da ulaşabilen) bir şiir kitabımın, eline 7 Ocak tarihinde (yani postaya verilışinden yaklaşık üç ay sonra) ulaştığını yazıyor?

Adalet Bakanı ya da bakanlığından bu konularda da yanıt beklerken, Tekin Tangün arkadaşına, "Belki de çok yakında şiirlerimizi orada kendimizden dinleyeceksiniz" diyesim geliyor ama, **"tecrit" hücrelerinde bu bile olanaksız!**

(26 Mart, Cumhuriyet)

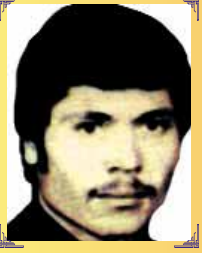
kahramanlar Ölmez

2 Nisan - 8 Nisan Şehitlerimiz

Mehmet Selim YÜCEL
3 Nisan 1981

1956 Çanakkale doğumlu olan Yücel, İstanbul Maliye Muhasebe Yüksek Okulu öğrencisiyken mücadeleye katıldı. İstanbul DEV-GENÇ yöneticilerinden biri oldu. SDB üyesi olarak mücadelesini sürdürdü. İstanbul Kadıköy'de cadde ortasında polis tarafından katledildi.

Kemal KARACA
4 Nisan 1977

Bir sol grup tarafından İstanbul'da pusuda katledildi. Karaca Kırklareli'nin Pehlivan köy İlçesi'nde doğmuştur, Babeski Demokratik Kültür Derneği'nin kurucularındandır. Mücadelesini İstanbul'da sürdürüyordu.

Selçuk KÜÇÜKÇİFTÇİ
7 Nisan 1981

Devrimci hareketin kadrolarındandı. 1959 yılında doğdu. Devrimci mücadelede hızla gelişti. SDB'lerde çalıştı. Bulunduğu evin kuşatılması sonucu İstanbul'da polis tarafından katledildi.

Mustafa IŞIK
3 Nisan 1981

Gözetim altına alınarak işkence yapıldıktan 5-6 saat sonra İstanbul Küçükköy'e götürülüp kurşuna dizilerek katledildi.

Gaziantep'te ölüm mangaları tarafından katledildiler.

Hüseyin COŞKUN
Demet TANER
4 Nisan 1995

1962 Dersim doğumlu **Hüseyin Coşkun**, 1976'da devrimci mücadeleye katıldı. 1985 sonrası İzmir ve Ege yöresinde görevler aldı. Kısa süreli tutsaklıklar yaşadı. 1991 yılında Devrimci Sol'un yeminli üyesi oldu. 1993'te Gaziantep sorumluluğunun yanında, Bedii Cengiz Silahlı Propaganda Birliği'nin komutanlığını üstlendi.

1971 Antep doğumlu **Demet TANER**, İzmir'de üniversite yıllarında DEV-GENÇ'lilerle tanıştı. 1992'de Ege TÖDEF temsilciliği yaptı. İlerleyen süreçte Antalya, Burdur, Isparta illerinin sorumluluğunu üstlendi. Daha sonra Antep'te Bedii Cengiz SPB'de savaşçı olarak görev aldı.

Hasan ATEŞ
4 Nisan 1977

Devrimci hareketin işçi alanındaki örgütlülüğü içinde yer alıyordu. Eczacıbaşı İlaç Fabrikası'nda ilk grevi örgütleyenlerdendi. 4 Nisan gecesi, grev nöbeti sırasında faşistler tarafından katledildi.

Mustafa Kuran
3 Nisan 2001

1991'den itibaren Avusturya'da devrimci hareket içerisinde yer aldı. Mücadelesi sonucunda yaklaşık 4 yıl Avusturya hapisanelerinde tutsak kaldı. 2000-2001 Ölüm Orucu çalışmaları sırasında, sağlık koşullarını hiçe sayarak koşturdu, kanser hastalığının ilerlemesi sonucunda aramızdan ayrıldı.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Büyük direnişin, 19 Aralık katliamı sonrası ilk şehitlerindendir. 1964 Dersim Mazgirt Avunca Köyü'nde doğdu. 1994 yılında Mersin'de gözetim altına alındı. TKP(ML) davasından yargılanarak 12.5 yıl hapis cezası aldı. Tutsaklığında da direniş saflarında yer aldı. Aylarca açlığın koynunda tereddütsüzce sürdürdü yürüyüşünü ve ölüm orucu direnişinin 173. gününde şehit düştü.

Adil Kaplan
7 Nisan 2001

Bülent Çoban
7 Nisan 2001

18 Temmuz 1974, İstanbul-Kartal doğumludur. Aslen Erzincan-Refahiye'lidir. **Zengin** ile **yoksulun** yaşamları arasındaki uçurumu yaşayarak öğrendi. '92 yılında devrimci hareketle tanıştı. Liseli DEV-GENÇ ve mahalli alan ilişkileri içinde yer aldı. Gelişmesine bağlı olarak Şişli Bölgesi'nde değişik mahallelerde sorumluluklar yaptı.

Birçok kez gözetim ve tutsaklıklar yaşadı. Susurluk'a karşı kitlesel eylemlerin Kartal-Pendik Bölgesi'nde örgütleyenlerinden oldu. '98 yılında tutsak düştü. Büyük direnişte **2. Ölüm Orucu Ekibi** içinde yer aldı. 19-22 Aralık katliamından sonra Kandıra F Tipi'ne götürüldü. Direnişini tereddütsüz sürdürerek ölümsüzleşti.

